

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Winter's

DADDY

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

RORY REYNOLDS

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Kışın Babası

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, yazılı izin alınmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın izni.

✿ Vellum ile oluşturuldu

İçindekiler

[Giriş Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11 Sonsöz](#)

[Ayrıca Rory Reynolds Yazar](#)

[Hakkında](#)

Bu yıl Noel listemde aşk yoktu ama Noel Baba'nın başka planları vardı.

Winter'la tanışmak karnıma inen bir yumruk gibiydi. Nefesimi kesti ve ona sahip olmam gerektiğini biliyordum.
Tatlı, masum ve bir kız bebekte olmasını istediğim her şeye sahip.
Hayattaki yeni görevim onu benim yapmak.
Onun sevgilisi, kocası, babası olacağım.

Rory Reynolds haber bültenine kaydolun ve hiçbir yayını kaçırmayın. [Buradan kaydolun](#) veya www.roryreynoldsromance.com adresine gidin

CUMARTESİ GEÇESİ ve bar tıklım tıklım. Bu bir sürpriz değil; Lush gün fark etmeksizin her zaman doludur. Bir sipariş daha doldurmak için bara dönerken müşterilerden kaçarak masaların arasından geçiyorum. Çoğu kulüpte garson yoktur ama Lush farklı olmak için çabalıyor. Eğer istemiyorsanız içkiniz için barda beklemek yok. Kulübün dış duvarı boyunca lüks kabinler ve bar ile dans pisti arasına serpiştirilmiş yüksek masalar var.

Tepsi mi barın kenarına koydum ve Mike'in kendisiyle flört eden sarışın bombaya servis yapmayı bitirmesini bekledim. Yanlış ağaca havlıyor olması onun için çok kötü. Gerçi o bilmez. Mike eşcinseldir ama bütün kadınlarla yarın yokmuş gibi flört eder. Akıllıca çünkü flört etmek daha iyi bahşış demektir. Bana defalarca müşterilerle flört edersem daha iyi bahşış alabileceğim söylendi ama ben öyle biri değilim. Etraftaki en dışa dönük işte çalışmama rağmen, yüzde yüz içe dönük biriyim.

Dürüst olmak gerekirse, burada olmamalıyım. Bunun sadece üniversite masraflarımı karşılayacak bir iş olması gerekiyordu. Şimdi, veri bilimi ve matematik alanında çift yüksek lisans derecesine sahip, her yere başvurmasına rağmen iş bulamayan bir üniversite mezunuyum. Kimse pratik deneyimi olmayan yeni bir üniversite mezununa şans vermek istemiyor.

Lawrence Tech'te staj yaptım ve bir stajyer olarak omuzlarıma yükledikleri sorumlulukların miktarını göz önünde bulundurarak işe alınacağımdan emin olduğumu düşündüm. Kendimi defalarca kanıtladım, ancak zamanı geldiğinde, çabalarım için bana teşekkür ettiler ve pozisyonu doldurmak için benim yerime Charles'ı seçerek beni gönderdiler. Bana sorarsanız, bu korkunç bir iş kararıydı. Charles tembeldi ve bizden yapmamız istenenlerin yarısını bile anlamıyordu. Temelde kendisine verilen her şey için benim yardımımıza güveniyordu ve bir aptal gibi ben de ona yardım ettim.

İşin özü şu ki, o oyunu oynadı. Ben başımı öne eğip işime odaklanırken o erkekler kulübüne katıldı ve patronlarla iyi geçinmeye çalıştı. Üstlerimden ve profesörlerimden iyi tavsiyeler almama rağmen Lawrence Tech tarafından geri çevrilmek kariyerim için daha başlamadan bir ölüm fermanıydı. Beni geçtikleri gerçeğini hiçbir şey silemez. Bu, diğer şirketler için anında bir kırmızı bayrak gibi görünüyor.

İşte buradayım, mezuniyetten sekiz ay sonra ve hala içki servisi yapıyorum ve bahşiş için sarhoş pislikler tarafından taciz ediliyorum. Mevcut üniformalarımız olmasaydı muhtemelen o kadar da kötü olmazdı. Lush'ın sahibi, herhangi bir bayramı ya da mevsimi özel üniformalarla kutlamanın harika bir fikir olacağını düşünmüş. Noel yaklaştığı için şu anda benim pek de sevmeyerek sürtük elf kostümleri dediğim şeyleri giymemiz gerekiyor.

Dürüst olmak gerekirse, geçen yıl boyunca katlanmak zorunda kaldığım en kötü kıyafetlerin en iyisi. Sanırım 4 Temmuz en kötüsüydü. Kıçımın yanakları dışarı sarkacak kadar kısa bir şort, kırmızı, beyaz ve mavi bir bikini üstü ve bir kilometre yüksekliğinde topuklu ayakkabılar. Tüm kıyafetlerimizin tek ortak paydası buydu. Belli ki Aaron her gece sekiz saatten fazla topuklu ayakkabıyla dolaşmak zorunda kalmamış çünkü öyle olsaydı bizi topuklu ayakkabı giyerken gördüğünde bu kadar heyecanlanmazdı.

"En sevdiğim elf nasıl?" Mike soruyor.

Gözlerimi deviriyorum. "Yüksek sınıf bir kulüp yerine bir sokak köşesine daha iyi uyum sağlayacağımı hissediyorum." Gülüyor. "Daha kötüsü de olabilirdi..."

Haksız da sayılmaz. Dekolteli kırmızı kadife mini elbisenin etek kısmı cilveli ve alt kısmı beyaz kürklü, yanlış bir şekilde hareket edersen tüm barın eşleşen kırmızı külotumu görebileceği kadar kısa, ki bu kesinlikle bikini üstü ve kısa şorttan daha iyi. Kıyafetle ilgili aklıma takılmayan tek şey şeker kamışı çizgili kalça çorapları. Topuklu ayakkabılarımı biraz daha az acıtıyorlar.

Üniformaların çoğu ayaklarımızda acımasız topuklarla ağrıyan ayaklarımız arasına girecek yumuşak örtülere izin vermiyor. Üniforma giyince kendimi gülünç hissediyor olabilirim ama bu çorapları bir kazanç olarak görüyorum. Gecenin sonunda ayaklarım benden biraz daha az nefret ediyor. "Haklısın. Yeni yıl üniformasını dört gözle beklemiyorum. Altın ipeği temizlemek çok zormuş olacak. Gördün mü?"

Ayakkabı mı? Parıltı. El işi dünyasının uçuğunun saçma kullanımı. Simlerin her yere bulaşacağını öngörebiliyorum."

Tiksintime gülüyor. "Aaron çakma bir internet sitesinden alışveriş yapmasaydı sorun olmazdı. O ucuz bir piç. En azından iyi para ödüyor."

"Her konuda doğruluk."

Mike tepsimi içeceklerle dolduruyor ve ben de onları dağıtmaya gidiyorum. İnsan kalabalığının arasından her geçişimde, içecekleri dökmeme yeteneğime hayran kalıyorum. Ben azılı bir sakarım, bu yüzden etkileyici. Çıplak ayakla havaya bile takılabiliyorum. Yine de, beş inçlik topuklu ayakkabılar giyerken ve her gece sarhoş aptallardan kaçarken kesin bir felaketten kaçınıyorum. Bu bir çeşit mucize.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

İçkileri aşırı dost canlısı erkeklerin masasına bırakıyorum. Biri çoktan kıcımlı tokatlamıştı, bir diğeri ise bana yapmak istediği tüm iğrenç şeyleri ayrıntılı bir şekilde anlattı. Ayakkabımın burnunu kıcıma o kadar soktuğumu hayal ederken gülümsememi korudum ki, tabana dökülen içeceklerin yapışkanlığını tadabilecekti. Bu gülümseme bana büyük bir bahşiş kazandırdı.

Dürüst olmak gerekirse, flört etmememe rağmen bahşişlerim hep yüksek oluyor. Ben bunu üniformalara bağlıyorum ama Mike bunun benim masumiyetimle ilgili olduğuna inanıyor. Tatlı bir yanı olan seksi bir pin-up gibi göründüğümü ve bu yüzden erkeklerin peşimde salyalarının aktığını söylüyor. Benim arkamdan salyalarını akıtan erkekler görmüyorum. Bira gözlükleri var ve herkesle flört edebilirler. Onlara içkilerini getiren benim, o yüzden tabii ki birlikte içki içebilecekleri biriyim. Özellikle de onları geri çevirdiğimde bu genellikle beklenen bir şey olduğu için. Çoğu zaman sadece arkadaşlarına hava atıyorlar.

Masadan uzaklaşmak için döndüğümde, çirkin ağızlı adam kolumdan tutup beni kucağına çekti. Ben hemen ayağa fırlayamadan kolu belime dolanıyor ve beni yerimde tutuyor.

"Nereye gidiyorsun, seksi şey? Bütün gece etrafta dolaşıp sikimi sertleştirdin ve artık ödeme yapma zamanın geldi."

Tutuşuna karşı mücadele ediyorum, altımdaki ereksiyon hissi karşısında kustumamaya çalışıyorum. Böyle bir şey ilk kez olmuyor. Etrafta kulübü şahin gibi izleyen güvenlik görevlilerinden birini arıyorum ama kimseyi göremiyorum. Normalde bu durum neredeyse anında sona erer ve eli kalkık müşteri pek de kibar olmayan bir şekilde kulüpten dışarı çıkarılırdı.

"Bırak beni," diye hırladım.

"Hadi tatlım. Bunu istediğini biliyorsun," diyor ve acınası ereksiyonunu bana doğru sürüyor.

Eğer doğru pozisyonda olsaydım, taşaklarına öyle sert bir diz atardım ki ameliyatla taşaklarını vücudundan aldirmek zorunda kalırdı. Karnına dirsek atıyorum ama o sadece gülüyor.

"Eğlendiniz; şimdi güvenlik sizi dışarı atmadan bırakın gideyim."

"Hiç sanmıyorum. Seksi kıcımın sikime sürünmesi hoşuma gidiyor. Kıpırdamaya devam edersen seni banyoya götürür ve adımı haykırana kadar sikerim."

"Son uyarı, pislik. Bırak gideyim."

Yüzüme güldüğünde sıcak nefesi öğürmememe neden oluyor. "Alınan olmalarını seviyorum. Onları kırıdığım da çok daha ateşli oluyorlar."

Birinin bana yardım edeceğini umarak arkadaşlarına bakıyorum ama onlar arkadaşlarının ne yaptığından başka bir yere bakıyorlar. Şerefsizler. Tam çığlık atmak üzereydim, her ne kadar nafile olsa da, çünkü kulübün sesi o kadar yüksek ki, dev bir kas duvarı önüme çıktığında boğulacak.

"Sana terbiye öğretmek zorunda kalmadan önce hanımefendiyi dinlesen iyi olur," diye homurdanıyor beni tutan şerefsiz. "Yürü git, bu seni ilgilendirmez."

"Gitmemi ister misin, tatlım?" diye soruyor müstakbel kahramanım. "Hayır."

Bu pisliğe biraz terbiye gösterirsen çok sevinirim."

Dudakları hafif bir sırıtsıyla yukarı kalkıyor ve vücudumun ona verdiği tepki karşısında yanaklarım kızarıyor. Tanrım, bana daha yeni gülümsedi ve vücudum şimdiden tepki vermeye başladı. Bütün gece boyunca bana asılanlar oldu ve hiç kimseye karşı bu kadar güçlü bir tepki vermemiştim. Belki de sıkıntı içindeki bir genç kız kompleksim var.

Kahramanım, en büyük, en kötü UFC dövüşçüsünü bile korkutacak bir bakışla o pisliği yere seriyor. Kolları etrafımda gevşiyor ve kahramanım beni yukarı çekip büyük bedeninin arkasına itiyor. Topuklu ayakkabılarımla bile üzerimde yükseliyor, kendimi küçük ve güvende hissetmemi sağlıyor. Ki bu çok saçma bir düşünce. Tamamen yabancı birinin yanında nasıl güvende hissedebilirim ki? Çok fazla aşk kitabı okudum. Onu en sevdiğim kitaplardaki Baba Dom'lardan biri olarak rahatlıkla görebilirdim. Şimdi, vücudum gerçekten aşırı hızda.

"Sanırım gitme vaktin geldi," diyor tehditkâr bir şekilde.

Pislik herif yutkunup başını sallıyor ve sandalyesi yere çarpacak kadar aceleyle ayağa kalkıyor. Arkadaşları, dördü birden aynı anda kavgaya atılsalar bile kesinlikle kaybedecekleri potansiyel kavgadan kaçarken çok geride değiller. Kahramanımın günlerce süren kasları ve "Benimle uğraşma" diyen bir tehlike havası var. Omurgamdan aşağı en iyi şekilde bir ürperti gönderiyor.

"İyi misin?" Öfkesinin tüm izleri kayboldu, yerini nazik bir endişe aldı. "Ben"

iyiyim. Yardım ettiğin için teşekkürler."

"Kimse istemeyen bir kadına dokunmamalı." "Ne yazık ki, bu işin bir tehlikesi," diye omuz silkiyorum.

Gözlerinde öfke parlıyor. Bakışları o kadar yoğun ki göz temasını kesmek zorunda kalıyorum. Beni kurtarmaya geldiğinden beri ilk kez onu içime alıyorum. Acayip seksi biri. Güçlü çenesi özenle kesilmiş bir sakalla kaplı, burnunda en az bir kez kırıldığını gösteren hafif bir şişlik var ve rahat olduğumdan çok daha fazlasını gören yoğun mavi gözler. Uzun boylu ve kasları var. Dövmelerden bahsetmememe gerek yok. Dar siyah tişörtü kollarındaki dövmeleri kapatmıyor ve tişörtün yakasından görünen bir dövme gözüm takılıyor. Çaresizce tişörtü çıkarmasını istiyorum ki altında ne sakladığını görebileyim.

Tanrım, bir erkeği soymayı hiç ama hiç düşünmemiştim. Mike masum olduğumla dalga geçiyor ve haksız da değil. Daha önce hiç doğru düzgün öpüşmemiş bir bakireyim. Sekizinci sınıftayken matematik kampında salya sümük Arthur'la yaptığım rahatsız edici öpüşmeyi uygun bir öpüşme olarak görmüyorum. İlk ve son kez şişe çevirmece oynamıştım. Bir grup matematik ineği iç gıcıklayıcı bir oyun yapmaz. En azından benim için. Benim tipimdeki erkeğin uzun boylu, esmer ve tehlikeli olacağını asla tahmin edemezdim. Eminim bu adamla öpüşmek beni hayal kırıklığına uğratmaz.

Kesinlikle kitap erkek arkadaşı malzemesi. Kendimi ona atmak ve beni öpmesi için yalvarmak istiyorum. Sonra ona baba diyeceğim ve

Kitaplarımdan birinde olduğu gibi beni tokatladı.

Hayallerimden sıyrılıyorum çünkü onun gibi bir adamın benim gibi bir kızla ilgilenmesine imkân yok. Güzelce temizlenebilir ve sürtük elf rolünü iyi oynayabilirim ama bu ben değilim. Ben tayt ve büyük boy kazak giyen bir kızım. Mali durumum mükemmel bir şekilde dengelendiğinde küçük bir heyecan duyan biriyim. Eğlenmek için bilgisayar güvenlik yazılımı için karmaşık kodlar oluşturuyorum. Analizler beni mutlu ediyor. Sayılar beni heyecanlandırır. Eğlenmek için vergi bile ödüyorum. Kim yapar ki bunu?

"Olmamalı..." diye homurdanan adam dikkatimi tekrar o ana çekti. "Olan oldu. Kurtardığın için tekrar teşekkürler. İşimin başına dönmeliyim."

Onaylarcasına başını sallıyor, ama sanki bir tereddüt var. Benim ondan etkilendiğim kadar o da benden etkileniyor olabilir mi? Böyle bir şeyi düşünmem ne kadar saçma.

"Bardaki Mike'a söyle, bu gece içkiler benden."

Manyetik çekiminden kaçmadan önce cevap vermesini beklemiyorum. Boş bardakları topluyorum ve siparişleri alıyorum, onu unutmaya çalışıyorum. Bu imkânsız çünkü çalışırken gözlerini üzerimde hissedebiliyorum. Hayal gücüm, güvende olduğumdan ve başka kimsenin kontrolden çıkmadığından emin olmak için beni izlediği fikirleriyle benden kaçıyor.

Onunla birlikte üç adam daha oturmasına rağmen masasından kaçtım. Bu aptalca çünkü bahşişleri kaçırıyorum. Aaron müşterilerine en iyi hizmeti vermediğimi bilse çok sinirlenirdi. Kendimi oraya gitmeye zorlayamıyorum. Vücudum onun varlığına bu kadar tepki verirken olmaz. Kendimi aptal durumuna düşürmeyeceğime ve kendimi onun üzerine atmayacağıma güvenmiyorum.

Saatler sonra, güvenlik son müşterileri de dışarı çıkarıyor. Sonunda kulüp kapandı. Keşke bu ayrılma zamanının geldiği anlamına gelseydi. Ne yazık ki diğer garsonlarla birlikte tüm boş bardakları toplamamız ve masaları silmemiz gerekiyor. Neyse ki bulaşıkları başka biri yıkıyor ve Aaron ucuz olmasına rağmen, gelip yerleri ve banyoları temizleyen bir temizlik ekibi var. Her gece banyolarla uğraşmak zorunda kalsaydım bu işte üç yıl dayanamazdım. Çok iğrenç. Neyse ki çalışanların özel banyosu var. Umumi tuvaletlerden birini kullanmaktansa yetişkin bezi takmayı tercih ederim.

Kapanış görevlerimizi bitirmek bir saat sürüyor. Soğuşu zar zor engelleyeceğini bilsem de montumu giyiyorum. Bu kış çok acımasız geçti ve montum kesinlikle bu sıcaklıklara uygun değil. İşe yaramak zorunda. Şu anda daha iyi bir şey için savurganlık yapacak durumda değilim. Lush faturaları ödüyor ama bana harcayacak pek para bırakmıyor. Çoğu hafta market alışverişini bile zor karşılıyor. Ramen eriştesi, fıstık ezmesi ve kraker ile yaşadığım haftalar oldu. Sorun etmiyorum çünkü faturalarımı ödemek akşam yemeğinde ne yediğimden daha önemli.

Ailem fatura ödeme konusunda pek iyi değildi. Ben çocukken çok taşınırdık. Ön kapımıza yapıştırılan kağıtların tahliye tebligatları olduğunu anlamam uzun sürmedi. Elektriğimizin kaç kez kesildiğini bile hatırlamıyorum. Yemek öncelikler listesinde daha da alt sıralardaydı. Yediğim tek öğünün, ailem bir işte çalışmadığı için aldığım ücretsiz okul yemeği olduğu günler vardı.

Uyuşturucu, alkol ve sigara her şeyden önce gelirdi, hatta benden bile önce. Muhtemelen bu yüzden bir gün okuldan eve geldiğimde tahliye edildiğimize dair parlak turuncu bir tebligatla karşılaştığımda şaşırmadım. Ailem beni almaya gelmediğinde bile şok olmamıştım. Bütün gece kapımızın önünde oturdum ama kimse gelmedi. Ertesi gün okula aynı kıyafetlerle gittim.

Birilerinin bir şeylerin ters gittiğini fark etmesi bir hafta sürdü. Muhtemelen yedi gün boyunca aynı kıyafetleri giydiğim ve pek de taze kokmadığım için. Artık yaşamadığımız evin kapısının eşiğinde uyumak da işe yaramadı. Grup evine gönderilmem için okul danışmanına gitmem ve çocuk hizmetlerine telefon etmem yeterli oldu.

Ben şanslı olanlardan biriydim. Güzel bir koruyucu aileye verildim. Başımı eğdim ve okula odaklandım. Kurallara uydum ve kendimi sıkıntıya sokmadım. Grup evinde geçirdiğim aylar boyunca çok şey gördüm ve koruyucu ailede kalmak istiyorsam neler yapmamam gerektiğini öğrendim. Diğer taraftan, kötü bir yuvaya düşersem ve oradan kurtulmam gerekirse ne yapmam gerektiğini de öğrendim.

Bu hale gelmem gerçekten bir mucize. Beni yanlış anlamayın, benim de sorunlarım var. Bunlardan biri, banka hesabımdaki her kuruşun hesabının tutulması ve faturalarımın son ödeme tarihlerinden çok önce ödenmesi konusundaki takıntılı ihtiyacım. Koruyucu ailem benim için ellerinden geleni yaptı. Gerald ve Maude kendi çocukları olmayan yaşlı bir çiftti. Beni yanlarına aldılar ve bana iyi bir hayat verdiler.

Gerald emekli bir muhasebeciydi ve kendi deyimiyle zihnini zinde tutmak için serbest çalışıyordu. Sayılarla aramın çok iyi olduğunu fark etmesi uzun sürmedi. Onun teşvikiyle, mevcut tüm ileri matematik derslerini aldım. Matematik kulübüne katıldım ve matematik kampına gittim. Katıldığım birçok yarışmadan birinde süslü bir bilgisayar kazandım ve bilgisayarlara olan sevgimi keşfettim. Çok geçmeden kendi programlarım için kod yazıyor ve bilgisayar bilimi dersleri alıyordum.

Gerald ve Maude sayesinde başarılı olmak için hazırdım. Okul harcımı, kitaplarımı ve yurt odamı karşılayacak kadar burs aldım. Yurt hayatının bana göre olmadığını anlamam uzun sürmedi. Alanımı bir yabancıyla paylaşmak rahatsız ediciydi ve her gece partiler vardı. Küçük dairemi bulmadan önce sadece bir dönem kaldım. En iyi mahallede değil ve dökülüyor olabilir ama benim.

Gerald ve Maude okuldayken faturalarımı ödememe yardımcı olmak için bana cömert bir harçlık verdiler. Benim için yaptıkları onca şeyden sonra onların parasını almak yanlış geldi, bu yüzden yüksek lisans programına girdiğimde kendi masraflarımı karşılamak için Lush'taki işi kabul ettim.

Kendi yolumu çizdiğim için benimle çok gurur duyuyorlardı. Bu bana hiçbir matematik ödülünün veremeyeceği bir başarı hissi verdi.

Gerald ve Maude'u düşünmek beni hep hüzünlendirir. Üç yaz önce bir tekne kazasında öldüler. Dünyada bana değer veren tek insanları kaybetmek kalbimi kırmıştı. Her şeyi Maude'un kız kardeşine bıraktıklarını öğrenince şaşırmadım. Ben gerçek bir aile değildim. Sadece hayatlarındaki boş bir noktayı doldurmak için yanlarına aldıkları biriydim. Benim onları sevdiğim kadar onların da beni sevdiğini biliyorum ama bu gerçekte aileden olmadığım gerçeğini değiştirmiyor.

Maude'un kız kardeşi beni hiç sevmedi ve artık istenmediğimi açıkça belirtti. Cenazeden sonra, okula giderken geride bıraktığım eşyalarımı toplamam için bana yirmi dört saat verdi. Sahip olduğum birkaç şeyi toparlamam ve dandik arabamı yüklemem sadece on dakikamı aldı. Gerçekten evim diyebileceğim tek yerden son kez gözyaşları içinde uzaklaştım. O zamandan beri yalnızım.

Mike arkadaşına en yakın olduğum kişi ve iş dışında takılmıyoruz. Üniversitede tanıştığım insanlar çok az tanıdıktı. Tamamen kaçınmayı tercih edeceğim ama profesörlerim tarafından yoğun bir şekilde teşvik edilen çalışma grupları, arkadaş edinmeye en yakın olduğum şeydi. İnsanlarla aram iyi değildir. Lawrence Tech muhtemelen bu yüzden Charles'ı seçti.

Mike arabasına binerken el sallıyor. Süslü ve benim fiyat aralığımın çok dışında. Ayrıca babasının aşkını satın almak için ona verdiği pek çok hediyeden biri. Keşke benim ailem de gelip bana pahalı hediyeler yağdırsa. Onları kabul edeceğimden değil. Beni terk eden insanlarla hiçbir şey yapmak istemiyorum. Ölene kadar eski arabamı sürmeyi tercih ederim.

Açtığımda kapı gıcırıyor ve tüm dünyaya arabamın bir hurda yığını olduğunu gösteriyor. Çatlamış deri koltuğa kayıyorum ve arabanın eskiden nasıl olduğunu hayal etmek için elimden geleni yapıyorum. Eskiden bu araba gerçek bir mücevherdi. 1974 model Chevy Nova. Şimdi, geçmiş günlerin hüzünlü bir hatırlatıcısı. Anahtarı kontağa sokuyorum ve anahtarı çevirmeden önce gazı iki kez pompalıyorum.

Hiçbir şey olmuyor.

Bir şey oluyor. Araba uğursuz bir tıklama sesi çıkarıyor. Tekrar tekrar deniyorum ve sonuç aynı. Arabamın sonsuza kadar dayanmayacağını biliyordum ama şu anda tamir faturalarıyla uğraşacak durumda değilim.

Lanet olsun.

Kafamı direksiyona vururken aklım dakikada bir milyon mil koşuyor ve şimdi ne yapacağımı bulmaya çalışıyorum. Evim yürümek için çok uzak ve en yakın otobüs durağı iki blok ötede. Oraya varana kadar donacağım ve bir sonraki otobüs için ne kadar beklemem gerekeceği hakkında hiçbir fikrim yok. Taksi çağırabilirim... Bu gece bahşişlerim iyiydi. Ramen dışında bir şeylere para harcayabileceğimi bilmek beni heyecanlandırıyordu ama artık öyle bir şey olmayacak.

Sinir krizinin ortasındaiken pencere çalındı. Bir çığlık attım ve neredeyse yerimden fırlayacaktım. Kalbim kontrolden çıkıyor çünkü gece vakti yalnızım ve biri arabamın camını tıkladıyor. Belki de Mike bir sebepten dolayı geri dönmüştür. Kapı tekrar çalındı ve sonunda baktım.

Hayır. Mike değil.

Arabamın üzerinde büyük bir figür belirliyor. Belli ki bir adam ama yüzü gölgede kaldığı için kim olduğunu göremiyorum. Ne yapmam gerektiğini düşünürken eğiliyor ve yüzü ortaya çıkıyor... Beni o şerefsiz müşterinin kucağından kurtaran yakışıklı kahraman. Anında rahatladım. Mantıken hala korkmam gerekirdi; o bir barın karanlık otoparkında dolaşan yabancı bir adam, ama korkmuyorum. Aslında, rahatladım.

Aklı başında her insan karanlık bir otoparkta yabancı bir adam tarafından yaklaşıldığında camını kırar, ama benimki kırık, bu yüzden kapımı yavaşça iterek açıyorum. Kapının çıkardığı yüksek sesli gıcırta, neredeyse o boktan şey tarafından mahsur bırakılmak kadar utanç verici.

"İyi misin, tatlım?" Sesinin derin gürültüsü hatırladığım kadar seksi. En güçlü kadını bile kendinden geçirirdi ve ben o kadar güçlü değilim.

"Ben iyiyim. Arabam, o kadar değil."

İyi olup olmadığımı kendisi karar vermeye çalışıyormuş gibi beni bir aşağı bir yukarı süzüyor. Kaşlarını çatıyor, muhtemelen paltomun uygun olmadığını fark ediyor, ama yeterince iyi olduğuma karar vermiş olmalı ki başıyla onaylıyor.

"Kaputu aç."

Bugünlerde pek çok kız bunu nasıl yapacağını bilmez ama ben en az bir yıldır her hafta bu şeye litre litre yağ koyuyorum. Onun için hemen kaputu açıyorum ve kaputu kaldırdığında benim arabamın kapısından bile daha yüksek sesle gıcırıyor. Kendi kendine mırıldanarak bir dakika etrafı kurcaladı.

"Çalıştır."

Kontağı çeviriyorum ve aynı tıklama sesi havayı dolduruyor. Kaputu kapattığında kaput çarparak iniyor ve sıçramama neden oluyor. Bakışı, arabamda her ne sorun varsa iyi olmadığını anlamamı sağlıyor. Bana ayın geri kalanında ramen yiyebileceğim için şanslı olduğumu söylüyor.

"Sorunun ne olduğunu biliyor musun?" Oldukça korkarak soruyorum.

"Neyin doğru olduğunu söylemek daha kolay olurdu," diyor tiksintiyle.

Bu beni kışandırıyor. Berbat bir arabam var diye beni yargılamaya nasıl cüret eder? Beni işe alacak bir şirket bulana kadar burada, Lush'ta kazandığımla elimden gelenin en iyisini yapıyorum. Daha yeni bir arabam olacağına başımı sokacak bir evim olmasını seçtiğim için özür dilerim.

"Bu konuda pislik yapmana gerek yok."

İçini çeker ve bıkkınlık içinde bir elini yüzünde gezdirir. "Alternatör bozulmuş, bu yüzden çalışmıyor."

"Baktığın için teşekkürler."

Rüzgâr hızlanıyor ve ince paltomu delip geçerken ürperiyorum. Kaşları daha da çatılıyor. Deri montunu çıkarıp omuzlarıma doladığında şok oluyorum. Vücut ısıyla ısınıyor, deri ve bir çeşit baharatlı kolonya kokuyor. Bir kokudan tahrik olmak mümkün mü? Eğer öyleyse, ben kesinlikle öyleyim. Ya da belki sadece bu adamdır. Seksapel diye bağırıyor. Bir rahibe onun ne kadar çekici olduğunu inkar etmekte zorlanır.

"Gel hadi. Seni eve bırakayım." "Sorun değil. Bir taksi çağırırım."

Başını sallar. "Buraya gelmeden donacaksın. Ayrıca, bir yabancıyla arabaya binmek güvenli değil." Bu beni kıkırdattı. "Peki arabana binmeme tam olarak ne diyorsun? Seni tanımıyorum." "Benimle güvendesin ufaklık. Saçının teline zarar vermeye cüret eden herkesi öldürürüm," diye hırılıyor.

Neden bilmiyorum ama ona inanıyorum. Beni korumak için gerçekten birine zarar verebilir. Onda beni hiç olmadığım kadar güvende hissettiren bir şey var. Kötü bir karar olabilir ama beni eve götürmesine izin vereceğim. Kendime taksiye para vermek zorunda kalmayacağım için böyle yaptığımı söylüyorum ama aslında sadece onunla biraz daha zaman geçirmek istiyorum.

"Tamam, beni eve bırakabilirsin. Muhtemelen önce bir çekici çağırmalıyım..."

Belime sert bir el koyarak beni otoparkta yepyeni görünen büyük bir kamyonu doğru götürüyor. "Ben hallederim."

"Ama-"

"Tartışma, ufaklık."

Ne diyeceğimi bilemediğim için bir şey söylemedim. İnsanların tartışacağı türden bir adam değil. İtiraf etmeliyim ki birinin benimle ilgilenmek istemesi oldukça iyi hissettiriyor. Gerald ve Maude bana karşı iyidiler ama bu farklı hissettiriyor. Kamyonetine binmeme yardım edip emniyet kemerimi bağladığında kalbim küt küt atıyor. O kadar yakın ki buz mavisi gözlerinde yüzen koyu mavi benekleri görebiliyorum. Dudakları dolgun ve öpülesi. Kendimi dudaklarımı yalarken buluyorum, benimkileri onunkilere bastırmanın ne kadar iyi hissettireceğini düşünüyorum. Bir öpücük çalabilirdim... ilk gerçek öpücüğümü. Aptalca bir şey yapamadan geri çekiliyor ve kapıyı kapatıyor. O sürücü tarafına doğru yürürken ben kalp atışlarımı kontrol altına almaya çalışıyorum. İşe yaramıyor; benimle birlikte kamyonetin içine girer girmez kalbim yeniden hızlanıyor.

"Adresin nedir, ufaklık?"

O anda yabancı bir adama adresimi vermek üzere olduğumu ve adını bile bilmediğimi fark ettim. Bu delilik.

Sorusuna cevap vermek yerine "Adımı bile bilmiyorum," diyorum.

Bir homurtu çıkarır. "Jude."

"Ben Winter."

Bir aptal gibi, sıkması için elimi uzattım. Sıcak parmaklarını soğuk parmaklarımin etrafına sararken gözlerinde eğlence dans ediyor.

"Donuyorsun. Eldivenlerin nerede?"

Elimi çekiyorum ve ısıtmak için ellerimi kalçalarımin altına sokuyorum. İçimde cevabımdan hoşlanmayacağına dair bir his var. Güzel, tüylü bir çift pembe eldivenim vardı ama onları uygun şapka ve atkıyla birlikte komşumun kızına verdim. Henüz on beş yaşında ve hava nasıl olursa olsun her gün okula dört blok yürüyor. Bana kendimi hatırlatıyor; annesi sürekli işler arasında gidip gelen bir alkolik ve anladığım kadarıyla çok fazla taşınmışlar. Eldivenlere benden daha çok ihtiyacı vardı.

"Bende hiç yok."

Düşük bir onaylamama hırıltısı çıkarıyor ve ısıyı bir kademe daha yükseltiyor. "Donacaksın."

Muhtemelen arabamdaki kaloriferin zar zor ısındığından bahsetmek için iyi bir zaman değil.

Karanlık sokaklardan geçerken Winter'a bakmaktan kendimi alamıyorum. Hayatımda gördüğüm en güzel kadın. Lush'a girdiğim andan beri aletim sertleşmişti. Bu gece dışarı çıkmak bile istememiştim. Bunu yapmamın tek nedeni Sean'ı kıcımdan kurtarmaktı. Nişanlısıyla tanıştığından beri, dışarı çıkıp birileriyle çıkmam için beni taciz ediyordu. Aşk buldu ve birdenbire yalnız olduğum için benim sefil bir piç olduğumu düşünmeye başladı. Bana Lucy'nin arkadaşlarından birini ayarlama teklifini kesin bir dille reddettim. Sonunda, Austin'in doğum günü için onunla ve çocuklarla dışarı çıkarsam bana bir şeyler ayarlamaya çalışmaktan vazgeçeceğini söyledi. Beni rahat bırakması için Lush'ta bir akşam geçirmek buna değdi.

Winter'la tanıştıktan sonra daha da arttı. İstedğim her şey onda var. Onu iyi bir kız şaplağından sonra kucağımda kıvrılmış olarak hayal edebiliyorum. Babasına onu sikmesi için yalvarırken kendini bana sürüyordu. Daha önce hiç böylesine içgüdüsel bir ihtiyaç duyan birini istememiştim. Bir bebek kızım olmayalı uzun zaman olmuştu ama bu kadın içimdeki arzuyu ortaya çıkarıyor. Onun üzerine titremek istediğim kadar onu dizlerimin üzerine yatırmak ve benim için çılgık atarken amını sikmeden önce muhteşem kıcını kırmızıya çevirmek istiyorum.

Bütün gece gülümseyip sipariş alırken onu izledim. Bara her gittiğinde yüzünün buruştuğunu fark ettiğimde onu götürmemek için kendimi zor tuttum. Öne doğru eğilip ayaklarını kaldırıyor ve bileklerini döndürüyordu. Ayaklarının acıdığı belliydi ve ayakkabılarını çıkarıp zevkten inleyene kadar ovma istedim. Benim tatlılarım asla acı çekmemeli.

Onu koruma dürtüsü anlıktı ve o pisliğin ellerini kızın üzerinde gezdirdiğini gördüğümde, onu yere sermemek için tüm gücümü harcadım. Sadece onu korkutmak istemediğim için kendimi tuttum. Gömleğimin arkasına tutunup onunla ilgilenmeme izin verdiğinde kendimi bir metre boyunda hissetmemi sağladı. Gitmesine izin vermek acı vericiydi. Çalışırken onu bir şahin gibi izledim ve kulüp kapandığında, güvende olduğundan emin olana kadar ayrılamadım.

İyi ki kalmışım; yoksa boktan arabası onu yolda bırakacaktı. Klasik bir araba olabilir ve içimdeki tamircinin ağzının suyu akıyor olabilir ama son demlerini yaşayan ciddi bir hurda yığını. Yıllar önce de son demlerini yaşıyordu ve belli ki kadın arabayı koli bandı ve sakızla bir araya getirmeye çalışıyordu.

Onun mahsur kaldığını düşünmek beni şiddetli bir öfkeyle dolduruyor. O çok tatlı ve masum. Herhangi biri ondan faydalanabilirdi. Bu fikir beni öfkeliyor. O her zaman korunmalı. Onun evine yaklaştıkça koruma içgüdülerim daha da artıyor. Arabası kadar boktan bir mahallede yaşıyor. Binasının önünde duruyorum ve anında kamyonetimi geri çevirip onu evime götürmek istiyorum. Bundan daha iyisini hak ediyor.

"Bıraktığın için teşekkürler Jude. Gerçekten minnettarım."

Kapısını açmak için hamle yaptı ama elimi dizine koyarak onu dururdum. "Olduğun yerde kal. Kapını açmak benim işim."

Gözleri şaşkınlıkla açılıyor ve başını sallıyor. Kapısına doğru dönüp onun için açıyorum, sonra da kamyonandan inmesine yardım ediyorum. Topuklu ayakkabılarıyla tökezleyerek bir adım uzaklaşıyor. Düşmeden önce onu yakalıyorum.

"Dikkatli ol, tatlım."

Yanakları kızarak pembeleşir. "Teşekkürler. Görünüşe göre her zaman beni kurtarmaya geliyorsun."

Onu her durumdan kurtarmak için her zaman burada olacağımı söylemek istiyorum. Onu koruyacağımı ve kendi sakarlıklarına karşı bile güvende tutacağımı söylemek istiyorum ama dilimi ısııyorum. Onu korkutmak istemiyorum. Köşeye sıkışmış bir kedi yavrusu kadar ürkek.

"Donmadan önce seni içeri alalım," diyorum ve onu kapıya doğru yönlendiriyorum.

Girişe çıkan merdivenleri tırmanıyoruz ve kapıda duraklıyoruz. "Beni yukarı çıkarmana gerek yok. Benim için yaptığın her şeyi gerçekten takdir ediyorum."

"Kapıyı aç, tatlım."

Anahtar kullanmadan kapıyı açtığımda kısık bir hırıltı çıkarıyorum.

"Bir süredir bozuktu," diye omuz silkiyor.

Onu iki kat merdiven çıkana kadar takip ettim. Burası dışarıdan kötü görünüyordu ve içerisi daha da kötü. Boyalar dökülüyor, merdivenler her adımda iniyor, onun zayıf yapısından bile, koridorda çöpler var ve ışıkların yarısından fazlası yanmıyor. Bu izbe evden çok daha iyisini hak ediyor. Bu durum onu sıcak ve güvende olacağımı bildiğim evime sürüklemeye isteğimi azaltmıyor.

"Şey, bu benim..."

Koridorda parlak beyaz olan tek kapı onunki. Binaya hiç uymuyor. Belli ki boyanmış.

Muhtemelen çürümeye yakın görünen bir yere biraz hayat getirmeye çalışıyor. Çürük kilidi açıyor ve dönüp bana bakıyor.

"Teşekkürler ag-"

"Her iyi insanın yapacağı şeyi yaptığım için bana teşekkür etmeyi bırakmalısın."

Gözleri ayaklarına düşüyor ve kalın kalın yutkunurken boğazının çalıştığını görebiliyorum. Hayatında çok fazla nezaket görmemiş gibi bir his var içimde. Bunu değiştireceğim. Henüz farkında değil ama hayatı iyiye doğru değişmek üzere. O benim olacak ve bundan emin olacağım.

"Bana telefonunu ver."

"Neden?" diye sorar.

"Araban için."

"Oh! Gerçekten benim için çekirtmene gerek yok. Ben halledebilirim..."

"Telefon," diyorum, onun sözlerini tamamen göz ardı ederek.

Zamanla ona bakmanın artık benim işim olduğunu öğrenecek. Onun endişeleri benim endişelerim. Bana telefonunu uzatıyor ve bir laneti ısırmak zorunda kalıyorum. Kirden daha eski ve ekranı birçok yerden çatlamış. Sadece bu da değil, bataryası neredeyse hiç şarj olmuyor, eğer benim telefonum olsaydı bu yüzden onu tokatlardım. Şarjı bitmiş bir telefon güvenlik riskidir. Acil bir durumda her zaman birileriyle iletişime geçmesinin bir yolu olmalı ve bitmiş bir batarya ile bunu yapamazsınız.

Rehberini açtım ve kaşlarımı çattım. Sadece üç kişi var. Lush, Gerald ve Maude. Bu güzel kadının telefonu nasıl olur da arkadaşları ve ailesiyle dolu olmaz? Bilgilerimi giriyorum, sonra da numarasının bende olması için kendime mesaj atıyorum. Telefonunu geri veriyorum, en kısa zamanda değiştirmek için planlar yapmaya başladım bile.

"Araban için yarın seni arayacağım."

"Tamam." Kapısını açar ve dairesine geri döner.

"Kapıyı kilitlediğinden emin ol ve telefonunu şarj etmeyi unutma," diyorum huysuzca, onu bu yerde bırakmak istemiyorum.

"Peki efendim," diyor otomatik olarak.

Sikim buna anında tepki veriyor. 'Efendim'den daha iyi olan tek şey, o tatlı dudaklardan 'Baba'nın çıkması olurdu.

Tanrım, bu kadın bana neler yapıyor. Ona verdiğim tepkiyle aklımı kaçıırıyormuşum gibi hissediyorum.

Kapıyı kapatıyor ve ben de kilidin yerine oturduğunu duyana kadar bekliyorum. Ondan uzaklaşmak beni öldürüyor, ama ona tam baba moduna geçmeme hazır olmadığını biliyorum. Zamanımı beklemeli ve işleri ağırdan almalıyım. Yakında benim olacak.

Roy'u aradım ve Winter'ın arabasının dükkâna çekilmesini ayarladım. Eve gidip uyumam gerekiyordu ama onun yerine dükkâna gittim. Sabah adamlardan birine arabasını kolayca tamir ettirebilirdim ama bunu yapan ben olmak istiyorum. Bugünlerde dükkânda istediğim kadar sık çalışmıyorum ve bu ellerimi kirletmek için en iyi bahane. Bütün gün ofiste çalışmaktan nefret ediyorum. Kendi işimin sahibi olmanın en büyük dezavantajı bu. İş sadece benim yaptığım ilk günleri özlüyorum. Kesinlikle daha basit zamanlardı.

Yıkık dökük garajı ilk satın aldığımda, ne hale geleceğini hiç tahmin etmemiştim. Eski sahibi vefat ettiğinde ve çocukları başarısız bir tamirhane ile hiçbir şey yapmak istemediğinde burayı ucuza aldım. Eski dükkânı yeniden canlandırdım ve adını Phoenix koydum çünkü küllerinden doğmasını sağlamaya kararlıyım. Arabalar üzerinde çalışmayı ve ihtiyacı olan insanlara yardım etmeyi seviyordum. Adil fiyatlar ve dürüstlük konusunda kendimle gurur duyuyordum. Kısa sürede bölgedeki en iyi tamir atölyesi haline geldim.

Edgar Worthington'ın kızının BMW'si bir fırtınanın ortasında bozulduğunda ve beni çekmem için aradığında her şey değişti. Kim olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu, sadece gecenin bir yarısı otoyolda mahsur kaldığını ve yardıma ihtiyacı olduğunu biliyordum. Onu ve arabasını dükkana geri çektim ve araba üzerinde çalışmaya başlarken onu sıcak ofise yerleştirdim. Bir saatten kısa bir süre sonra onu tekrar yola çıkarmıştım. Onarımın maliyeti karşısında şok oldu ama şikayet etmeden ödedi. Bunu görmezden geldim çünkü onarım faturasına itiraz eden ilk kişi o değildi ve kesinlikle son kişi de olmayacaktı.

Ertesi gün Bay Worthington günü açmak için geldiğimde beni bekliyordu. Meğer finans dünyasında önemli biriymiş ve milyarlarca dolar ediyormuş. Kızına yardım ettiğim için bana şahsen teşekkür etmeye ve prensesiyle ilgilendiğim için minnettarlığını göstermek üzere bana bir çek vermeye gelmişti. Ona jestini takdir ettiğimi ama parasını istemediğimi söyledim. Arabasını tamir etmem için makul bir ücret ödemişti ve daha fazlası etik olmazdı.

Çeki katlayıp pahalı takım elbisesinin cebine geri koyduğunda yüzündeki şaşkın ifadeye güldüm. Ben dükkânı açarken beni takip etti ve bu işe başlamama neyin sebep olduğunu sordu. Onu dördüncü bölmeye götürdüm ve babamla birlikte ölmeden önce yeniden inşa ettiğimiz 1970 Chevelle SS 454'ün kapağını kaldırdım. Siyah boya dükkânın parlak ışıkları altında parlıyordu ve babamın arabanın bittiğini görmeyi çok isteyeceğini bildiğim için içimi bir gurur duygusu kapladı.

Worthington ıslık çaldı, bir sonraki yemeğini bekleyen bir akbaba gibi arabanın etrafında dönüyordu. Daha ağzını açmadan arabayı satın almaya çalışacağını biliyordum ama bu araba satılık değildi. Onu geri çevirdiğimde, daha fazla para teklif etmeye çalıştı ve ben de ona neden bu arabayı asla satamayacağımı açıkladım. Onu arka tarafa götürdüm ve en yeni projemi gösterdim. Bir hurdalıktan aldığım 67 model bir Camaro. Üzerinde çok çalışılması gerekiyordu ama güneşte parlayan beyaz yarış şeritleriyle kiraz kırmızısı boyasını şimdiden görebiliyordum.

Bana kartını verdi ve bittiğinde onu aramamı söyledi. Altı ay sonra Camaro'yu bitirdiğimde kartını çıkardım ve aradım. Beni ve arabayı unutmuş olmasını bekliyordum ama unutmamıştı. Aslında, her şeyi bıraktı ve

arabaya bakmaya geldi. Hayal ettiğimden bile daha iyi çıktı. Daha kaputu bile açmadan bir teklif yaptı.

İşler oradan başladı. Basit bir oto tamirhanesinden klasik arabaları özel olarak yeniden inşa eden bir dükkana dönüştüm. Dükkân kısa sürede büyüdü ve şehrin öbür ucunda daha büyük bir dükkân açtım. Şimdi Phoenix'te yağ değişiminden komple yenilemeye kadar her şeyi yapan yedi yer var. Yenilemeler para kazandırıyor, ancak uygun fiyatlı, dürüst onarım işleri sunmak her zaman önceliğim olacak.

Winter'ın arabasının kaputunun altında saatler geçirdim. İlk düşündüğümde daha kötü durumda. Her kayışın değiştirilmesi gerekiyor, hem yağ hem de soğutma sıvısı sızdırıyor ve tabii ki alternatör ve bir düzine başka şey de bozulmuş. Bu arabayı tekrar iyi çalışır hale getirmek haftalar ve binlerce dolar alacak. Ve bu sadece işin mekanik tarafı. Yolcu tarafındaki döşeme tahtasında paslanmış delik ya da kim bilir ne kadar zamandır değiştirilmemiş olan kel lastikler ve frenler söz konusu değil. Araba güvenli değil ve kızım da güvenli olana kadar onunla dolaşmayacak.

Sean ıslık çalarak içeri girdiğinde motoru sökmenin tam ortasıydım. "Sana bir kadın bulmanı söyledim ama sen gidip bir araba buldun."

"Kadını da buldum," diyorum homurdanarak.

"Bekle... bir kadın mı buldun? Nasıl buldun? Nerede?" diye soruyor kuşkuyla. Gözlerimi deviriyorum. "Lush'taki garson kız. Bu onun arabası."

Sean yüzünü geniş bir gülümseme kaplamadan önce bir an sessiz kalır. "Seni dışarı sürüklemenin iyi bir şey olduğunu biliyordum." "Sana söylemiştim"lerini kendine sakla."

"Sadece söylüyorum."

"Yapma o zaman. Buraya gel ve bana yardım et."

Sean arabanın ne kadar kötü olduğunu fark edince hemen atlıyor. "Bu şeyi o mu kullanıyordu?" "Evet."

"Restorasyona ihtiyacı olan klasik bir arabası olan seksi birini bulma olasılığınız nedir?"

Kısıma sıcak dediği için ona homurdanıyorum. Lanet gözlerini kendine saklamalı. "Kendine dikkat et."

Teslim olmak için yağlı ellerini kaldırıyor. "Ben nişanlıyım, pislik. Sadece bir gerçeği söylüyorum. Senin küçük garson kız dün gece kulüpteki en seksi elfti. Bu arabanın ona ait olması kısmet gibi görünüyor, hepsi bu."

Onaylarcasına homurdanıyorum ama çalışırken başka bir şey söylemiyorum. Aklım sürekli Winter'a gidiyor. Acaba uyandı mı yoksa geç saatlere kadar çalıştığı için uyuyor mu? Sesini tekrar duymak için onu aramak istiyorum ama onu uyandırma riskini almak istemiyorum. Onu aramadan önce öğlene kadar dayanmayı başarıyorum. Telefon birkaç kez çalıyor ve beni sesli mesaja gönderip göndermeyeceğini merak ediyorum; sonra, tatlı sesi cevap veriyor ve doğrudan sikime bir arzu dalgası gönderiyor.

"Merhaba..."

"Merhaba, tatlım. Nasılsın?"

"Ben iyiyim. Ya sen?"

"Şimdi daha iyi," diyorum.

Buna ne diyeceğini bilemiyormuş gibi sessizleşti. Onu suçladığımdan değil. Muhtemelen bir sapık gibi görünüyorum. İşinde sapık pisliklerle uğraşan güzel ve bekar bir kadın. Eminim benim de onlardan birine dönüşmemi bekliyordur.

"Arabanızı dükkânıma çekirdim. Kötü durumda." "Dükkânın mı?" diye sordu gıcırdayarak.

"Evet, Phoenix'in sahibiyim."

"Eyaletteki en iyi tamir ve restorasyon atölyesi" diyor, sesi şok olmuş gibi çıkıyordu.

Kıkırdıyorum. "Daha çok Doğu Yakası'nın en iyisi gibi ama şehrin en iyisi olmak benim için sorun değil." "Sizin fiyatlarınızı karşılayamam."

Nefes alış veriş hızlandı ve paniklemeye başladığını söyleyebilirim. Arabasının durumu ve yaşadığı yer göz önüne alındığında, paranın sıkışık olduğunu anlamak için fazla bir şey gerekmedi. Bahşişler iyi olsa bile bir garsonun fazla kazanmadığına eminim. Bu durumda olmasından nefret ediyorum. Tek tesellim, eğer bu konuda söyleyecek bir şeyim varsa, uzun sürmeyecek olması.

"Derin bir nefes al, bebeğim. Sana arabanla ilgileneneğimi söyledim ve tam olarak bunu yapıyorum."

"Ama-"

"Aması yok. Aracınızın tekrar çalışır hale gelmesi için çok fazla çalışma yapılması gerekiyor ve bu, birçok güvenlik sorununu kapsamıyor bile."

"Ne yapacağım ben?" diye benden çok kendine soruyor. Sesi o kadar yenilmiş geliyor ki kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor. Derin bir nefes alıyor ve boğazını temizliyor. "Bir tür ödeme planı oluşturabilir miyiz?"

Ona parasından bir kuruş bile alamayacağımı söylemek istiyorum ama bunun pek de iyi gitmeyeceğini hissediyorum. Özellikle de birden fazla kez onunla ilgilendiğimi söylediğimde beni tamamen görmezden geldiği için. Belli ki kendini hayır kurumu gibi hissetmekten hoşlanmıyor, her ne kadar benim için en uzak olduğu şey bu olsa da.

"Evet. Bunu yapabiliriz." Ondan herhangi bir ücret talep etmek niyetinde olmasam da kabul ediyorum. Henüz bunu bilmesine gerek yok. Önce onu benim yapmalıyım.

Rahat bir nefes alır. "Çok teşekkür ederim, Jude. Tamiri ne kadar sürer?" "Birkaç hafta sürer. Klasikler için parça bulmak her zaman kolay olmuyor."

Yine sessizleştii, muhtemelen arabası tamir edilene kadar nasıl dolaşacağını bulmaya çalışıyordu. Neyse ki benim zaten bir çözümüm var. Onun kişisel şoförü olacağım. Nereye gitmesi gerekiyorsa, onu götürmek için orada olacağım.

"Bu gece çalışıyor musun?" Ben

soruyorum. "Evet..."

"Saat kaçta?"

"Saat altıda orada olmam gerekiyor."

"Tamam. Beş buçukta senin evinde

olacağım." "Neden?"

"Seni işe götürmek için."

"Bunu yapmana gerek yok..."

"Seni götürebilecek biri var mı?" Olmadığından emin bir şekilde soruyorum. Yardım isteyerek birilerini rahatsız edecek türden biri değil.

"Otobüse bineceğim."

"Kesinlikle olmaz. Seni ben götüreceğim ve bu son sözüm. Otobüse binmek için hava çok soğuk, güvenli olmadığından bahsetmiyorum bile." "Her gün yüzlerce insan otobüse biniyor."

"Ve sen onlardan biri olmayacaksın. Saat beş buçukta görüşürüz," diyorum ve telefonu hızla kapatıyorum. Ona tartışma fırsatı vermek istemiyorum. Özellikle de kazanamayacağı için.

Eve gitmeden önce kısa bir mola verip duş alıyorum ve Kuzey Kutbu'nda zaman çok yavaş ilerlerken evdeki ofisimde biraz çalışıyorum. Onu almaya gittiğimde neredeyse tüylerim diken diken oluyor. Şehrin öbür ucuna gitmek de çok uzun sürüyor. Benden bu kadar uzakta olmasından nefret ediyorum. Eğer bir şey olursa ona ulaşmam çok uzun sürer.

Ona daha yakın olmalıyım.

Yatağında güvenle kollarıma sarılmış gibi.

Winter'ın apartmanının önünde duran bir grup adam var. Bir grup haydut gibi görünüyorlar. Varlıkları, onun burada yaşaması konusunda kendimi daha iyi hissetmemi sağlayacak hiçbir şey yapmıyor. Ben yanlarından geçerken sanki gözümü korkutmaya çalışıyorlarmış gibi bana bakıyorlar. Adamların her birine bakmak için zaman ayırıyorum, tek bir sert bakışla onları daha az sikime takabileceğimi bilmelerini sağlıyorum.

Dün gece bina sessizdi; bugün ise gürültüden geçilmiyor. İkinci kata çıkarken bir bebek ağlaması, müzik, çok yüksek sesli bir televizyon ve bir tartışmanın bağışları duyuluyor. Burası bir şekilde gün ışığında daha da kötü görünüyor. Koridorda, komşusunun kapısının yanında, dün gece orada olmayan yeni bir çöp torbası duruyor. Çürümüş yemek gibi kokuyor. Hamam böcekleriyle kaplı olmamasına ve torbaya girmeye çalışan fareler olmamasına şaşırdım.

Sikeyim.

Winter'ımı bu binadan çıkarmalıyım. Burası onun yaşaması için uygun bir yer değil. Bundan çok daha iyisini hak ediyor.

Kapısını çalışıyorum ve tatlı sesini duyduğumda gülümsüyorum. Kapıyı açtığında hâlâ gülümsüyordum. Elf kostümünün içindeki kıvrımlı vücudunu gördüğümde bir iniltiyi bastırıyorum. Tanrım, seks ve günah gibi görünüyor.

"Merhaba," diyor usulca.

"Merhaba, bebeğim. Hazır mısın?"

"Oh, evet. Sadece ayakkabılarımı giyip ceketimi almam gerekiyor. İsterseniz içeri gelebilirsiniz. Sadece bir dakikamı alır."

Dairesine girdim ve kapıyı kapattım. Yatak odası olduğunu tahmin ettiğim yere doğru koşuyor ve beni dairesinin geri kalanına bakmaya bırakıyor. Küçük bir daire ve yıkık dökük olduğu belli olmasına rağmen, ortama çeki düzen vermek için duvarları kapısıyla aynı parlak beyaza boyamış. Mobilyaları uyumsuz. Belli ki ikinci el alınmış. Eski ama temiz.

Yemek köşesinde bir masa ve sandalyeler yerine bir ofis sandalyesi ile büyük bir masa var. Diğer her şeyle karşılaştırıldığında tamamen yersiz görünüyor. Masanın masif ahşap olduğu ve sandalyenin de herhangi bir kurumsal ofise uyacak pahalı ve ergonomik bir sandalye olduğu belli. Masaüstünde hiçbir şey yok ve bu bana neden bu kadar süslü bir masaya sahip olup da üzerinde hiçbir şey olmadığını sorguluyor. Kesinlikle garip.

Kış topuklu ayakkabılarını giymiş ve paltosunu çekiştirerek dışarı çıkıyor, ancak paltosunun ceket olarak bile nitelendirilebileceğini sanmıyorum. Daha iyi günler görmüş ama yeniyken bile kışın soğuşunu yenecek kadar sıcak olmazdı.

"Beklettiğim için özür dilerim. Bu ayakkabıları giymek için son dakikaya kadar bekliyorum. Ayaklarımı öldürüyorlar."

O lanet ayakkabılar yüzünden bir geceyi daha ayakları ağrıyarak geçirecek olmasından hoşlanmadığım için kaşlarımı çatıyorum. Ne kadar seksi olsalar da, acı çekmesine değmez.

"Neden başka bir çift giymiyorsun?"

"Keşke. Üniformalarımızı patron seçiyor ve topuklu ayakkabılar da bunun bir parçası. Lush'ta çalışmaya başladığımda ayakkabılarımızı kendimiz seçebiliyorduk; o günleri özleyorum," diyor hüzünle.

"Ayakkabıların ayağını acıttığını biliyor mu?"

Omuz silkiyor. "Topuklu ayakkabıların seksi olduğunu ve seksi garsonların seksi olmayanlardan daha çok para kazandığını düşünüyor." Başımı sallıyorum. "Bu çok saçma."

"Evet, ama ücret şehirdeki diğer kulüplerden daha iyi ve bahşişler de genellikle oldukça iyi. Faturaları ödeyebileceksem berbat ayakkabılara bile katlanabilirim."

Çantasını aldı ve kapıya doğru yürüdü. Onu binadan çıkarken takip ediyorum ve hâlâ dışarıda olan adamlara ters ters bakıyorum. Adamlardan biri Winter'a kaba bir şeyler söylediğinde yumruklarımı sıkıyorum. Winter onu tamamen görmezden geliyor ama bu benim için bir mücadele. Onun kıcını tekmelemekten başka bir şey istemiyorum. Kamyona binmesine yardım ediyorum ve kapıyı kapatıp sürücü tarafına geçmeden önce emniyet kemerini takmasını bekliyorum.

Kamyonu çalıştırıyorum ve koltuğunun arkasına uzanıp öğleden sonra durduktan sonra oraya sakladığım pembe çantayı alıyorum. Kucağına koyuyorum ve bana şaşkınlıkla bakıyor.

"Bu da ne?"

"Aç şunu."

Çantanın içine bakıyor ve ne olduğunu görünce nefesi kesiliyor. "Bana eldiven mi aldın?" "Ve bir atkı ve şapka."

"Bunu neden yapasın ki?" diye soruyor, sesi gerçekten şaşkın geliyor.

"Bir sorun gördüm ve düzelttim. Eldiven giymemen için hava çok soğuk."

"Teşekkür ederim, Jude. Çok düşüncelisin."

Lavanta rengindeki kumaşı çıkarıyor ve küçük bir gülümsemeyle yumuşaklığını okşuyor. Mevcut en yumuşak kumaş olduğunu biliyorum çünkü onun için bir tane seçmeden önce her seçeneği elimle yokladım. Eldivenleri giyiyor ve ardından atkıyı boynuna doluyor. Şapkayı çantasına koyuyor, muhtemelen işe gitmeden önce saçının dağılmasını önlemek istiyor.

Yolculuk sırasında onu birkaç kez yumuşak atkıyı yanağına sürerken yakalıyorum. Kızımın sadece bir sorununu çözmekle kalmayıp ona sevdiği bir şeyi de verdiğim için kalbim gururla kabarıyor. Küçük bir şey olabilir ama belli ki ona bunları almış olmam onun için çok şey ifade ediyor. Çoğu kadın eldiven ve atkı gibi basit bir şey almakla alay eder. Kış öyle değil. Bunları olması gerektiği gibi düşünceli bir hediye olarak takdir ediyor. Bu onu daha da çok sevmeme neden oluyor.

Onun özel olduğunu zaten biliyordum, ama bu onun geçmiş yıllarda çıktığım diğer kadınlara benzemediğini kanıtıyor. Phoenix'in sahibi olduğumu öğrendiklerinde hemen dolar işaretleri gördüler. Çok varlıklı bir adam olduğum doğru ama bunu göstermem ve savurganca harcama yapmaktan kaçınırım. Onları pahalı hediyeler ve randevularla şımartmayacağımı anladıklarında ilişki hızla dağıldı.

Sevip el üstünde tutacağım bir kız bebek arıyorum. Gezegendeki en şımarık kadın olacak, ama ona bir şeyler alacağım için değil. Winter'ı o kadın olarak hayal edebiliyorum. Umarım benim bebek kızım olmaya istekli olur. Bu yaşam tarzını benimseyip benimsemediğini bilmiyorum ama benimsemesi ya da denemeye istekli olması için dua ediyorum. Umarım onu, birlikte ne kadar iyi olabileceğimizi göstermem için bana bir şans vermeye ikna edebilirim.

Lush'a vardığımızda Winter'ı çalışanların girişine götürdüm.

"Bıraktığın için teşekkürler. Arabam hakkında bana mesaj atar mısın?"

"Seni alıp eve götürdüğümde seni bilgilendireceğim, bebeğim."

Ağzı şaşkınlıkla açıldı. Belli ki arabası yola çıkabilecek duruma gelene kadar onu gezdirmeye niyetli olduğumu anlamamış. Kasıtlı olarak mı kalın kafalı davranıyor yoksa birinin ona yardım etmek için bu kadar zahmete girmesini gerçekten anlamıyor mu emin değilim. Ben ikincisi olduğunu tahmin ediyorum çünkü Winter hiç de aptal değil. İş için takındığı tatlı ve biraz da aptal görüntüsünün ardında parlak bir zekâ olduğunu söyleyebilirim. Gözleri hem masumiyet hem de zeka ile parlıyor.

Kuvvetli bir rüzgâr at kuyruğundan birkaç tutam saçını savuruyor. Yavaşça kulağının arkasına sıkıştırıyorum, parmak uçlarımin kulağının kabuğunda ve boynunda kaymasına izin veriyorum. Pembe dili dışarı fırlıyor ve dudaklarını yalıyor. Dün gece onunla flört eden barmen araya girdiğinde dudaklarımı dudaklarına çarpmama saniyeler kalmıştı.

"Hey, Win! Bu kim? Araban nerede?" diye hızlı hızlı soruyor.

"Oh, merhaba, Mike. Bu Jude... benim... tamircim mi?" Bu bir ifade olmalı ama o soru sorar gibi söylüyor. Henüz tam olarak ne olduğumdan emin değil ve bu sorun değil. Yakında öğrenecek.

Mike'a elimi uzatıyorum ve o da bana şüpheli bir bakış atarak elimi sıkıyor. "Peki

Bela'ya ne oldu?" diye soruyor.

"Dün gece çalışmadı. Neyse ki Jude arabayı dükkanına çekebildi ve benim için tamir edecek."

Mike bana şaşkınlıkla baktı. "Nova'yı tamir mi edeceksin... Yolların belasını? O bok parçasını satın aldığı hurdalığa göndermeli."

Winter bunu söylediğinde geriliyor. Arabasının boktan bir şey olduğunu biliyor ama başka birinin senin eşyaların hakkında böyle konuştuğunu duymak hiç eğlenceli değil. Garajı ilk satın aldığımında, şu anki haline getirmeden önce, bana yapılan iğnelemelerden payıma düşeni dinledim. O insanların yanıldığını kanıtladım ve kızım da aynısını yapacak.

"Nova bir klasik. Sadece biraz sevgiye ve el emeğine ihtiyacı var."

Mike gülüyor. "Daha çok bir şeytan çıkarma ayini ve yüz bin dolarlık parça ve işçilik gibi."

"İşe geç kalmadan önce içeri girsem iyi olacak. Vardiyama Aaron'ın kötü tarafından başlamak istemem," diyor Winter. "Bıraktığın için tekrar teşekkürler, Jude."

"Bir şey değil tatlım, ama bana sürekli teşekkür etmek zorunda değilsin. Benim için bir zevk."

Yanakları pembeleşiyor ve gözleri utangaç bir şekilde ayaklarına kayıyor. Mike bana eleştirel bir gözle bakıyor, sanki beni ölçüp biçiyor. Ya arkadaşlığına layık olup olmadığını anlamaya çalışıyor ya da Winter üzerindeki hak iddiası için bir tehdit olup olmadığını anlamaya çalışıyor. Ama o bunu yapmıyor.

bana onun için arkadaşlıktan başka bir şey hissettiğine dair herhangi bir işaret vermedi, ama o farklı hissediyor olabilir. Ben şaşırmazdım. O bir afet.

Hak iddia etmeye karar vererek Winter'ı kucaklamak için kendime çektim. Bir an için kaskatı kesiliyor ama yavaşça gevşiyor ve kollarını bana doluyor. Bu kadar cesur olduğu için onu övmenin bir yolu olarak başının üstünden öpüyorum. İnsanlarla çok sık yakınlaşmadığı izlenimini edindim. Telefonunda neredeyse hiç kişi olmaması ve ona sunduğum her nezaket karşısında gerçekten şaşırmış görünmesi bana yanılmadığımı söylüyor.

"Bir süre Nova üzerinde çalışacağım, ama daha sonra döneceğim."

"Tamam," diye mırıldanıyor göğsüme karşı.

Geri çekildi ve ben de isteksizce gitmesine izin verdim. Kamyonetime dönüp dükkâna gitmeden önce onun içeri girmesini bekliyorum. Onun kulüpte olduğunu, düzinelerce erkeğin ona bakabileceğini ya da benim olana dokunabileceğini bilerek uzun süre dayanabileceğimden şüpheliyim. Onu bunaltmak istemiyorum ve onunla konuşan herhangi bir erkeğe onun bölümünde ters ters bakmamın kurşun bir balon gibi patlayacağından eminim.

Kamyonetime geri dönüp Lush'a doğru yola çıkmadan önce üç saatten biraz fazla dayandım. Binanın dışında içeri girmek için bekleyen insanların oluşturduğu bir kuyruk var ve Sean'ın yanımda olmadığı gerçeğine lanet ediyorum. O fedaiyi tanıyordu ve sorunsuz bir şekilde içeri girdi. Beni dün gecedan tanıyacağını umarak kapıya doğru yürüyorum. Neyse ki tanıyor ve beklememe gerek kalmadan içeri girmeme izin veriyor.

Kalabalığın arasından ilerleyerek Winter'ı arıyorum. Onu barda Mike'la konuşurken, Mike da ona içki hazırlarken buluyorum. Ağır tepsiyi alıyor ve yerde süzülüyor. Birine çarpmaktan kaçınması neredeyse bir dansa benziyor. Bir kabinde durup içkileri dağıtmaya başladığında, hemen onun bölümündeki tek boş masayı kapıyorum.

Masadan masaya dolaşıp boş bardakları almasını ve siparişleri kabul etmesini izliyorum. Müşteri hizmetleri gülümsemesi diyeceğim şeyi asla kaybetmiyor çünkü gözlerine ulaşmıyor. Bana gülümsediği ve güzel kahverengi gözlerinde mutluluk dans ettiği zamanki gibi değil. Ne demek istediğimi kanıtlarcasına, beni fark eder etmez gülümsemesi parlıyor ve gözleri ışıltıyor.

Kahretsin, çok güzel.

PAZAR OLSA BİLE, Lush meşgul. Çoğu kulüp pazar günleri kapalıdır, Lush öyle değil. Aaron diğer kulüplerin kapalı olmasından sonuna kadar yararlanıyor ve bu da mekânın ne kadar dolu olduğunu gösteriyor. Etrafta dolaşüyor, boş bardakları topluyor ve siparişleri alıyordum ki gözlerin üzerimde olduğunu hissettim. Etrafıma bakıyorum ve Jude'un beni çalışırken izlediğini görüyorum. Midemde kelekler uçuşuyor ve yüzüme yayılan mutlu gülümsemeye engel olamıyorum.

Bütün gece benim için ne kadar çok şey yaptığını düşündüm ve onu henüz bir gündür bile tanımıyordum. Benimle ilgilenilmesine alışık değilim. Sonra Jude araya girdi ve beni sadece pislik bir müşteriden kurtarmakla kalmadı, aynı zamanda arabama da yardım etti ve üstüne üstlük... üşümemi istemediği için bana eldiven aldı.

Eldivenlerin düşünceliliği, beni bıraktığından beri kafamı kurcalayan fantezileri körükledi... Jude'un babam olduğuna dair fanteziler. Otoriter ve korumacı, gördüğüm en seksi erkek olduğundan bahsetmiyorum bile. Daha önce hiçbir erkeğe ona verdiğim gibi cevap vermemiştim. Sadece okuduğum kitaplardaki hayali erkeklerden tahrik olurdum. Gerçekten bende bir sorun olduğunu düşündüm. Her gece düzinelerce çekici erkek görüyorum, ancak Jude'a kadar hiçbirine karşı hiçbir çekim hissetmiyorum. Şimdi sanki vücudum aşırı hızda çalışıyor.

Ona doğru yürümemi sadece aç gözlerle izliyor ve içime küçük bir heyecan gönderiyor. Erkeklerin bana şehvetle bakmasına yabancı değilim ama bu farklı. Daha önce hiç istemediğim şeyleri istememe neden oluyor. Ona olan çekimimin yoğunluğundan endişelenmeliyim. Onu düşündükçe daha çok istiyorum ve şimdi burada beni yiyip bitirmek ister gibi izliyor. Dürüst olmak gerekirse, beni yutmasını istiyorum.

"Selam yakışıklı," diyorum ilk kez bir müşteriyle flört ederken. Gerçi Jude sıradan bir müşteri değil. O çok daha fazlası.

"Merhaba, tatlım. Nasılsınız?"

"Ben iyiyim. Her zamanki gibi meşgulüm," diyorum gülümseyerek.

İyi olduğumdan emin olmak için beni kontrol ediyormuş gibi bir aşağı bir yukarı bakıyor. Gözleri göğüslerimde oyalanıyor ve ince sütyenim ve elf kostümümün içinden sert meme uçlarını görebildiğinden oldukça eminim. Yemin ederim ki hassas tepeler onun bakışları altında daha da sertleşiyor. Fırtınalı mavi gözleri tekrar benimkilerle buluşmadan önce koltuğunda kayıyor. Sanki düşüncelerimi okumaya çalışıyormuş gibi gözlerimin içine bakıyor. Yanaklarımda bir allık oluştuğunu hissedebiliyorum çünkü aklımı okuyabilseydi, kesinlikle ondan ne kadar tahrik olduğumu ve büyük ellerini vücudumda istediğimi anlardı... ağzını da.

Boğazımı temizliyorum, daha önce hiç görülmediğim bir şekilde görüldüğümü hissediyorum. Bu beni hem heyecanlandırıyor hem de rahatsız ediyor. "Sana ne içireyim?" Bir şey söylemeyince nihayet soruyorum.

"Tonik suyu ve limon."

Kaşlarımlı kaldırıyorum çünkü dün gece viski içtiğinden eminim ama aslında içtiğini hiç görmedim. "Geri geleceğim."

"Dört gözle bekliyorum, bebeğim."

Alçak, hırıltılı sesi tüylerimi ürpertiyor... ya da belki de bana yine bebek kız demesindendir. Bu benim fantezilerimi alevlendirmekten başka bir işe yaramadı. Babalar kız arkadaşlarına bebeğim derler. Olabilir mi? Yoksa tatlılar gibi rastgele bir sevgi ifadesi olarak mı kullanıyor? Bana ilk kez bebeğim demiyor ama bu onun bir baba olduğu anlamına gelmiyor.

Neden her şey bu kadar karmaşık? Eğer bu bir aşk kitabı olsaydı, o kesinlikle bir Baba Dom olurdu ve ben de kahramanının ayaklarını yerden kesmesini ve ona hayatın ne kadar güzel olabileceğini göstermesini bekleyen tatlı, masum kadın kahraman olurdum. Ama bu bir aşk kitabı değil ve hayat da böyle şeylerin benim başıma gelmediğini defalarca kanıtladı. Bu, unutmamam gereken soğuk bir gerçeklik dozu. Hayatım bir peri masalı değil ve Jude da zor durumdaki bir genç kıza yardım eden kahraman kompleksli iyi bir adam.

Mike kaşlarını hafifçe çatarak son içkiyi tepsime koydu. "İyi misin Winter?"

"Ha? Oh, evet. Sadece yorgunum sanırım," diyorum yüzüme bir gülümseme yapıştırarak.

Bana attığı bakış, bana zerre kadar inanmadığını gösteriyor ama beni sorgulamıyor çünkü etkilemesi gereken müşterileri var. Taze içecekleri masalara dağıtma işini çabucak hallediyorum. Oyalanmamak için önce Jude'a içkisini veriyorum. Onunla daha fazla zaman geçirmemden iyi bir şey çıkmayacak. Şimdiden ona bağlandığımı hissediyorum ve bu hiç iyi değil. Herkes ayrılıyor ve en iyisi mesafemi korumak. Kalbimi Jude gibi bir adama çabucak kaptırabilirim ve bunun olmasına izin veremem.

O da giderse hayatta kalamayacağımı biliyorum.

Gece çok çabuk geçti. Jude'un bardağını o sormadan dolu tutuyorum ama onunla konuşmaktan kaçınıyorum. Müşterilerimi mutlu etmeye odaklanıyorum; bahşişlerim bir şey ifade ediyorsa, mükemmel bir iş çıkarıyorum. Neyse ki kimse bana el kaldırmıyor ve birkaç uygunsuz yorum dışında çoğunlukla yalnız kalıyorum. Kıçım ellenmediğinde her zaman iyi bir gecedir.

Işıklar yandığında ve müziğin gürültüsü durduğunda, müşteriler yavaşça soğuk gece havasına dökülür. Geriye bir tek Jude'un kalması uzun sürmüyor. Oturduğu yerden kalkıyor ve masaları temizlediğim yere doğru ilerliyor. Güvenlik görevlilerinden biri olan Jaxon, muhtemelen Jude'u dışarı atmak için bize doğru ilerlemeye başladı.

"Hey, dostum, gitme vakti," diyor

Jaxon. "Sorun yok, Jaxon. Jude bir arkadaş."

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturmuş, Jude'a yukarıdan aşağıya bakıyor. Bunun bir gözdağı taktiği olması gerekiyor. Ne yazık ki Jaxon için Jude en az iki santim daha uzun ve bariz bir şekilde daha geniş. Jaxon iri bir adam ama Jude bir üst seviye iri. Denemesine bile gerek kalmadan göz korkutuyor.

"Patronun mesai saatleri dışında çalışanlara izin vermediğini biliyorsun."

Gözlerimi deviriyorum. Jaxon, Aaron'ın kurallarına uyma konusunda çok titizdir. Tam bir yalaka ve en ufak bir kural ihlali karşısında her zaman ilk ispiyonlayan o oluyor. Crystal'ın neredeyse kovulmasının sebebi oydu. Doğruca Aaron'a gitti ve ona babet giydiğini söyledi. Kulübün henüz açılmamış olması ya da bir gece önce on saatten fazla çalışmış olması ve Aaron'ın üniformalarımız için aldığı ucuz ayakkabılar yüzünden ayaklarının su toplamış ve şişmiş olması önemli değildi. Önemli olan tek şey onun 'üniformasız' olmasıydı ki bu da görünüşe göre temel kuralı ihlal ediyordu. Tamamen saçmalıktı ama Jaxon'ın Aaron'a Jude'un mesai saatleri dışında etrafta dolaştığını söylemesini istemiyorum. İçki ısmarladığı sürece kulüp açıkken orada olmasında bir sorun yok. Aaron için para konuşur. Her şey sonuçla ilgili.

Jude gözlerini Jaxon'la yaptığı bakışmadan çekip bana bakıyor. Bakışları hemen yumuşuyor ve midemdeki kelebeklerin yeniden uçuşmasına neden oluyor. "İşin bittiğinde ben dışarıda olacağım."

Jaxon bu küçük açıklamadan pek memnun görünmüyor. Burada çalışmaya ilk başladığımda beni acımasızca takip etti. Sonunda onunla ya da başka biriyle ilgilenmediğimi anlaması altı ay sürdü. Bu gece dikkat etseydi, Jude'a olan ilgimi fark ederdi. Uzak durmaya çalışsam da, mümkün olduğunca sık ona gizlice bakmaktan kendimi alıkoyamadım. Bir pervanenin ateşe çekilmesi gibi ona çekildim.

"Bitirmek bir saat kadar sürer..."

"Sorun değil, tatlım," diye mırıldanıyor ve saçımın bir tutamını kulağımın arkasına sıkıştırıyor.

Bir kez daha yüzümün kızardığını hissediyorum. Onun yanında duramıyorum gibi görünüyor, özellikle de bana dokunduğunda. O masum dokunuş bile içimin kasılmasına ve meme uçlarımdan diken diken olmasına neden oluyor. Alnıma nazik bir öpücük kondurmadan önce bana bilerek sırtıyor. Gözlerimi kapatıyorum, o anın tatlılığını içime çekiyorum, Jaxon'ın değiş tokuşumuza tanık olmasını umursamıyorum. Eminim daha sonra bu konuda söyleyecek bir şeyleri olacaktır.

Gözlerimi açtığımda Jude bana alnımdan daha fazlasını öpmek istiyormuş gibi bakıyor. Ben de. Kollarımı boynuna dolamak, dudaklarını kendime çekmek ve onu kitaplarda okuduğum gibi öpmek istiyorum. Bir adım geri atıyor ve ben hemen kaybımı hissediyorum. Gitmesini istemiyorum.

"Seni bekliyor olacağım, bebeğim."

"Söz mü?" Aptalca sordum. Lanet olsun. Artık çok geç.

Bağlandım. "Söz veriyorum," diyor sırtarak.

Jaxon sabırsızca boğazını temizliyor ve Jude sonunda uzaklaşıyor, ama Jaxon'a son bir kez bakmadan önce değil. Onun yerinde olsaydım korkardım. Jude istese onun kıçını kolayca tekmeleyebilir. Jaxon kendini beğenmiş bir pisliktir ve genelde kulüpte karşılaştığımız sarhoş pislikler arasında kendine yer bulabilir ama Jude bir üst seviyededir. Ona karşı hiç şansı olmazdı. Pek de hoş olmayan bir yanım onun kıçına tekmeyi yediğini görmek istiyor. Beni rahat bırakmadığı ve bıraktıktan sonra da sırf kendimi ona atmadığım için bana kibirli bir sürtük ve namuslu diyerek bok gibi davrandığı için hâlâ kızgın olabilirim.

Kapanış görevlerini yenilenmiş bir amaçla yerine getiriyorum. Jude'la vakit geçirmek için acele edip bu işi bitirmek istiyorum. Beni sadece eve bırakacağını ve bunun bir randevu falan olmadığını biliyorum ama yine de dört gözle bekliyorum. Artık onun fikrine çoktan bağlandığım gerçeğiyle yüzleştiğime göre, sürdüğü sürece tadını çıkarmaya karar verdim.

Gittiğinde canım yanacak ama Gerald ve Maude ile olduğu gibi, geriye dönüp baktığımda güzel anılarım olacak ve bunun bir anlamı var. Onlarla geçirdiğim yıllar boyunca bana gösterdikleri sevgi için her zaman minnettar olacağım. Onların kızı değildim ama bana aileden biri gibi davrandılar. Öldüklerinde kalbim kırıldı ama ailem tarafından terk edilmekten daha çok acı verse de hayatta kaldım. Belki de beni terk etmeyi seçmedikleri içindir. Her iki durumda da, Jude'un gidişini de atlatacağım. Sonrasında asla eskisi gibi olmayabilirim ama öğrendiğim bir şey var ki o da hayattaki iyi şeylere tutunmanın asla yanlış olmadığı. Onlar az bulunur ve çok değerlidir.

"İşkenceli ayakkabılar giyerek on saatini sarhoşlar tarafından dövülerek geçirmiş biri için iyi bir ruh hali içindesin," diyor Mike alarmı kurup gidebilmemizi sağlarken.

Kızaran yanaklarımı saklamaya çalışarak omuz silkiyorum.

"Bunun seni işe getiren günah kadar seksi adamla bir ilgisi yok, değil mi? Ve bunu yapmadığımı düşünme."

Bay Tonik ve Kireç'in bütün gece seni izlediğini fark ettim. Sana karşı kötü hisleri var." "Öyle mi düşünüyorsun?" Göstermek istediğimden biraz daha fazla heyecanla sordum.

Mike gülüyor. "Kızım, bütün gece seni gözleriyle sikti. Hamile olduğuna eminim ama henüz farkında değilsin." "Aman Tanrım, korkunçsun! O yapmadı!" İtiraz ediyorum.

"Oh, ama o yaptı. Bu kötü bir şey değil, bebeğim. O ateşli. Sen de ateşlisin. Ve o sadece senin külotuna girmeye çalışan bir pislik değil." "Nereden biliyorsun?"

"Sadece pantolonuna girmek isteseydi şoförlük görevine gönüllü olmazdı. Scourge'a yardım ettiğinden bahsetmiyorum bile. O pislikle mücadele etmeye istekli olduğuna göre özel biri olmalı."

Omzuna hafifçe vuruyorum. "Kibar ol. O araba bir klasik ve saygıyı hak ediyor."

Homurdanıyor. "Bu gerçek bir araba gibi davranan hurda metal... kötü. Berbat oyunculuk becerileri. Bu yüzden çalışmıyor."

Nova'yı uygun bir şekilde tanımladığında ona sahte bir dudak büküşü yapıyorum. Bir klasik olmasına rağmen gerçekten de boktan bir araba. Eminim harcayacak parası olan bir sahibi olsaydı harika olabilirdi, ama ben sadece beni tekrar işe götürüp getirebilmesini istiyorum. Daha fazlası için kendi alanımda bir iş bulmayı beklemem gerekecek, böylece elime iki kuruştan fazlası geçecek.

Jude söz verdiği gibi bekliyor. Otoparkta ilerlerken yüzüme yayılan gülümsemeyi engelleyemiyorum. Seksi gülümsemesi beni olduğum yerde durduruyor. Saçımın gevşek bir tutamını kulağımın arkasına sıkıştırdığında neredeyse eriyip bir su birikintisine dönüşüyorum. Sıcak dokunuşu omurgamdan aşağıya doğru zevk ürpertileri gönderiyor. Titrememi üşümemle karıştırıyor ve kolunu bana dolayarak sözsüz bir şekilde beni kamyonetine yönlendiriyor.

"Benim yapmayacağım bir şeyi yapmayın!" Mike geri çekilirken arkamızdan bağılıyor.

Yanaklarım utançtan kızarıyor. Jude sadece bana yardım eden iyi bir adam ve Mike az önce seks yaptığımızı ima etti. En kötüsü de Jude ile seks yapmak istiyor olmam. Daha önce hiç vücudumu bir erkeğe vermek istememiştim ama kendimi ona atmamak için mücadele ediyorum. Aynı anda hem korkutucu hem de heyecan verici.

"Onun için üzgünüm," diyorum.

Jude kıkırdar. "Sorun değil. Donmadan önce seni içeri alalım."

Kamyona binmeme yardım ediyor ve kemerimi bağlıyor. Onun bu kadar yakın olması nefesimi kesiyor. Sıcak nefesini hissedebiliyor ve baharatlı kolonyasının kokusunu alabiliyorum. Onu öpmek için kendimi inanılmaz derecede zor tutuyorum. Geri çekilip kapıyı kapattığında neredeyse nefes nefese kalıyorum.

Kendime kızıyorum.

Neyse ki o sürücü koltuğuna oturduğunda kendimi kontrol edebiliyorum. Garip bir sessizlik havayı dolduruyor. Ne söyleyeceğimden emin değilim ve ona olan sonsuz aşkıma itiraf etmek gibi aptalca bir şey yapmaktan ya da daha kötüsü ona baba deyip bana dokunması için yalvarmaktan korkuyorum. Bu kadar yakın olmak hiçbir şeye yardımcı olmuyor. Tüm kamyonet onun gibi kokuyor ve görmezden gelemeyeceğim kadar büyük bir varlık. Seksapeli yayıyor. Yıllarca erkeklere karşı kayıtsız kaldıktan sonra uyandığım için vücuduma lanet ediyorum.

"Yarın çalışıyor musun?" diye sorarak sessizliği bozuyor.

"Hayır... bugün izin günüm."

İçimi bir hüznün kaplıyor çünkü yarın onu göremeyeceğim. Arabam tekrar çalışır hale gelene kadar beni işe götürmesine izin vermeye karar vermiştim ve şimdi onu göremeyeceğim bir gün düşüncesi beni üzüyor. Arabamı tamir etmesi uzun sürmeyecek, yani artık Jude'un beni götürmesine ihtiyaç duymayacağım sınırlı sayıda gün var. Sırf yarın onu görebilmek için bir gün izin almaya çok ihtiyacım olmasına rağmen fazladan bir vardiya almak istiyorum.

Çok saçma.

"Yarın ne yapacaksın?"

"Biraz çamaşır yıkamam ve markete gitmem gerekiyor." "Seni markete götüreceğim."

İçimde panik başladı. Beni kesinlikle markete götüremez. Nereden bildiğimi bilmiyorum ama yeni bir kavanoz fıstık ezmesi ve bir paket ramen almamdan memnun olmayacaktır.

"Bunu yapmak zorunda değilsin," diyorum hemen. "Mağaza uzak değil. Yürüyebilirim." "Seni götüreceğimi söyledim ve götüreceğim, tartışmaya gerek yok."

Saçmalık, saçmalık, saçmalık. Markete gitmekten bahsetmemeliydim. Şimdi bundan nasıl kurtulacağım? Mahvoldum. Hayal kırıklığını şimdiden hissedebiliyorum ve ne kadar az şey almayı planladığımı bile bilmiyorum.

Beni mağazaya götürmesini engellemek için her türlü yolu denediğim için evime giden yolculuğun geri kalanı sessiz geçiyor. Yarın ona mesaj atıp gitmemeye karar verdiğimi söyleyeceğim. Yürüdüğümü ve fıstık ezmesi ve ramenle yaşadığımı asla bilmeyecek. Ona yalan söyleme fikrinden hoşlanmıyorum ama başka yolu da yok. Maddi durumumu öğrenmesinden çok utanıyorum.

Jude benimle tekrar daireme kadar yürümekte ısrar ettiğinde itiraz etmiyorum. Hayır cevap olarak kabul etmeyeceğini biliyorum, bu yüzden tartışmanın bir anlamı yok. Otoriter biri ve benimle ilgilenecek birinin olmasını arzulayan yanımda, bunu onun yapmasının bana ne kadar özel hissettirdiğinin tadını çıkarıyorum.

Kapımın açık olduğunu ve temiz beyaz boyanın üzerine spreyle boyayla parlak kırmızı renkte fahişe kelimesinin yazıldığını

gördüğümde kaşlarımı çatıyorum. Panik ve korku kanımı donduruyor. Arturo ve adamları olduğunu hemen anladım. Benim üzerimde bir tür hak iddia etmişti.

aylar önce taşındı ve o zamandan beri beni yatağa atmaya çalışmaktan vazgeçmedi. Beni Jude ile gördü ve bu onun beni cezalandırma şekli. Jude kapımı fark etti ve beni arkasından itmeden önce vahşi bir hırıltı çıkardı.

"Burada kal," diye emrediyor.

Bana iki kere söylemesine gerek yok. Arturo'nun daireme ne yaptığını görmek istemiyorum. Fazla bir şeyim yok ama sahip olduklarım için çok çalıştım. Jude geri gelmeden önce sadece birkaç dakikalığına gitti. Yüzündeki pişmanlık ifadesinden kötü olduğunu anlıyorum. Derin bir nefes alıyorum ve onu daireme kadar takip ediyorum.

Düşündüğümünden de kötü. Her şey mahvolmuş. Kanepe minderleri kesilmiş ve içleri boşaltılmış, berbat televizyonum beyzbol sopası yemiş gibi görünüyor, topladığım birkaç biblo parçalanmış ve Gerald, Maude ve benim lise mezuniyetimde çekilmiş bir resmimizin bulunduğu tek resim çerçevesi kırılmış. Masamdaki hasarı gördüğümde gözyaşlarımı tutmak zorunda kalıyorum. Gerald ve Maude, onur derecesiyle mezun olduğumda, üniversitede ve sonrasında başarılı olmam için iyi bir masaya ihtiyacım olacağını söyleyerek bu masayı bana hediye etmişlerdi.

Bir zamanlar pürüzsüz olan tahtaya dokunuyor, üstüne aceleyle kazınmış harflerin izini sürüyorum. "*Sen benimsin*. Kalın kalın yutkunarak arkamı dönüyorum. Yatak odama giderken duvarlardaki kırmızı spreyci boyayı görmezden geliyorum. Aynı yıkım beni karşılıyor. Yatak takımları parçalanmış ve yastıklarım kesilerek açılmış. Kıyafetlerim her yere atılmış. Sadece etrafa savrulduklarını umuyorum ama en sevdiğim kot pantolonumu elime alıp parçalandığını fark ettiğimde bu umudum yıkılıyor.

Her şeyi yok etti.

Dokunulmamış hiçbir şey yok. Sahip olduğum her şeyi satın almam yıllarımı aldı. Burada yaşadığım ilk sekiz ayı yataksız geçirdim çünkü ikinci el bir kanepeyi ucuzluk mağazasından almak basit bir yataktan bile daha ucuzdu. Mevcut en ucuz yatağı bile satın alacak kadar para biriktirene kadar topaklı kanepede uyudum. Şimdi her şey mahvoldu. Uğruna çok çalıştığım her şey. Çoğu insan için ikinci el bir hurda olabilir ama benim ve bundan gurur duyuyorum.

Sonunda gözyaşlarımla olan savaşımı kaybediyorum. Boğuk bir hıçkırık kaçıyor benden ve dizlerimin bağı çözülüyor. Yıkık dökük eşyalarımın arasında yere yığılmadan önce Jude'un güçlü kolları beni sarıyor ve kaslı göğsüne doğru çekiyor. Tamamen yıkılırken ona sarılıyorum.

"Şşş... her şey yolunda, bebeğim. Ben yanıdayım," diye mırıldanıyor Jude.

Benimle yatıştırıcı bir şekilde konuşurken sırtımı okşuyor. Gözyaşlarım hala yüzümden aşağı akarken bile hıçkırıklarımla hıçkırığa dönüşüyor. Jude yanaklarımı okşuyor, başparmaklarıyla gözyaşlarımı siliyor. Gözlerine yansıyan endişe kalbimin sıkışmasına neden oluyor. Daha önce kimse bana böyle bakmamıştı. Gerald ve Maude'un kendilerince ilgilendiklerini biliyorum ama beni hep kendi kendime yeten biri olarak gördüler. Kurallara uydum ve asla dalga geçmediğimden emin oldum. Benim için endişelenmeleri için onlara asla bir sebep vermedim. Ailemin benim için endişelenmediği kesindi. Bana öyle ya da böyle ne olduğu umurlarında değildi.

"İyisin, bebeğim. Sadece nefes al."

Sonunda tekrar normal bir şekilde nefes alana kadar güçlü ve emin sözlerinin üzerimden akıp gitmesine izin veriyorum. Yüzümü tekrar göğsüne gömüyorum ve o da kollarıyla beni sarıyor. Ona yapışıyorum, bırakmasını istemiyorum. Şu anda beni bir arada tutan tek şey o. Bırakırsa milyonlarca parçaya ayrılacağımı düşünüyorum.

"Ne yapacağım ben?" Her şeyden çok kendi kendime mırıldanıyorum.

"Benimle eve geleceksin."

"Ne?!" Şok içinde geri dönerek sordum. "Bunu yapamam."

"Yapabilirsin ve yapacaksın da. Güvenli olmadığı apaçık ortadayken seni burada bırakmayacağım."

Güvenli olduğunu iddia etmek istiyorum. Yıllardır burada yaşıyorum; daha önce böyle bir şey olmamıştı ama bu güvenlik hissi tamamen yok oldu. Dürüst olmak gerekirse, Arturo taşındığından beri kendimi güvende hissetmiyorum. Taşınmayı düşünmememin tek nedeni taşınacak paramın olmaması. Ayrıca, daha güzel bir şey alamam. Sadece başka bir boktan daireye taşınmış olacağım. En azından burada, tehlikelerin nerede olduğunu ve onlardan nasıl kaçınacağımı biliyorum.

"Tamam," diye sessizce kabul ediyorum.

Mücadele etmeliyim ama her şey için mücadele etmekten çok yoruldum. Ne yapacağıma karar verene kadar birkaç gün Jude'la kalabilirim. Kapıyı tamir etmesi için ev sahibini aramam gerekecek. Çok sinirlenecek ve muhtemelen benim hatam olmamasına rağmen hasar için benden ücret talep edecek. Sessizce her şeyi tamir etmenin ve değiştirmenin maliyetini hesaplamaya çalışıyorum ve çabucak bunalıyorum. Bu çok fazla.

"Hadi gidelim, bebeğim."

Birden her şeyin kaybolmadığını fark ettim. Dizüstü bilgisayarım hâlâ güvende olmalı. Jude'dan uzaklaşıp dolabıma koşuyorum. Mahvolmuş giysilerimi ve ayakkabılarımı bir kenara fırlatıp gevşek tahtayı yukarı kaldırıyorum ve hâlâ orada olduğuna dair parmaklarımı çaprazlıyorum. Biri burada bir şey aramayı nasıl düşünebilir bilmiyorum. Karanlık deliğe uzanıyorum ve parmaklarım dizüstü bilgisayarımın pürüzsüz üst kısmına değdiğinde rahatlıyorum. Onu çekip çıkarıyorum ve göğsüme sarılıyorum, değerli eşyalarımı saklamak için ilk taşındığımda Bayan Clyde'ı dinlediğim için şükrediyorum. Sahip olduğum tek değerli şey bu, bu yüzden saklamaya zahmet ettiğim tek şey de bu.

Bayan Clyde'a sessiz bir teşekkür gönderiyorum. Bir yıldan biraz daha uzun bir süre önce huzurevine taşınana kadar burada yaşamamın en önemli özelliği idi. Onu hala özlüyorum. Sahip olduğum en yakın arkadaşım ve okul ve iş dışında tamamen izole olmamamın tek sebebiydi. O taşındığında bunu kaybettim. Çoğu insan muhtemelen yeni arkadaşlar edinmeye çalışırdı, ama ben değil. Bu, insanlara bağlanmanın, onlar gittiğinde acıdan başka bir şeye neden olmadığının bir başka kanıtıydı.

Yalnız olmak güvenlidir.

Bu anıyı, insanların beni terk etmesinin ve Jude ile arama mesafe koymasının nasıl bir şey olduğunu hatırlatmak için kullanmalıyım ama yapamıyorum. Gittiğinde her şeyden daha çok canım yanacak ama yine de onu kendimden uzaklaştıramıyorum. Gelecekteki kalp ağrım bir aptal gibi iki gözüm açık yürüyorum.

Jude dizüstü bilgisayarımı göğsüme bastırıldığını görünce bana sorgulayıcı bir bakış atıyor.

"Buraya taşındığımda değerli eşyalarımı saklamam söylendi... sahip olduğum tek değerli şey bu."

Başını sallıyor ve ayağa kalkmama yardım ediyor. Beni kollarının arasına alıp başımın üstünü öptüğünde neredeyse bir su birikintisinin içinde eriyecektim. "Geç oldu. Hadi seni eve götürelim."

Oturma odasında, kırık resim çerçevesini elime alıyorum, resim iyi görüldüğü için şükrediyorum. Yıkık masaya son bir kez bakıyorum; bir damla gözyaşı sessizce yanağımdan aşağı süzülüyor. Sadece bir mobilya parçası olduğunu biliyorum ama benim için bir anlamı var. Gerald ve Maude'un bana olan inancını temsil ediyor. Başarılarımla gurur duyuyorlardı ve masa da bunu göstermenin bir yoluydu.

Jude kırık kapıyı kapatmak için elinden geleni yapıyor, nefesinin altında küfrediyor. "Sabah gelip tamir edecek birini bulacağım." Omuz silkiyorum. "Çalacak bir şey kalmamış gibi."

Kaşlarını çattı ve başını salladı. Sıcak avuçlarını sırtıma koyarak beni kamyonetine götürüyor. Sessiz sokaklarda ilerlerken gözlerimi kapatıyorum. Yorgunluk üzerime çöküyor ve uykuya dalıyorum. Jude'un beni kamyonetten kaldırıp içeri taşıdığını hayal meyal fark ediyorum. Kendimi uyandırmaya çalışıyorum ama faydası yok. Zihnim ve bedenim kapandı ve buna karşı koyamıyorum. Son düşüncem, uykunun beni tamamen yutmasına izin vermeden önce onun kollarında olmanın ne kadar iyi hissettirdiğidir.

dört

Eşyalarının çoğunu değiştirdi.

Ona yardım etmekte ısrar ettiğimde çılına dönecek. Onun için para harcamama neden izin veremeyeceğine dair bahaneler uyduracak. Arabası için yardımımı zar zor kabul etti ve arabasını tamir ettirmesi gerekiyor. Winter kimseye borçlu olmaktan hoşlanmıyor. Kendi ayakları üzerinde durmaya o kadar alışmış ki yardım teklif edildiğinde kabul edemiyor.

Onun için çok kötü, ben gerektiğinde inatçı bir piçim ve konu kadınıma bakmak olduğunda, etraftaki en inatçı piç olacağım. Artık yalnız olmadığını ve ona bakmak istediğimi bilmesini sağlamak için elimden gelen her şeyi yapacağım. Onunla ilgilenme düşüncesi bile beni mutlu ediyor.

Ayağa kalkabilmek için onu nazikçe göğsümden kaldırmadan önce bir süre daha kucağımda tutmanın keyfini çıkarıyorum. Yastığıma sarılıp tekrar uykuya dalmadan önce sevimli bir inilti çıkarıyor. Kendimi oradan uzaklaştırmadan önce bir dakika boyunca onun uykusunu izliyorum. Mutfağa giderken asistanımı arıyorum. Winter uyandığında aç olacak ve onu beslemek benim için bir zevk olacak.

"Patron," diye cevap veriyor Chance hiç tantana yapmadan.

Asistanım sıcakkanlı bir tip değil ama son derece verimli ve yapmaktan nefret ettiğim saçmalıkları halletme konusunda harika bir iş çıkarıyor. Kurumsal hayata uygun değilim. Tırnaklarımın altında yağ varken takım elbise giyip kravat takmaktan daha rahatım. Chance'in yardımıyla zaman zaman ofisimden kaçıp garajda vakit geçirebiliyorum.

"Bugünkü randevularımı iptal etmeni istiyorum."

"Toplantılarınızı yeniden planlayacağım ama annenizi arayıp onunla olan öğle yemeği randevunuzu iptal etmeyeceğim. O kadın korkunç biri."

Sessiz bir küfür savurdum. Onunla yediğim öğle yemeğini tamamen unutmuştum. Annemin biraz korkutucu olduğu konusunda haksız değil. Gezegendeki en tatlı kadındır ve herkes için elinden geleni ardına koymaz ama aynı zamanda çok otoriter ve talepkârdır. Özellikle de aile söz konusu olduğunda. Bu öğle yemeğinden korkuyordum çünkü beni tuzağa düşürmek için başka bir girişim olacağını biliyordum. Yıllardır beni bir kadın bulup yuva kurmam için zorluyor.

Torun istiyor ve ben onun tek çocuğu olduğum için tüm umutlarını ve hayallerini bana bağlamış durumda. Winter'ı öğrendiğinde havalara uçacak. Winter'ı bana bir şans vermesi için ikna edene kadar onun bu işe karışmasını engellemenin bir yolunu bulmalıyım. Annemi ölesiye seviyorum ama düğün ve bebek laflarıyla Winter'ı tepelere gönderir.

"Annemi arayıp gelecek hafta için yeniden plan

yapacağım." Chance gülüyor. "Sana iyi şanslar."

Yanılmıyor. Onu uzak tutmak için bir Noel mucizesi gerekecek. Ne zaman bir öğle ya da akşam yemeğini iptal etmek ya da yeniden planlamak zorunda kalsam, ofise, garaja ya da evime geliyor. O da benim gibi dik başlı ve inatçı. Aile onun için en önemli şey ve bir iş toplantısı ne kadar önemli olursa olsun, içeri girip zamanını talep etmekten çekinmiyor.

"Winter'ın dairesine birini göndermenizi istiyorum. Dün gece zorla girilmiş ve tahrip edilmiş. Masa dışında tahrip edilen her şeyden kurtulun. Onu onarabilecek birini bul. Ayrıca ev sahibiyle temasa geç ve kapıyı tamir etmesi için birini göndermesini sağla. Winter'ın hiçbir hasar için suçlanmayacağını anladığından emin olun."

"O iyi mi?" diye soruyor, nadiren görülen şefkatli tarafını göstererek.

Ona Winter'dan pek bahsetmedim ama dün ofise gelmek yerine garajda onun arabası üzerinde çalıştığımda bir şeyler anladı. Onda özel bir şeyler olduğunu biliyor ve benim için bir anlamı olduğu için onun için de önemli. Annem hakkında homurdanıyor olabilir ama ona tapıyor. Onu arayıp öğle yemeği randevumu iptal etmemesinin gerçek nedeni de bu. Onu hayal kırıklığına uğratmaktan nefret ediyor.

"Olacak. Her şeyi yok ettiler. Tüm kıyafetlerini, mobilyalarını, her şeyini. Kıyafetlerini ve ihtiyaçlarını değiştirmesi için onu alışverişe götüreceğim."

"Bir saat içinde birini gönderirim. Mobilyalarının değiştirilmesini istiyor musunuz?"

Daha iyi bir adam olsaydım evet derdim ama değilim. Bencilce, onu burada yanımda istiyorum. Hemen geri taşınabilmesi için dairesini kolayca yeniden döşeyebilirim. Ama bunu yapmayacağım. Onu ne kadar uzun süre yanımda tutabilirsem, kalmaya ikna etmek için o kadar çok zamanım olur.

"Henüz değil."

"Tamam. Ben her şeyi hallederim."

"Teşekkürler, Chance."

Anneme hızlıca bir mesaj yazıp öğle yemeğimizi gelecek haftaya erteliyorum. Mesaj atmanın bir kaçış olduğunu biliyorum ama beni erteleme nedenim hakkında sorguya çekmemesinin tek yolu bu. Ona yalan söyleyemem, bu yüzden en iyi yol bu.

Dikkatimi kahve yapmaya ve kadını için kahvaltı hazırlamaya veriyorum.

Bir iniltiyle yüzümü yastığıma daha da gömüyorum. Sabahlardan nefret ediyorum. Uyanmak günün en sevmediğim kısmı. Yastığının normalden daha kabarık olduğunu ve Jude'un kullandığı baharatlı kolonya gibi koktuğunu fark etmem bir dakika sürüyor. Dün geceki olaylar bir anda aklıma geliyor ve yatakta doğruluyorum. Etrafıma bakıyorum ve kesinlikle berbat dairemde olmadığımı görüyorum. Yumuşak gri duvarları ve koyu ahşap mobilyalarıyla büyük, zevkli bir şekilde dekore edilmiş bir yatak odasıydım. Şimdiye kadar yattığım tüm yataklardan daha yumuşak olan kocaman yatağımdan bahsetmiyorum bile. Bu yatakta yaşayabilir ve dünyanın en mutlu kızı olabilirim.

Yastıklara yaslanıyorum ve buraya nasıl geldiğimi hatırlamaya çalışıyorum. Hatırladığım son şey, Jude bizi onun evine götürürken gözlerimi kapattığım ve eşyalarımı nasıl değiştireceğim konusunda strese girdiğim. Açıkçası, kıyafetlerim en büyük önceliğim. Tek iyi tarafı bugün Pazartesi ve gittiğim ikinci el mağazası Pazartesi günleri raflarını indirimde sokuyor. Ucuza birkaç şey bulabilirim. Uyuyakalmış olmalıyım, o da beni buraya taşıdı.

Onun benimle ilgilendiğini düşündükçe göğsüme bir sıcaklık yayılıyor. Dün gece o olmasaydı ne yapardım bilmiyorum. Beni tahmin edebileceğinden çok daha fazla bir arada tuttu. Yaptığı her şey için sonsuza dek minnettar olacağım. Bana neden bu kadar iyi davrandığını anlamıyorum. Ben özel biri değilim ve bunu anlaması uzun sürmeyecek. Devam ettiği sürece tadını çıkaracağım. O gittikten sonra kırık bir kalbin serpintisiyle uğraşacağım.

Cennet gibi yataktan çıkıyorum ve en-suite banyoya gidiyorum. Burası da yatak odası kadar güzel. Kocaman bir küvet ve birden fazla duş başlığı olan duşakabin ile her şey lüksü haykırıyor. Böyle banyoları sadece resimlerde görmüştüm.

Aynada kendime bir an bakıyorum ve yüzümü buruşturuyorum. Saçlarım fare yuvası gibi ve gözlerim dün gece ağlamaktan hafifçe şişmiş, altlarında koyu halkalar var. Berbat görünüyorum. O zaman elf üniformamı giymediğimi fark ediyorum. Jude'a ait olduğu belli olan yumuşak bir tişört giyiyorum. O kadar büyük ki uyluğumun ortasına kadar geliyor. İş üniformamdan daha fazla örtüyor. Jude dün gece kıyafetlerimi değiştirdiği için üzgün olmalıyım ama değilim. Bu da benimle ilgilenmesinin bir başka yolu. İç çamaşırımı gördüğü için biraz utandım. Basit beyaz pamuklu sütyenim ve kırmızı külotum hiç de seksi değil. Jude'un beni bu şekilde istediğinden değil. Dün gecedan sonra muhtemelen beni bir hayır kurumu olarak görüyor ve daha önce olduğundan daha fazla yardım etmek zorunda hissediyor.

Tuvaleti kullanıyorum ve saçlarımı örmek için elimden geleni yapıyorum. Yıkamadan yapabildiğim en iyisi bu. Kendimi yarı prezantabl hissettiğimde, Jude'u aramaya çıkıyorum. Neyse ki onu bulmak için tek yapmam gereken taze demlenmiş kahve ve kızarmış domuz pastırması kokusunu takip etmek.

Üzerinde gri bir eşofman altından başka bir şey olmadan ocağın başında duruyor. Kaslı sırtı ve sıkı poposu ağzımın suyunu akıtıyor. Daha cesur bir kadın olsaydım, arkasından yaklaşır ve ellerimi kaslı sırtında gezdirirdim. Belki kollarımı ona dolayarak göğsünü ve karın kaslarını hissederdim. Daha önünü bile görmedim ama şimdiden arkasından daha seksi olduğunu biliyorum. Bahse girerim o seksi Vs'lerden onda da vardır. Gri eşofman altı giyiyor olması fantezimin en güzel yanı.

Jude boğazını temizlediğinde hayallerimin derinliklerindeydim. Gözlerim havalanıyor ve onunkilerle buluşuyor. Beni onu süzerken yakaladığı için yüzünde seksi bir sırıtışla omzunun üzerinden bakıyor. Yanaklarım utançtan yanıyor.

"Günaydın, bebeğim. Nasıl uyudun?"

Zaten kızarmıyor olsaydım, güzel olduğum söylendiği için kızarırdım. İş yerinde her gece bana asırlılar ama Jude'un masum bir iltifatı midemde kelebeklerin uçuşmasına neden olur. Bardaki pislikler bir kadının dikkatini çekmek için her şeyi söyleyebilir, bu yüzden onları ciddiye almıyorum. Jude farklı. Daha önce kimsenin yapmadığı şekilde kendimi özel hissetmemi sağlıyor.

"Güzel. Yatağın sihir gibi."

Sırıltısı tam bir gülümsemeye dönüşüyor ve ben eriyorum. O kadar ateşli ki bu yasadışı olmalı. "Buna sevindim. Kahve ister misin? Kahvaltı neredeyse bitti."

Uzun zamandır kahve içmedim. Savurganlık yapmadığım bir lüks. Param yetse muhtemelen kahve bağımlısı olurdu. Çok severim, özellikle de çikolatalı karamel kremasını. Lisedeyken Maude beni buna alıştırmıştı. Lezzetlidir ve her yudumunu çökmekte olan bir ikram gibi tatlandırır. Hatırladıkça içimi bir hüznün kaplıyor. Maude'u ve kahve eşliğinde sabah sohbetlerimizi özleyorum. Anı mahvetmek istemediğim için elimle itiyorum. Maude gitti ve üzölmek onu geri getirmeyecek ama Jude'la geçireceğimiz harika bir sabahı gölgeleyecek. Bunu hiç istemiyorum.

"Bir fincan kahve iyi olurdu."

Jude bana bir fincan dolduruyor. Yaklaşıyor ve kokulu sıvıdan derin bir nefes alıyorum. Belli ki pahalı bir karışım ve

taze öğütölmüş kokuyor. Kalite açısından şehirdeki en iyi kahve dükkânına rakip olacağından

hiç şüphem yok. "Buzdolabında krema ve tezgahda şeker var."

Ona utangaç bir gülümseme verdim. "Teşekkürler."

Buzdolabını açtığımda vanilya aromalı krema bulmak hoş bir sürpriz oldu. Benim favorim değil ama yine de normal krema ve şeker kombinasyonundan daha iyi. İlk yudumumu almadan önce sağlıklı bir miktar krema karıştırıyorum. Gözlerim kapanıyor ve zevkle boğazımdan aşağıya doğru mırıldanıyorum.

Çok iyi.

Gözlerimi açtığımda, Jude beni yutmak ister gibi bana bakıyordu. Buna inanmakta güçlük çekiyorum. Yapmamam gerektiğini biliyorum ama teorimi test etmek istiyorum. Bir yudum daha alıyorum, yine aynı sesi çıkarıyorum ama bu sefer bunu yaparken gözlerimi ondan ayırmıyorum. Aksine, eskisinden daha da aç görünüyor. Sinirle dudaklarımı yalıyorum ve onun dikkati ağzıma yöneliyor. Aramızdaki mesafeyi aşmak ve dudaklarımı dudaklarına çarpmak istiyorum, böylece onun da beni benim onu öpmek istediğim kadar çok öpmek isteyip istemediğini görebileceğim.

Büyü, yanan pastırmanın kokusuyla bozulur. Bir lanetle ocağa geri döner ve tavayı ateşten çekerek pastırmayı kurtarır.

"Otur, bebeğim."

Dün gece evimdeyken bana "babygirl" diye seslenmesi dikkatimden kaçmadı. Ondan önce de birkaç kez söylemişti ama nedense şimdi daha farklı geliyor. Bir şekilde daha dokunaklı. Daha cesur olsaydım, ona bir baba dom'u mu olduğunu yoksa sadece bu evcil hayvan ismini mi sevdiğini sorardım. Baba olmadığını söylerse utancımdan ölürüm. Bu riske girmeyeceğim. Bu tür şeylerle ilgilenmeyen insanlar yargılayıcı olabilir ve hatta bazen bundan öğrenebilirler. Bunu riske atmayacağım çünkü bu fantezi Jude ile aramızda olanları kaybetmeye değmez.

Kahvaltımızı hazırlamayı bitirirken mutfakta dolaşmasını izliyorum. Burada olacağımı milyon yıl düşünsem hayal edemezdim. Sıcak ve davetkâr güzel bir evdeyim... dairemin aksine gerçek bir ev. Tanıştığımız andan beri benimle ilgilenmekten başka bir şey yapmayan, yıkıcı derecede yakışıklı bir adam bana kahvaltı hazırlıyor. Cenin pozisyonunda, parçalanmış battaniyelerimin altında saklanıyor ve dünyada ne yapacağımı bulmaya çalışıyor olmalıydım. Bunun yerine burada Jude ile birlikteyim ve kendimi olması gerektiği kadar bunalmış ve stresli hissetmiyorum. Bunun için daha sonra zamanım olacak. Şu anda anı yaşıyorum. Bunu sabote etmeyi reddediyorum.

Jude önüme çitir pastırma, kabarık omlet ve kızarmış ekmekle dolu bir tabak koyuyor. O kadar güzel görünüyor ve kokuyor ki ağzım sulandı. Uzun zamandır böyle gerçek bir yemek yememiştim. Açlıktan ölmek üzere olan bir hayvan gibi mideye indirmek istiyorum ama vazgeçiyorum. Jude'la geçirdiğim zamanın tadını çıkardığım kadar bu yemeğin de tadını çıkaracağım.

Kendi tabağıyla yanıma oturdu. O kadar yakın ki kalçası benimkine değiyor. Onu daha fazla görebilmek için taburemi yaklaştırmak istiyorum. Pastırmadan bir ısırık alarak dikkatimi dağıtıyorum. Tuzlu ve tatlı tadıyla inliyorum. Şimdiye kadar tattığım en güzel şey. Pastırma ve yumurtayla şımardıktan sonra kahvaltıda fıstık ezmesi ve tuzlu krakere nasıl geri döneceğimi bilmiyorum. Berbat olacak. Tadı bu kadar lezzetli olan şeylere dair taze anılarınız olmadığında onsuz yapmak kolaydır. Peynirli omletten bir ısırık alıyorum ve ağzımda eriyor.

"Bu çok iyi, teşekkür ederim."

"Bir şey değil, bebeğim. Beğendiğine sevindim."

"Kim istemez ki? Kahvaltıda pastırma ve yumurtadan daha iyi olan tek şey akşam yemeğinde pastırma ve yumurtadır. Akşam yemeğinde kahvaltı etmeye bayılıyorum."

Kıkırdıyor. "Bunu aklımda tutacağım. Bir dahaki sefere meşhur Fransız tostumu yaparım." "Meşhur, ha?" Ona takılırken kolunu omzuma çarpıyorum.

"Tamamen ünlü. İnsanlar tadına bakmak için kilometrelerce öteden geliyor" diyor gülümseyerek. Kıkırdıyorum. "Peki o zaman, denemek ve tüm bu yaygaranın ne hakkında olduğunu görmek için sabırsızlanıyorum."

Rahatsız edici bir şekilde doyma noktasına geldiğimde tabağımdaki yemeğin ancak yarısını yemiş oluyorum. Bu kadar güzel yemeği ziyan etmekten nefret ediyorum ama bir lokma daha yersem patlayacağım. Çatalımı yere bırakıyorum, böylece yemeği ziyan ettiğim için kendimi çok kötü hissetsem de yemeye devam etmek istemiyorum. Jude sanki aklımdan geçenleri okumuş gibi benim tabağımı onunkinin üstüne koyuyor ve kalanını bitiriyor.

"Teşekkür ederim," diyorum sessizce.

Beni bu kadar kolay okuyabilmesini hem seviyorum hem de nefret ediyorum. Daha önce hiç kimse çaba göstermemişi ve o bunu tamamen zahmetsizmiş gibi gösteriyor. Bir ihtiyaç ya da sorun görüyor ve onunla ilgileniyor. Her şeyi onun halletmesine izin vermek çok kolay olurdu. O kadar uzun zamandır tek başımayım ki, birinin omuzlarımdaki baskıyı azaltması fikri cazip geliyor.

Tabaklarımızı lavaboya götürüyor ve temizlemeye başlıyor. Tabureden atlayıp yardım etmek için yanına koşuyorum. "Yardım etmek zorunda değilsin."

"Yemek yapmışsın. En azından bunu yapabilirim. Hatta duş falan almak istersen ben de temizliği bitirebilirim," diyorum gülümseyerek. Minnettarlığımı göstermek için bu küçük şeyi bile yapmak istiyorum.

"Misafirimsin," diyor.

Tabağı elinden alıyorum ve onu nazikçe yolumdan çekiyorum. "Misafirin de ben ortalığı toplarken git ne yapman gerekiyorsa yap diyor."

Başını sallıyor ama yüzünde benim de ona gülümsememe neden olan bir gülümseme var. Uçuşan bir saçımı arkama sıkıştırıyor.

sonra alınımdan öptü. "Hızlıca bir duş alıp giyineceğim, sonra da gidip sana kıyafet falan alacağız." Eşyalarımı değiştirmek zorunda olduğumu hatırlatınca gülümsemem bozuluyor ama hemen toparlanıp başımı sallıyorum. "Kulağa hoş geliyor."

Bulaşıkları çabucak bitirdikten sonra elf kostümümün bulunduğu yatak odasına gidiyorum. Onu tekrar giymek ve herkesin içinde giymek zorunda olmaktan nefret ediyorum. Lush'ta giymek zorunda olmam yeterince kötü, ama başka bir yerde giymek zorunda olmak utanç verici. Kostümü alıyorum ve giyinmek için başka bir banyo aramaya başlıyorum. Misafir banyosunu buluyorum ve diğerinden daha küçük olmasına rağmen yine de lüks.

Kıyafetlerimi değiştiriyorum ve Jude'un tişörtünü katlıyorum. Tişörtü geri vermek ve ayakkabılarımı almak için yatak odasına geri dönüyorum. Jude'un üzerinde havludan başka bir şey olmadığını gördüğümde olduğum yerde kalakaldım. Su damlacıkları göğsünün belirgin kaslarından aşağıya, şimdiye kadarki en dikkat dağıtıcı şekilde akıyor. Bunu garipleştirdiğimi bilmeme rağmen bakmaktan kendimi alamıyorum.

"Ben sadece... şey... gömleğini giyiyordum," diye kekeliyorum, bakışlarımı hala ayıramıyorum.

Beynim, 'Tişörtü yere bırak ve normal, kibar bir insanın yapacağı gibi odadan çık' diyor. Mantıklı geliyor. Bunu kesinlikle yapmalıyım. Ama ben öyle yapmıyorum. Hayır, tişörtü ona doğru fırlatıyorum ve onun gülme sesleri arasında yanıyormuş gibi odadan dışarı koşuyorum.

Eğer utançtan ölmek mümkün olsaydı, şu anda yerin iki metre altında olurdum. Görünüşe göre hayattaki şu anki amacım, yok olmadan önce ne kadar utanç duyabileceğimi görmek. Sınırıma yaklaşıyor olmalıyım. Dikkatimi dağıtmak için biraz keşfe çıkmaya karar verdim. Oturma odası güzel ve ev gibi. İki bölüme ayrılmış. Birinde, şimdiye kadar gördüğüm en büyük televizyona bakan krem rengi geniş bir koltuk var. Kendimi o kanepede Jude'a sarılmış film izlerken hayal edebiliyorum. Bu tehlikeli düşünceyi aklımdan uzaklaştırıyorum.

Odanın diğer kısmı güzel bir şöminenin etrafında toplanmış. Ateş sıcacık yanarken iyi bir kitapla kıvrılmak için mükemmel olacak iki rahat görünümlü sandalye var. Şöminenin her iki yanında tavandan tabana kitap rafları var. Kitapsever kalbim hemen okumak için bir kitap aramak istiyor. Şöminenin üzerindeki fotoğraflara bakmak için bir an duruyorum.

Jude ve onunla aynı delici mavi gözlere sahip güzel bir kadının birkaç fotoğrafı var. Muhtemelen annesi. Her resimde ikisinin de mutlu gülümsemeleri var. Aralarında derin bir sevgi olduğu çok açık. Bundan nefret ediyorum ama annesiyle olan ilişkisini kıskandığımı hissediyorum. Birbirlerine sahip oldukları için çok şanslılar.

Çok daha genç bir Jude ile ona benzeyen bir adamın paslanmış bir arabanın önünde durduğu bir resim var. Neredeyse benim Nova kadar kötü görünüyor. Bu fotoğrafın yanında Jude'un aynı arabaya benzeyen ama tamamen restore edilmiş bir arabanın sürücü koltuğunda otururken çekilmiş bir fotoğrafı var. Başka bir resimde Jude yıkık dökük bir tamirci garajının önünde duruyor. Kapının üzerinde Phoenix yazan yeni boyanmış bir tabela var. Sanırım burası onun için her şeyin başladığı orijinal garaj.

Fotoğraflara bakmaya o kadar dalmışım ki Jude konuşana kadar arkamdan geldiğini duymuyorum. "Annem fotoğraf çekmeyi çok sever. Tüm önemli dönüm noktalarını ve fotoğrafa değer bulduğu her şeyi belgelemeyi sever."

"Çok güzel," diyorum gülümseyerek. "Gerçekten böyle bir şeyim yok."

Maude ve Gerald yıllar boyunca birçok fotoğraf çektiler. Onlar öldüğünde, Maude'un kız kardeşi yatak odamda olmayan hiçbir şeyi çekmeme izin vermedi. Orada bulunan tek fotoğraf lise mezuniyetimdeki fotoğrafımızdı. Birkaç fotoğraf daha çekmeye çalıştım ama kız kardeşi küplere bindi. Artık öldüklerine göre beni hiç var olmamışım gibi ailesinden silebileceğini söyleyip durdu. Mezuniyet fotoğrafımı odamda bulmadığı için şükrediyorum çünkü onu da yok edebilirdi.

Onlardan geriye kalan tek şey olduğu için şu anda inanılmaz derecede minnettarım. Masam mahvoldu. Bu kalbimi acıtıyor çünkü iyi bir iş bulup daha güzel bir yer alabilecek duruma geldiğimde büyük planlarım vardı. Hayalimdeki ofise sahip olacaktım ve o masa da en önemli parçam olacaktı. O hayal artık yok. Birçok kaybıma bir yenisi daha eklendi.

"Bunu değiştirmemiz gerekecek," diyor Jude gülümseyerek.

Bir kolunu omuzlarıma doluyor ve beni kendine çekiyor. Telefonunun selfie modunda bize dönük olduğunu fark etmem bir saniyemi alıyor. "Gülümse."

Refleks olarak yapıyorum. Fotoğrafı çekiyor ve sonra bana gösteriyor. O zahmetsizce yakışıklı görünüyor, bense farlara yakalanmış bir geyik gibiyim. Yine de mutlu görünüyorum. Muhtemelen Jude yanımdayken mutlu olduğum içindir. İkimizin resmini ana ekran görüntüsü olarak ayarlamasını şaşkınlıkla izliyorum.

"Mükemmel," diyor. "Alışverişe gitmeye hazır mısın?"

Burnumu tiksintiyle kıvrıyorum. Alışveriş yapmaktan nefret ediyorum ve bunun nedeni sadece boşa harcayacak paramın olmaması değil. Ben tam olarak ne istediğimi bilerek alışverişe giren ve böylece onu alıp hızlıca çıkabilen biriyim. Kıyafet alışverişini her zaman yeni bir cehennem seviyesidir. Bir şeyleri denemekten nefret ettiğim kadar, uymayan ürünleri iade etmekten de nefret ediyorum.

"Sanırım..."

"Alışveriş yapmayı sevmiyor musun?" "Biraz bile değil."

"Her şey yoluna girecek, bebeğim. Eğleneceğiz. Söz veriyorum," diyor.

Alışverişini nasıl eğlenceli bulabilir emin değilim ama onunla vakit geçirmek bu deneyimi daha zevkli hale getirecektir.

"Hadi şu işi bitirelim," diyorum kaşlarımı çatarak.

İstemeye istemeye topuklularımı giydim. Hem alışverişe gitmek zorundayım hem de bunu ayaklarımı öldüren topuklu ayakkabılarla yapmak zorundayım. Bu gezinin hiç de eğlenceli bir yanı yok. Jude ceketimi giymeme yardım ediyor, önünü iliklerken kaşlarını çatıyor.

"Bu yeterince sıcak değil..."

"Sorun değil," diyorum gülümseyerek, kaşlarını çatmasına neden olduğum için nefret ediyorum. "Bugün sana daha sıcak bir tane alırsın."

"Buna gerek yok. Başka kıyafetlere daha çok ihtiyacım var."

Onaylamayan bir ses çıkarıyor ama beni dışarı çıkarırken başka bir şey söylemiyor. Kamyonete binmeme yardım ediyor ve emniyet kemerimi bağlıyor. Emniyet kemerini ayarlarken eli hafifçe göğsüme değiyor. Vücudum bu masum dokunuşa en uygunsuz şekilde karşılık veriyor. Meme uçlarım sertleşiyor ve amım sıkılıyor. Bana bilerek dokunmasını istiyorum. Kıyafetlerimin üzerinden kazara bir dokunuş bu kadar iyi hissettiriyorsa, bunu bilerek yapmasının ne kadar iyi olacağını ancak hayal edebilirim.

Jude kapımı kapatıp sürücü tarafına geçmeden önce alnımdan öpüyor. Elimde değil ama dudaklarımı öpmediği için hayal kırıklığına uğramış hissediyorum. Bunu çok istiyorum. Hayatımda hiçbir şeyi istemediğim kadar. Sadece benim öpülmek istediğim kadar onun da beni öpmek istemesini nasıl sağlayacağımı bulmam gerekiyor.

"Glendale Alışveriş Merkezi'nden başlarız diye düşündüm. Kıyafetlerinin ve ayakkabılarının çoğunu orada değiştirebilirsin. Sonra da makyaj malzemelerini ve diğer kadınsı ihtiyaçlarını değiştirmek için nereye ihtiyacın varsa oraya gideriz."

Panik beni hızlı ve sert bir şekilde vurdu. Alışveriş merkezine gidecek param yok. Bütçemle tek bir kıyafet bile alamam ve ayakkabılar da dahil olmak üzere tüm gardırobumu değiştirmem gerekiyor.

"Normalde Wear It Again'e giderim. Lincoln Avenue'da bir ikinci el mağazası."

"Oradan sevdiğiniz için mi yoksa mecbur hissettiğiniz için mi alışveriş yapıyorsunuz?" diye soruyor bilerek.

Yanaklarımı utanç dolu bir kızarıklık kaplıyor ve gözlerimi ellerime indiriyorum. Hissettiğim utançtan uzaklaşmaya çalışarak parmaklarımı birbirine geçiriyorum. Böyle hissetmemem gerektiğini biliyorum. Sahip olduklarım için çok çalışıyorum ama Jude gibi derli toplu birine eksiklerimi itiraf etmek zor.

"Gücüm buna yetiyor," diyorum

sessizce. "Sorun değil, bebeğim.

Anlıyorum."

Uzanıp ellerimi tutuyor ve kıpırdanmalarımı durduruyor. Başparmağıyla elimin arkasını okşarken yavaşça gevşiyorum. Cesurca parmaklarımı onunkilerin arasından geçiriyorum ve elini kucağımda tutuyorum. Elimi nazikçe sıkıyor. Onun elini tutmak güzel bir his. Aklım birçok fantezimden birine kayıyor. Aptalca ama hep Chesterfield'a gitmek ve Noel ışıkları gösterisinin içinden geçmek istemişimdir. Hayalimde erkek arkadaşımın el ele tutuşmuş, o güzel gösterinin içinden geçiyorduk. Noel müziği dinler ve sıcak çikolata içerdik.

Noel ışıklarını ve müziğini her zaman sevmişimdir. Noel'in şimdiye kadar deneyimlediğim tek kısmı bu. Ailem Noel'i hiç kabul etmedi. Bir keresinde Noel Baba'nın neden hiç gelmediğini sordum ve babam bana Yaramazlar Listesi'nde olduğum için evimize gelmediğini söyledi. Noel Baba'nın gelmesi için yeterince iyi bir kız olmak için elimden gelen her şeyi yaptığımı hatırlıyorum. Bütün bir yılı olabileceğim en iyi kız olmak için harcadım. Evi temizledim, tüm ödevlerimi yaptım, hepsinden A aldım ve ailem ne derse yaptım. Noel Baba bir sonraki Noel'de gelmeyince babamın yalan söylediğini anladım.

Ailem gittikten ve ben sisteme girdikten sonra hiçbir şey değişmedi. Grup evindeyken kahvaltıda krep ve yeni çoraplar alırdık. Noel kutlamasına ya da hediyesine en çok yaklaştığım an buydu. Maude ve Gerald beni eve getirdiklerinde, nihayet tatilleri birlikte geçirebileceğim bir ailem olduğu için çok heyecanlıydım. Noel'in ticariliğine inanmadıklarını ve bayramı kutlamadıklarını açıkladıklarında bu heyecanım söndü.

Çocukken hayal kırıklığına uğramıştım ama bana karşı o kadar iyilerdi ki umursamadım. Onlarla yaşamak her türlü bayram kutlamasından daha iyiydi zaten. Güvendedim ve seviliyordum, önemli olan da buydu. Kendi başıma kaldığımdan beri, tüm Noel deneyimini yaşamak bir öncelik olmadı. Ayrıca, bunu tek başıma yapmak üzücü görünüyor. Kendi ailem olduğunda, her şeyi yapmayı planlıyorum. Noel ağacı, ışıklar, müzik, tonlarca hediye, Noel Baba... hatta ebeveynlerin nefret etmeyi sevdiği o küçük elfler. O elflerden birini kullanarak çocuklarım için ne tür yaramazlıklar ve sihirler yapabileceğime dair düzinelerce fikrim var.

Düşüncelerimde o kadar kaybolmuşum ki Jude'un Glendale Alışveriş Merkezi'nin önüne park edene kadar yanlışı yöne gittiğini fark etmiyorum.

"Jude, burada alışveriş yapacak param yok."

Elimi rahatlatıcı bir şekilde sıkıyor. "Yapmak zorunda değilsin. Sana göz kulak olacağımı söyledim."

"Ama-"

"Aması yok. Bunu yapmama izin ver, bebeğim."

Yüzündeki ciddi ifadeyi görene kadar tartışmaya hazırdım. Yardım etmesine izin vermem için gözleriyle bana yalvarıyor. Bu bakışın altında rahatsız bir şekilde kıvranıyorum. Ona nasıl hayır diyebilirim? Tıpkı arabamda olduğu gibi, yapamam. Onu mutlu etmek istiyorum ve nedense bana yardım etmek onu mutlu ediyor. Anlamıyorum ama onu reddedemem.

"Sanırım..."

Bana seksi bir gülümseme attı. "Güzel! Kıpırdama," diyor, kamyonu iniyor ve dinlemeyip kapıyı kendim açmaya karar verirsem diye kapıma doğru koşuyor.

Kamyonu iner inmez kolunu omuzlarıma doluyor ve beni alışveriş merkezine götürüyor. Kesinlikle dolu. Geliyorum.

Noel'den bir hafta önce alışveriş merkezine gitmek kesinlikle ideal değil. Anında bunaldım. Neyse ki Jude beni kalabalığın arasından geçirip ilk mağazaya götürürken kolunu üzerimden çekmiyor. Asla karşılayamayacağım üst düzey bir butik.

Bizi tertemiz giyinmiş şımarık bir sarışın karşıladı. Beni şöyle bir süzdükten ve iğrenmiş bir bakış attıktan sonra Jude'u selamladı. Onun süslü mağazasına uygun olmadığı çok açık ve o da bunu biliyor.

"Merhaba, ben Sasha," diyor flörtöz bir gülümsemeyle. "Sizin için ne yapabilirim?" "Kız arkadaşımın yeni bir gardıroba ihtiyacı var."

Bana seksi bir gülümsemeyle bakıyor ama ses tonu huysuz. Anlaşılan bana nasıl baktığını fark etmiş ve bundan hiç hoşlanmamış. Bana kız arkadaşım dediği gerçeğine çok fazla odaklanmamaya çalışıyorum ama onun olma düşüncesi beni özel hissettiriyor. Onun olmayı hiçbir şeyi istemediğim kadar çok istiyorum.

Sasha burnunun ucuyla bana bakıyor, kendimi küçük ve önemsiz hissetmeme neden oluyor. Arkamı dönüp mağazadan çıkıp gitmek istiyorum. Buraya uygun değilim ve o da bunu biliyor. Jude böyle bir mağazada rahat edebilecek biriyle birlikte olmalı. Utanç kaynağı olmayacak biriyle.

"Belki de başka bir mağazaya gitmeliyiz," diyorum sessizce.

Jude kaşlarını çatıyor. "Kıyafetleri beğenmedin mi?"

Sasha alaycı bir tavırla, "Herkes bizim kıyafetlerimizi giyemez," diyor.

Bakışları bir anda şaşkınlıktan öfkeye dönüştü. Neden burada olmak istemediğimi hemen anlıyor ve sinirleniyor. "Tricia burada mı?" diye homurdanıyor.

Sasha'nın gözleri açılıyor ve bir an için gergin görünüyor, ama bu duygusunu hemen gizliyor ve burnunun ucuyla bana bakmaya devam ediyor. "Hayır, değil."

Jude cebinden telefonunu çıkarırken hiçbir şey söylemiyor. Ekrana dokunuyor ve sonra telefonu kulağına götürüyor. Kadınsı bir sesin cevap verdiğini duyuyorum ama ne dediğini anlayamıyorum. Her ne ise Jude'u gülümsetiyor ve içimde kabaran kıskançlığa engel olamıyorum. Onu böyle gülümseten tek kadın olmak istiyorum. Tanrım, saçmalıyorum.

"Her zaman sorun çıkarıyorsun, Tricia. Babanın saçlarının ağarmasına şaşmamalı. Yardım edebileceğini umduğum küçük bir durum var. Kız arkadaşım Flair'dayım ve görünüşe göre çalışanlarınızdan birinin müşteri hizmetleriyle ilgili bir sorunu var."

Jude'un konuşmasını dinlerken Sasha'nın gözleri yemek tabağı kadar büyüktür. Jude telefonunu ona uzattığında, Sasha telefona kendisini ısıracak bir yılanmış gibi bakıyor. Kulağına götürürken eli titriyor. Tricia denen kişinin söylediklerini sessizce dinliyor, yüzü soluyor.

"Tamam, Bayan. Worthington. Özür dilerim. Hayır, hayır, bir daha olmayacak. Tamam. Ne isterse. VIP olduğunu fark etmemiştim..."

Konuşma birkaç dakika daha devam ediyor ve Sasha açıkça Tricia'nın kıcını öpüyor ve kendi kazdığı çukurdan çıkmak için elinden geleni yapıyor. Eğer aşağılık biri olsaydım, kötü kızın süründüğünü görmekten mutlu olurum. Daha çok onun için üzülüyorum. Eğer mutlu bir insan olsaydı, başkalarını olduğundan daha değersiz hissettirme ihtiyacı duymazdı. Onun gibi kadınları hiç anlamıyorum. Birbirimizi güçlendirmeliyiz, birbirimizi yıkmamalıyız.

Jude'un telefonunu bana uzattığında şaşırıyorum. Soru sorarcasına ona baktım. Sadece gülümsüyor ve omuz silkiyor. Tricia'nın neden benimle konuşmak istediğini merak ederek telefonu alıyorum. Onun mağaza müdürü olduğunu ve Jude ile arkadaş olduklarını varsayıyorum ama bu benimle neden konuşmak istediğini açıklamıyor.

"Merhaba?"

"Merhaba canım. Sasha'nın davranışı için şahsen özür dilemek istiyorum. Sana bu kadar kötü davranması kabul edilemez. Bunun bir daha asla yaşanmayacağından emin olacağım."

"Oh, sorun değil. Benim için zahmete girmene gerek yok."

Hafifçe gülüyor. "Sorun değil, sevgilim. Ayrıca, sen Jude için önemlisin; dolayısıyla benim için de önemlisin." "Ben, uh, durumun böyle olduğunu sanmıyorum..."

"Tatlım, sana kız arkadaşım dedi. Onu on yılı aşkın bir süredir tanıyorum ve daha önce hiçbir kadını kız arkadaşı olarak tanıtmamıştı. Sen düşündüğünden daha önemlisin."

Söyledikleri karşısında nutkum tutuldu. Bu kadın Jude'u on yıldan fazladır tanıyor ve Jude onu bir kez bile kız arkadaşıyla tanıştırmadı mı? Belki de o kadar yakın arkadaş değillerdir? Eminim, yıllar boyunca bir sürü kız arkadaşı olmuştur. Neden şimdiye kadar kapılmadığını anlamıyorum. Çok yakışıklı ve tatlı biri. O iyilerden biri ve nedense bana kız arkadaşım diyor. Bu hiç mantıklı değil.

"Alışverişte iyi eğlenceler, hayatım. Sasha sana iyi bakacağına söz verdi, ama bir sorun çıkarırsa beni ara." "Tamam, teşekkürler," diye kekeliyorum, hâlâ önceki sözlerini anlamlandırmaya çalışıyorum.

Jude'a telefonunu veriyorum, o da cebine atıyor. "Her şey yolunda mı?"

Başımı salladım.

Gülümsüyor ve başımın üstünü öpüyor. "Güzel. Hadi alışverişe çıkalım."

Sonraki otuz dakikayı kıyafet raflarını inceleyerek geçiriyoruz. Jude'un benim için kıyafet seçtiği ilk on dakikadan sonra benim için başlattığı soyunma odasına koymasını için Sasha'ya bir şey uzattığı her seferinde içim cız ediyor. Fiyat etiketlerine bakmamam için çok dikkatli davranıyor ama ben birkaç tanesini gördüm. Seçtiği elbiselerden biri 600 doların üzerindeydi. Benim

Eski gardırobum ve arabamın tamamı bana o kadar pahalıya mal olmadı. "Bana bir defile yapma zamanı," diye dalga geçiyor Jude.

Beni soyunma odasına kadar takip ettiğinde neredeyse itiraz edecektim ama soyunma odasından ayrı bir oturma alanı olduğunu hemen fark ettim. Hiç bu kadar süslü bir soyunma odası görmemiştim. Kıyafetleri modelleyebileceğiniz aynalarla çevrili bir platformun üzerinde gümüş bir avize asılı. Jude'un uzandığı kanepe ezilmiş mavi kadife ile kaplı ve daha fazla konfor için gümüş yastıklar var. Tüm oda lüksü haykırıyor.

Kendimi ait değilmişim gibi hissetmeme neden olan şeylerden biri daha. Jude'un nankörlük ettiğini düşünmesini istemiyorum, bu yüzden gülümsüyorum ve hissetmediğim sahte bir güveni takınıyorum. Beni buraya getirmek için bir sürü zahmete katlandı. Ne kadar rahatsız olduğumu bilmesini istemiyorum. Bu benim sorunum, onun değil.

Sasha zoraki bir tatlılıkla, "Her şey sizin için ayarlandı, Bayan," diyor.

Tricia'yla konuştuğundan beri daha uyumlu davranıyor ama bana karşı olan hislerini tamamen gizleyemiyor. Jude bunu anladı, bu yüzden benim için bir şeyler seçmeyi devraldı. Sasha, güzel olmalarına rağmen bana yakışmayacak birkaç şey seçti. Sanki beni berbat gösterecek şeyler seçmeye çalışıyordu. Jude bunu kabul etmedi ve kontrolü ele aldı. Kıyafet zevki beni etkiledi. Seçtiği her şey benim de kendim için seçeceğim şeylerdi.

"Hepsi bu kadar Sasha. Bundan sonrasını biz hallederiz," diyor Jude ve onu başından savıyor. "Pekâlâ. Bir şeye ihtiyacın olursa zili çal," diyor sıkıca.

Perdenin arkasına geçtim ve kıyafetlerle dolu üç raf buldum. Tanrım. Çok şey seçtiğini biliyordum ama bu çılgınlık. Sadece birkaç kot pantolona ve bir avuç gömleğe ihtiyacım var. Bu çok fazla. Raflara bakıyorum ve basit bir kot pantolon ve yumuşak bir kazak çıkarıyorum. Fiyat etiketlerini gördüğümde midem bulanıyor. Kot pantolon iki yüz doların üzerinde, kazak ise yüz dolar. Tek bir kot pantolon ve kazak için üç yüz dolardan fazla!

Delilik.

"Orada iyi misin, bebeğim?"

"Oh... uh... evet..."

"Yardıma ihtiyacın var mı?" "Ne?!"

Gıcırđıyorum.

Derin kahkahası içimi ısıtıyor. "Yardıma ihtiyacın olursa, sadece sorman yeterli. Seni memnuniyetle soyarım." Amım "Evet, lütfen!" diyor. Neyse ki beynim daha mantıklı. "Birazdan çıkacağım..." "Kış mı?" "Evet?"

"Fiyat etiketlerine bakmayı bırak, yoksa Sasha'ya hepsini kestirtirim."

Yaptığım şeyin bu olduğunu nereden biliyor? Beni bu kadar kolay okuması çılgınca. Benim bunu sevmem daha da çılgınca. Kotu çekiyorum ve üzerime eldiven gibi oturduğunu görüyorum. Hiç bu kadar mükemmel oturan bir pantolonum olmamıştı. Sanki benim için yapılmış gibiydi. Kazak tenimde çökmüş gibi hissettiriyor. Çok yumuşak ve sıcak. Koyu mor ve bir omzumdan hafifçe sarkıyor, aksi takdirde muhafazakar bir üste seksi bir dokunuş katıyor. Mağazaya geldiğimizden beri ilk defa burada olmaktan heyecan duyuyorum.

Soyunma alanından çıkıp aynaların önündeki küçük platforma doğru yürüyorum. Ayağa kalkıp kendime bakıyorum. Neredeyse kendimi tanıyamıyorum. Üzerime tam oturan kıyafetlerin içinde ne kadar farklı görüldüğüm çok tuhaf. İkinci el kıyafetlerim işlevseldi, başka bir şey değil. Stil için değil, sadece işlev ve rahatlık için giyinirdim. Bu kıyafetler hem şık hem de lüks. Eğer mağazaya bu kıyafetlerle girseydim, Sasha bana iki kere bile bakmazdı.

"Çok güzel görünüyorsun," diyor Jude gülümseyerek.

"Beğendin mi?" Başımı sallıyorum. "Kazak çok yumuşak."

"Buraya gel, bebeğim."

Ne istediğinden emin değilim ama onu reddetmek de istemiyorum, ona doğru gidiyorum. Dokunma mesafesine geldiğimde bana uzanıyor ve parmaklarını çıplak omzumda gezdirip koluma inerek yumuşak kumaşı okşuyor. Boğazından alçak bir sesle mırıldanıyor.

"Yumuşak... Senin ipeksi tenin kadar yumuşak değil," diye homurdanıyor.

Bir kez daha, onun sözleri yüzünden kızardım. Yemin ederim böyle devam ederse kalıcı olarak pembe olacağım. Şikayet edeceğimden değil. Tenimin yumuşak olduğunu düşünmesi hoşuma gidiyor. Bana dokunmak istemesini istiyorum.

"Kırmızı elbiseyi dene, bebeğim."

Alt dudağımı kemiriyorum. Kırmızı elbise, onunla bu konuda tartıştığım tek parçaydı. Seçtiği diğer tüm kıyafetler gibi muhteşem ama bu kadar süslü bir şeye ihtiyacım yok. Elbiseyi Sasha'ya verdiğinde itiraz ettim ama bir işe yaramadı. Ne anlamı olduğunu anlamasam da, onun için deneyeceğim. Bu adamı hiçbir şeyden mahrum bırakabileceğimi sanmıyorum.

Elbisenin içine giriyorum ve hemen fark ediyorum ki onunla sütyen giyemem. Sütyenimi çıkarıp fermuarı çekiyorum, şükür ki yandan olduğu için yardıma ihtiyacım yok. Elbise üzerime ikinci bir ten gibi oturuyor. Seksi ama şık bir şekilde. İş için seksi olduğu düşünülen daha az kıyafet giydim ama hiçbirinde kendimi seksi hissetmedim. Bu elbise beni seksi hissettiriyor. Jude'un tepkisini görmek için hem gergin hem de heyecanlıyım.

Bu sefer dışarı çıkarken ona bakıyorum. Beni elbisenin içinde gördüğünde yüzündeki ifadeyi görmek istiyorum. Hayal kırıklığına uğramadım. Bana avını takip eden bir avcı gibi bakıyor. Bakışlarını tenimde bir dokunuş gibi hissedebiliyorum. Meme uçlarım onun ilgisi altında sertleşiyor. Fark ettiğinde kısık bir hırıltı çıkarıyor, sonra parmağını bana doğru uzatarak beni yanına çağırıyor.

Bu sefer ona gitmekte tereddüt etmiyorum. Her adımında gözleri daha da ısınıyor, adını koyamadığım bir şey vaat ediyor. Ayrılmış dizlerinden bir santim ötede duruyorum ve alt dudağımı ısırarak ne yapacağını bekliyorum. Beni belimden kavrayıp kucağına çektiğinde bir çığlık atıyorum, böylece ona binmiş oluyorum.

"Bu elbisenin içinde çok lezzetli görünüyorsun, bebeğim."

Sert avuçlarını kalçalarımın bir aşağı bir yukarı gezdiriyor, elbisenin eteği yavaşça yukarı kalkıyor. Nabzım bir sinek kuşunun kanatları gibi uçarken nefeslerim kısa pantolonlarla geliyor. Ellerini çıplak tenimde hissetmek beni çıldırtmaya yetiyor. Amım ıslak ve daha önce hiç arzulamadığım bir şeye muhtaç. Altımda onun sert uzunluğunu hissedebiliyorum ve kendimi ona karşı sallanmaktan alıkoyamıyorum.

Sanki bir düğmeye basılmış gibi boynumun arkasını kavırıyor ve dudaklarımı kalbimi durduran bir öpücükle kendine çekiyor. Beni öperken ağzı sert ama nazikti. Serbest eliyle kalçamı kavırıyor ve beni daha da yaklaştırarak amımı doğrudan sikinin üzerine getiriyor. Bir inilti çıkarıp kendimi ona sürtüyorum. O da bundan faydalanarak dilini ayrık dudaklarımın arasından geçirip benimkine doluyor.

Kalçamdaki sert eli hareketlerimi teşvik ederken dillerimiz erotik bir dansla birlikte hareket ediyor. O kadar ıslağım ki pantolonunda ıslak bir nokta bırakacağımdan endişeleniyorum. Eğer zevkten kendimi kaybetmemiş olsaydım, lüks bir mağazanın soyunma odasında ilk gerçek öpüşmemi ağır bir öpüşme seansına dönüştürdüğüm için muhtemelen utanırdım. Ama şu an Jude'un içinde umursamayacak kadar kaybolmuş durumdayım.

Öpüşmeyi kesiyor ve beni nefes nefese bırakıyor. Boynumdan aşağı öpücükler bırakırken başımı eğiyorum. Ağzı tenimde harika bir his uyandırıyor ve ben daha fazlasını istiyorum. Asla durmasını istemiyorum. Kendimi ona daha sert bastırıyorum, umutsuzca dokunuşunun vaat ettiği rahatlamayı arıyorum.

"Bu halinle çok seksisin. Dudakların öpücükle şişmiş, yanakların arzuyla kızarmış... Çıkardığın o seksi sesler sikimi hiç olmadığı kadar sertleştiriyor. Kendimi daracık amının içine gömmek ve döllerin damlayana kadar seni becermek istiyorum."

Edepsiz sözleri amımın sıkışmasına neden oluyor. Bakire ya da değil, teklif ettiği şeyi istiyorum. Halkın içinde olmamız umurumda değil. Tek odak noktam beni ne kadar iyi hissettirdiği. Serbest kalmanın eşiğindeyim, ama ona ne kadar sürtünürsem sürtüneyim, oraya ulaşamıyorum. İnleyip duruyorum, daha fazlasına ihtiyacım var.

"Lütfen..."

"Neye ihtiyacın var, bebeğim?" diye hırlıyor.

"Sen... daha... lütfen," diye yalvarıyorum.

Elbisemi karnıma doğru sıyrıyor ve sonra eli külotumun içinde, kalın parmakları ıslaklığımın içinde kayıyor. Parmağıyla giriş yerimde daireler çiziyor, beni nazikçe okşamaya geri dönmekten önce alaycı bir şekilde içeri daldırıyor. Sızlanan, inleyen bir karmaşa içindeyim.

"Çok ıslaksın, bebeğim. Bütün bu krem benim için mi?" "Evet. Hepsi senin, Da-Jude."

Kahretsin, neredeyse ona baba diyecektim. Yine de çok doğru hissettiriyor. Başından beri benimle ilgileniyordu ve şimdi bana dokunuyor, daha önce hiç hissetmediğim şeyleri hissettiriyor. Tek umudum, az kalsın yaptığım hatayı fark edemeyecek kadar dalgın olması.

"Aferin kızıma," diye mırıldanıyor, parmakları klitorisime doğru hareket ederken aynı anda dudaklarını dudaklarıma çarpıyor.

Bana iyi kız demesinden mi yoksa klitorisimdeki sert parmaklarından mı bilmiyorum ama orgazmım ezici bir zevk dalgasıyla içimde patlıyor. Beni çığlık atmaktan alıkoyan tek şey onun aç dudakları. Parmakları sihrini konuştururken ona yapışıyorum. Amım hiçbir şeyin etrafında kenetlenmiyor. Onu içimde hissetmek istiyorum. Bu zevki benimle birlikte yaşamasını istiyorum. Sadece parmakları klitorisimdeyken bu kadar iyi hissettiriyorsa, siki içimdeyken ne kadar iyi olacağını hayal bile edemiyorum.

Parmakları, ben tamamen kemiksiz bir şekilde ona doğru yığılana kadar durmuyor. Nefesimi toplamam birkaç dakikamı alıyor. Tüm bu süre boyunca eli hâlâ külotumun içinde, sahiplenici bir şekilde amımı avuçluyor. O parçama sahip olduğu düşüncesiyle ürperiyorum. Ona vermek istiyorum. Ona her şeyimi vermek istiyorum.

Parmaklarını bacaklarımın arasından yavaşça çekip dudaklarına götürmesini ve emerek temizlemesini izliyorum. Bu seksi gösteri karşısında neredeyse tekrar boşalıyordum. Özellikle de az önce en iyi ambrosia'yı tatmış gibi inlediğinde.

"Tadın harika, bebeğim. Bir dahaki sefere yüzümün her yerine boşalacaksın."

Aramıza uzanıp sikini kot pantolonunun üzerinden okşuyorum. İnliyor, kalçalarını elime doğru yuvarlıyor. Benim dokunuşumu istemesine bayılıyorum. Ona da bana verdiği kadar zevk vermek istiyorum. Kucağından kayıyorum ve bacaklarının arasına diz çöküyorum, sonra kemerine uzanıyorum. Ellerimi yakalıyor ve ellerimi nazikçe öperek beni tekrar ayağa kaldırıyor.

"Teklif ettiğin şeyi ne kadar istesem de yapamayız."

"Ama-"

"Seni çok fazla istiyorum. Duramayacağım ve seni ilk kez soyunma odasında sikmeyeceğim. Yatağıma cırılçıplak uzanacaksın ve ben daracık amına girmeden önce vücuduna tapınarak saatler geçireceğim."

İtirafı karşısında nefesim kesiliyor ve hemen gitmeye hazır oluyorum. Teklif ettiği şeyi istiyorum ve şimdi istiyorum. "Sabır, bebek kız. Seni eve götürmeden ve seksi vücudunu harap etmeden önce yapmamız gereken şeyler var."

"Eve gitmeyi tercih ederim," diyorum suratımı asarak.

Kıkırdıyor. "Benim de, ama önce yeni kıyafetlere ve diğer ihtiyaçlara ihtiyacın var."

İç çekiyorum ama tartışmıyorum çünkü bu beni bir yere götürmeyecek. Bunun için fazla inatçı.

"Git bir sonraki kıyafeti dene. Elbise bizde kalacak," diyor kurt gibi bir gülümsemeyle, sonra beni döndürüp kıcıma bir tokat atıyor.

Bana şaplak atmasının şokuyla sıçradım. Sert değildi ama daha fazlasını istemem için yeterliydi. Birinin bana şaplak atmasının nasıl bir şey olduğunu hep merak etmişimdir. O baba kitaplarını okumak ilgimi daha çok çekti. O kadın kahramanların yaşadıklarını arzuluyorum. Biri tarafından o kadar bütünüyle sevmek istiyorum ki bunu hem zevk hem de acıyla ifade etsin. Tüm isteklerimi ve ihtiyaçlarımı kontrol altına alacak bir baba istiyorum.

Değişiklik olsun diye bir başkasına güvenebilmek ve onun benden faydalanmayacağına ya da beni hayal kırıklığına uğratmayacağına inanmak her şeyden çok istediğim şey. Jude'da bunu görebiliyorum. Benimle ilgilenebileceğini çoktan kanıtladı. Tanıştığımızdan beri yaptığı tek şey bu. Beni zor durumdaki bir genç kızdan daha fazlası olarak gördüğünden emin değildim, ama şimdi onun da beni benim onu istediğim kadar istediğini biliyorum. Bu onu daha çok istememe neden oldu.

"Acele et, bebeğim."

Bana iki kere söylemesine gerek yok. Burada işimiz ne kadar çabuk biterse, eve o kadar çabuk gideriz ve bana yapacağını söylediği tüm pis şeyleri yapabiliriz. Bir şeyleri denemek için hiç zaman kaybetmiyorum. Acele etmek istesem de Jude her kıyafeti ona göstermemi istiyor. Son elbiseyi giydiğimde, bitkin düşmüştüm. Kendimi gerçek hayattaki bir Barbie bebek gibi hissediyorum.

Kıyafetleri sıralıyor, ne seçeceğime karar vermeye çalışıyorum. Her şey üzerime tam oturdu ve Jude hepsini beğendi, o yüzden bana yardımcı olmuyor. Üç çift kot pantolon, iki çift tayt ve beş gömlek seçiyorum. Bu beni idare etmek için fazlasıyla yeterli. Haftada birden fazla çamaşır yıkamam gerekecek ama zaten kıyafetlere harcadığım para çok fazla, özellikle de kırmızı elbise için.

Denediğim ilk kıyafeti giydim, böylece gittiğimiz diğer mağazalarda iş üniformamı giymek zorunda kalmayacağım. En azından bugün o utancı tekrar yaşamak zorunda kalmayacağım. Seçtiklerimle perdenin arkasından çıkarken neredeyse Sasha'yla karşılaşırıyordum. Kıyafetleri kollarımdan alıyor ve daha önce fark etmediğim başka bir çalışana talimatlar yağıdırıyor. Atılan tüm kıyafetleri kaldırmak zorunda olduğu için kendimi kötü hissediyorum ama sanırım bu onun işi.

"Hazır mısın, bebeğim?" Jude sorar.

Ona gülümsüyorum, bana bebeğim demesi çok hoşuma gidiyor. Bu kalbimde hazırlıklı olduğumdan emin olmadığım şeyler yapıyor. Ona durmasını söyleyeceğimden değil. Bu çok hoşuma gidiyor. Ayrıca, bu benim fantezime uyuyor ve ben de bu fanteziyi sonuna kadar yaşayacağım.

"Evet."

Elini belime koyarak beni kasaya doğru götürüyor. Kalın kazağın içinden bile avucunun sıcaklığını hissedebiliyorum. Sasha'nın giysileri saymasını izlerken bu topraklayıcı dokunuştan memnunum. Toplam tutarı söylediğinde midem bulanıyor... İki bin doların üzerindeki tutar onu rahatsız etmiş gibi görünmüyor. Sadece kredi kartını uzatıyor ve Sasha'nın aldıklarını poşetlemesini sabırla bekliyor.

Nutkum tutuldu. Ona teşekkür etmem gerektiğini biliyorum ama gözünü kırpmadan benim için inanılmaz miktarda para harcadığı gerçeğini aklım bir türlü almıyor. Başka biri olsaydı, karşılığında ne beklediğini merak ederdim, ama benden hiçbir şey beklemediğini biliyorum. İçgüdüsel olarak onunla yatma fikrimi değiştirirsem kızmayacağını biliyorum. Hayal kırıklığına uğrayacağı kesin ama isteklerime saygı duyacak ve bu konuda kendimi kötü hissetmememe neden olmayacaktır. Onu bu kadar çok istememin nedenlerinden biri de bu. O diğer erkekler gibi değil. Onun ne kadar özel olduğunun farkındayım ve bunun tadını çıkarmak istiyorum. Bu yüzden ona her şeyimi vermek istiyorum.

Çantaları alıyor ve beni tekrar kalabalık alışveriş merkezine götürüyor. Onu giyim mağazası kadar süslü bir ayakkabı mağazasına kadar takip ediyorum. Bu kez, yeni kıyafetlerime uymayacağı aşıkâr olan iş topuklu ayakkabılarımı giymeme rağmen baştan itibaren iyi muamele görüyorum. Kadın, neredeyse her şeyle gidebilecek bir çift babet, şimdiye kadar dokunduğum en yumuşak deriden yapılmış bir çift diz boyu bot ve kırmızı elbisemle uyumlu bir çift topuklu ayakkabı seçmeme yardımcı oluyor. Topukluların ne kadar rahat olduğu beni çok şaşırttı. Eğer bunlar iş üniformamın bir parçası olsaydı, ayaklarım her zaman bu kadar ağrımazdı.

Fiyat etiketlerine dikkat etmemeye çalışıyorum çünkü Jude'un parasını bu kadar çok harcadığım için kendimi suçlu hissedeceğimi biliyorum. Sadece babetlere ihtiyacım olduğunu söylememe rağmen botları almakta ısrar eden o olsa da yine de kendimi kötü hissediyorum. Kredi kartını uzatıyor ve ben toplam tutara bakıp utanıyorum. Beni yanına çekti ve başımın üstünü öptü. Belli ki hoşnutsuzluğumu sandığım kadar iyi saklayamamışım.

Kendimi pislik gibi hissettiriyor.

Minnettar olmadığımın değil, çünkü minnettarım; sadece onun cömertliğini anlamakta zorlanıyorum. Kimse sanal bir yabancıya karşı bu kadar nazik olamaz. Yine de işte buradayız, benim üç ayda kazandığımdan daha fazla para harcadıktan sonra başka bir mağazaya yürüyoruz.

Beni bir iç çamaşırı mağazasına götürdüğünü fark ettiğimde yüzüm kızarıyor. Gözlerim ipek ve dantellere o kadar dalmış ki, satıcı kadının yaklaştığını duymuyorum. Konuştuğunda sıçradım.

"Merhaba, Blush'a hoş geldiniz. Size nasıl yardımcı olabilirim?"

Jude kendinden emin bir şekilde, "Kız arkadaşımın yeni külotlara, sütyenlere, pijamalara, bir kadının ihtiyacı olan her şey ihtiyacı var," diyor.

Bugün bana üçüncü kez kız arkadaşım diyor ve beni kız arkadaşı olarak tanıttığı son iki seferde olduğu gibi içim eriyor. Çok hoşuma gitti. Kız arkadaşı olduğumu söylemenin durumu açıklamaktan daha kolay olduğunu biliyorum, bu yüzden kendi kafama kapılmamaya çalışıyorum, ama beni onunmuşum gibi şımartırken bu çok zor.

"Yardım etmekten mutluluk duyarım. Bu taraftan bayan. En son ne zaman sütyen ölçüsü aldınız?" diye soruyor. "Uh... hiç mi?"

"O zaman sana bir sürprizim var. Ölçülerini alalım ve birkaç güzel şey seçelim." Gözlerinde yargılama yerine heyecan görüyorum. Belli ki işini seviyor ve bu da endişemi biraz olsun hafifletiyor.

Sütyen ölçümü yaptığı süre boyunca yüzüm kızardı. Bunca zamandır yanlış beden giydiğimi öğrenince şaşırıyorum. Denemem için bana çok çeşitli sütyenler getiriyor ve hepsi de üzerime tam oturuyor. Dantelli olmalarına ve düz pamuklu sütyenlerime kıyasla rahatsız edici görünmelerine rağmen daha rahatlar. Bu bir keşif.

İki sütyen seçiyorum, biri siyah biri de tüm kıyafetlerime uyacak nude renkli bir sütyen. Bunlar aradan çıktıktan sonra, elinde bir kol dolusu ipek ve dantel geceliklerle geri dönüyor. Denemem için bana getirdiklerini görünce kıpkırmızı kesiliyorum. Rahatsızlığımı kıkırdıyor.

"Merak etme, bunların içinde harika görüneceksin. Senin şu adam ellerini senden çekemeyecek."

Daha fazla kızaramayacağımı mı düşünmüştüm? Yanılmışım. Sırtarak soyunma odasından çıktı. İlk parçayı deniyorum... Tamamen siyah dantelden yapılmış. Kaşındırmak yerine cildimde ipek gibi kayıyor. Aynaya bakıyorum ve nefesim kesiliyor. Tüm mahrem yerlerim örtülü olmasına rağmen dantel hiçbir şeyi gizlemiyor. Jude'un beni bu kıyafetle gördüğünde yüzündeki ifadeyi hayal edebiliyorum ve bu da kendime olan güvenimi artırıyor.

Her şeyi deniyorum. Bazıları o kadar cimri ki ne anlamı var anlamıyorum. Çok az bir çabayla ya da hiç çaba harcamadan yırtılıp atılabilir. Bu düşünce beni her şeyi 'evet' yığınınına koymaya itti. Büyük bir para israfı olabilir, ama Jude'un onu benden koparma fantezisi buna değmesi için gereken tek şey.

Satıcı kadın bir sonraki dönüşünde elinde bir yığın rahat pijama vardır. Elbette hepsi lüks ve pamuktan yapılmış olanlar bile mümkün olandan daha yumuşak görünüyor. Bu grupta öncekinden daha seçiciyim. Birkaç çift uyku şortu ve atlet seçiyorum ve tamamen gereksiz olmasına rağmen, en sevdiğim pembe tonunda bir saten pijama takımı seçiyorum.

Normal kıyafetlerime geri döndüğümde, satıcı kadın kucak dolusu seçeneklerimi taşıyarak içeri dalıyor. Jude duvara yaslanmış, kaşlarını çatmış telefonuna bakıyor. Beni fark ediyor ve telefonunu cebine sokuyor. Çatık kaşları yerini geniş bir gülümsemeye bırakıyor.

"Aradığınızı buldunuz mu?"

"Evet," diyorum, seçtiğim ama ihtiyacım olmayan her şeyi düşününce yüzüm kızarıyor. "Umarım mor dantelli olanı almışsındır. Onu giydiğini hayal etmek bile zor geliyor."

"Yaptım," diyorum sessizce.

Bir hırıltıyla beni vücuduna doğru çekiyor. Ne kadar sert olduğunu hissedebiliyorum ve amım onun için anında ıslanıyor. Saçlarımı kavırıyor ve beni öpmek için başımı geriye yatırıyor. Birbirimizin içinde kendimizi kaybediyoruz, bir iç çamaşırı mağazasının ortasında durduğumuzu ve iki genç gibi öpüştüğümüzü umursamıyoruz.

Jude sonunda çekildiğinde nefes nefese kalıyorum. Duracak kadar kontrolü nasıl elinde tuttuğunu hiç bilmiyorum. Benim de olmadığına eminim. Onu soyunma odasına sürüklemek ve ikimiz de tatmin olana kadar orada kalmak istiyorum.

"İki tane alacağız... İlkini senin nefis vücudundan sökeceğim."

Amım ihtiyaçla sıkılıyor. Onun da benimle aynı şeyleri hayal ettiğini bilmek beni çok tahrik ediyor. Bitirmek üzere olduğumuza seviniyorum çünkü beni yakında almazsa ölebilirim.

Tezgâha geldiğimizde tezgâhtar kadın çoktan aldıklarımızı saymaya başlamıştı. Mor dantelli geceliklerden ikisini gördüğümde bana bilmiş bir gülümsemeyle göz kırıyor.

"Sütyenlere uygun külotların yanı sıra ihtiyaçlarınıza uygun birkaç çift daha alma cüretini gösterdim."

"Teşekkür ederim."

Eşyaları saymayı bitiriyor ve bu sefer fiyat karşısında irkilmiyorum. Çok para ama sanki benden çok Jude içinmiş gibi geliyor. Beni seksi bir siren gibi giyinmiş görmesini dört gözle bekliyorum.

"Bir mağaza daha, sonra seni eve götüreceğim." "Evet, lütfen."

Bir sonraki durak kozmetik, parfüm ve diğer güzellik bakım ürünleri satan bir mağaza. Kıyafet alışverişinden bile daha kötü. Jude ile bu ürünlerin ne kadar pahalı olduğu konusunda birden fazla kez tartıştım. Satıcı kadının ihtiyacım olduğunu söylediği şampuan ve saç kremi yüz doların üzerinde. Normal ürünlerimin fiyatı on beş dolardan az. Bu tam bir çılgınlık.

İhtiyacım olanı burada bulamazsam başka bir mağazaya gitmemiz gerekeceğini, bunun da daha fazla zaman alacağını söylediğinde tartışmayı bırakıyorum. Kadın bir kez daha bana en pahalı şeyleri satmaya çalışınca onu gönderiyorum. Şampuan, saç kremi, yüz yıkama suyu, losyon... gerekli tüm ürünleri seçiyorum.

Makyaj bölümüne geldiğimde kadın kötü bir kuruş gibi tekrar ortaya çıkıyor. "Makyajınızı nasıl düzgün yapacağınız konusunda size bir eğitim vermekten mutluluk duyarım."

Şirret bir şey söylememek için dişlerimi sıkıyorum. Yüzünde kötü bir drag queen'e benzeyecek kadar makyaj var. Sanki onun gibi görünmek istermişim gibi.

"Buna gerek kalmayacak," diyor Jude ben pişmanlık dolu bir şey söylemeden önce.

Maskara, nude göz farı ve biraz dudak parlaticısı seçiyorum. Jude'un sınırsız bütçesine rağmen, daha fazlasını giymek için hiçbir isteğim yok. Hiçbir zaman makyaj hayranı olmadım. Sadece işim gereği yapmak zorunda olduğum için yapıyorum. Öyle bile olsa, en az düzeyde tutuyorum.

İşimin bittiğini ilan etmeden önce saç fırçası, fön makinesi ve birkaç saç bağı aldım. Bir işi bitirmiş olmaktan hiç bu kadar memnun olmamıştım. Jude hızlıca ödemeyi yapıyor ve kalabalık alışveriş merkezinden çıkışa doğru ilerliyoruz. Çantaları kamyonetin arka koltuğuna koyuyor ve sonra benim kapımı açıyor. Beni kamyonete bindiriyor ve emniyet kemerimi bağlıyor. Bu kez onu istediğim gibi öpmekten kendimi alıkoymuyorum.

Parmaklarımı saçlarında gezdiriyorum ve yakıcı bir öpücükle ağzını kendime çekiyorum. Çabucak kontrolü ele alıyor ve öpücüğü derinleştiriyor.

Bir korna sesi bizi gerçeğe döndürüyor. Seksi bir sırıtişla saçlarımı kulağımın arkasına sıkıştırıyor.

"Yakında, bebeğim," diye homurdanıyor.

"Acele et..." Soluk soluğa söyledim.

Cinsel gerilim o kadar yoğun ki bıçakla kesebilirsiniz. Jude'un evine dönüş hem sonsuza kadar sürüyor hem de hiç sürmüyor gibi görünüyor. Garaj yoluna girdiğimizde ıslak ve muhtaç bir haldeydim. Kamyonu park edip yanıma koştu. Beni kamyonundan kaldırdı ve içeri taşıdı. Beni doğruca yatak odasına götürmeden önce paltolarımızı ve botlarımızı çıkaracak kadar durdu.

Beni yatağa fırlatıyor, heyecanından zıplamama ve kıkırdamama neden oluyor. Beni takip ediyor, koca gövdesinin altına hapsediyor. Çılgına dönmesini bekliyordum ama o yavaşça ağzımı öyle yumuşak ve tatlı bir öpücükle alıyor ki kalbim göğsümde acıyla sıkışıyor. Kollarımı ona dolayarak aynı tatlılıkla öpüyorum. Ona yaptığı her şeyi ne kadar takdir ettiğimi göstermek istiyorum ve umarım aynı zamanda onu ne kadar çok istediğimi de hisseder.

Winter'ı bu kadar çok istediğim için delirmenin eşiğindeyim. O mutlak bir mükemmellik. Kızgın bir hayvan gibi üzerine düşmemden daha iyisini hak ediyor. Şehvet dolu çılgınlığımı geri çekiyorum ve onu tatlı tatlı öpüyorum. Sadece vücudunu değil, her şeyini ne kadar arzuladığımı bilmesini istiyorum. Bu benim için sadece hızlı bir sikiş değil, bu her şey. Sadece ihtiyaçlarımızı gidermek için bu işte değilim. Onunla sonsuza dek birlikte olmak istiyorum.

Çoğu kişi bana deli der ve çok hızlı hareket ettiğimi söyler. Belki de haklılar, ama bildiğiniz zaman, bilirsiniz. Daha önce hiç kimseye karşı böylesine ani ve içgüdüsel bir çekim hissetmemiştim. Onu gördüğüm andan itibaren hayatımı geri dönülmez bir şekilde değiştireceğini biliyordum. Şimdi, benim işim onu buna ikna etmek.

Öpücüğü derinleştiriyorum, tüm kalbimi ve ruhumu içine akıtıyorum. Parmaklarını saçlarımın arasından geçiriyor ve bacaklarını etrafıma sararak beni kendine çekiyor. Öpüşmemiz, o da benim coşkuma ayak uydurdukça açlığa dönüşüyor. Gömleğimi çekiştiriyor, çıkarmak için mücadele ediyor. Ona merhamet ediyorum, gömleğimi başımın üzerinden çekip bir kenara atıyorum. Elleri göğsümün üzerinde dolaşmaya başladığında zevkle inliyorum. Bu beni çıldırtmaya yetiyor, özellikle de kalçalarını hareket ettirmeye başladığında, böylece kendini sert horozuma sürüyor.

"Siktir, bebeğim. Beni deli ediyorsun." "Sana ihtiyacım var..."

Kemerimin tokasına uzanıyor ve ben de ellerini kavrayıp başının üzerinde sabitliyorum. "Benim de sana ihtiyacım var ama burada yetki bende. Sana ne verirsem onu alacaksın."

Ağlamaklı bir inilti çıkarıyor. "Lütfen, lütfen..." diye yalvarıyor.

Zor kazandığım kontrolümün bir kısmını bırakmam için gereken tek şey bu. Benim için tamamen çıplak olana kadar kıyafetlerini çabucak çıkarıyorum. Bu şekilde yatan lanet bir tanrıça. Porselen teni uyarılmayla kızarmış. Göğüsleri, ağzım için yalvaran dut pembesi meme uçlarıyla mükemmel bir avuç dolusu. Kendime engel olamayıp eğildim ve sert bir tepe noktasını ağzıma alıp yumuşak tomurcuğu emdim. Zevkten nefesi kesiliyor, beni yerinde tutmak için saçlarını kavırıyor.

Meme ucunu hafifçe ısııyorum, sonra acısını dindirmek için dilimle okşuyorum. Vücudu dokunuşuma doğru eğiliyor ve bana zevkle birlikte biraz acıdan hoşlandığını belli ediyor. Düşündüğümünden daha da mükemmel. Teorimi daha fazla test etmek istiyorum ama bunun için daha sonra zamanım olacak. Birbirimizi öğrenmek için bütün günümüz var. Sonunda, mükemmel kıcı el izlerimle kıpkırmızı olacak ve amı o kadar iyi sikilmiş olacak ki yürüyemeyecek ve onu her yere taşımak zorunda kalacağım.

Dikkatimi diğer meme ucuna veriyorum. Biraz daha sert ısııyorum, ondan bir nefes çekiyorum, bu da acıyı yalayıp emdiğimde muhtaç bir inlemeye dönüşüyor. Elimi karnından aşağıya, amına doğru götürüyorum. Birçok kadının gerekli olduğunu düşündüğü gibi tamamen çıplak olmamasına bayılıyorum. Çok seksi.

Amını hafifçe okşuyorum, içine girmeden yarığı boyunca alay ediyorum. O kadar ıslak ki neredeyse damlıyor. Umutsuzca tadına bakmak istiyorum. Onu boşalttıktan sonra parmaklarımı emerek temizlemek yeterli değildi. Onu tekrar tatmalıyım, bu sefer doğrudan kaynağından.

Vücudundan aşağıya doğru öpüyorum ve bacaklarını daha da ayırıyorum, böylece aralarına yerleşebiliyorum. Kukusu uyarılmışlığıyla parlıyor, küçük klitorisi ilgi için yalvarıyor. Bir yanım bunu uzatmak ve onu merhametime bırakmanın her saniyesinin tadını çıkarmak istiyor, ama daha basit bir yanım artık kendini tutamıyor. Açlıktan ölmek üzere olan bir hayvan gibi üzerine düşüyorum. Hayatım onu uçurumun kenarına itmeye bağlıymış gibi tatlı amını yalıyor ve emiyorum.

"Aman Tanrım," diye haykırıyor.

"Mmm... siktir, bebek kız. Tadın en tatlı ikram gibi. Durmam için yalvarana kadar seni yiyeceğim."

Dilimi içine gömüyorum, sanki benim sikilmiş gibi onunla sevişiyorum. Kalçalarımı yatağa sürüyorum, ihtiyacımın acı verici kenarından kurtulmaya çalışıyorum. İnlemeleri kulaklarıma müzik gibi geliyor ama ben daha fazlasını istiyorum. Bunun için açgözlüyüm. Onu dilimle sikerken klitorisinin etrafında sert daireler çiziyorum. Serbest kaldığını haykırması uzun sürmüyor. Her damlasını yalıyorum ama yetmiyor. Hâlâ daha fazlasını istiyorum.

Klitorisini dudaklarımın arasında emiyorum, altımda kıvranana kadar dilimle oynatıyorum. Hareket edemesin diye kalçalarını yatağa sabitliyorum. Yatak odasında kontrolün bende olduğunu çabucak öğrenecek. Ona verdiğim her şeyi alacak ve daha fazlası için yalvaracak.

"Bu çok fazla..." diye sızlanıyor.

Çok fazla olduğunu söylese de, saçlarıma gömülürken beni amına doğru tutuyor ve sessizce durmamamı söylüyor. Sanki yapabirmişim gibi. Bir parmağımı içine sokuyorum ve zevkten cıglık atmasına neden oluyorum. G noktasını okşayarak ikinci bir

parmak daha ekliyorum.

Benim için tekrar çözülmesi için gereken tek şey bu. Amcığı parmaklarıma kenetleniyor, bir uyarılma seliyle geliyor.

"Aferin kızıma. Benim için gel... Seni becermeden önce bir tane daha istiyorum." "Yapamam..." diyor, nefes nefese.

"Yapacaksın," diye emrediyorum, aşırı hassas klitorisini ısırırken parmaklarımı tekrar G noktasına doğru itiyorum.

Zevk çılgınlıkları odayı doldururken tekrar uçurumun kenarına yığılıyor. Çabucak pantolonumu sıyırıp vücudumla onu örtüyorum. Sırlıslıkla kıvrımlarında sikimi okşuyorum, klitorisiyle alay ediyorum ve sarsılıp inlemesine neden oluyorum. Daha fazla dayanamayarak kendimi onun girişine hizalıyorum ve yavaşça içeri itiyorum.

Altımda geriliyor ve ben donup kalıyorum. Bu seksi cadalozun bakire olması mümkün mü? Sıkı olduğunu biliyordum ama hiç dokunulmamış olmasını beklemiyordum.

"Bakire misin, bebek kız?"

Yanakları pembeleşir ve utanç içinde başını çevirir. Bu hiç işe yaramayacak. Yanağını kavırıyorum ve onu çeviriyorum, böylece başka tarafa bakamıyor. Hâlâ saf olmasının nasıl mümkün olduğunu bilmiyorum ama buna seviniyorum. Onun ilk ve tek erkeği ben olacağım. Sadece benim sikimi tanıyacak ve bu şimdiye kadarki en büyük tahrir edici şey.

"Bana sırtını dönme, aşkım. Kendini benim için sakladığına sevindim. Sen benimsin ve sadece benim. Başka hiç kimse sana dokunamayacak. Bu amcık artık benim, anlıyor musun?"

Bana hayretle bakıyor ve başını sallıyor.

"Kelimeler, bebek kız. Bana bu amcığın benim olduğunu söyle," diye emrediyorum, klitorisini sahiplenici bir şekilde okşayarak. "Senin. Hepsi senin," diye inliyor.

"Aferin kızıma," diye homurdanıyorum ve dudaklarımı onunkilere çarparak yakıcı bir öpücük konduruyorum. İkimiz de nefessiz kaldığımızda geri çekiliyorum. "Yavaş gideceğim. İlk başta acıtacak ama sonra sana kendini çok iyi hissettireceğim."

"Seni istiyorum. Kendini tutma. Lütfen," diye yalvarıyor.

Geri çekilmememi istemesine rağmen, yavaşça içine itiyorum. Sikimi santim santim ona yediriyorum. İnliyor ve ben onun sıkılığını gererken kısa tırnakları omuzlarıma batıyor. Kirazını almanın acısından onu uzaklaştırmak için başparmağımla klitorisini daire içine alıyorum. İnlemeleri inlemeye dönüşüyor ve beni daha derinlere çekerek içimde sallanmaya başlıyor. Bir ömür gibi hissettiren şeyden sonra, sonunda kabzasına kadar içine gömüldüm.

"İyi misin, bebeğim?" Sıkılmış dişlerimi sıkarak söylüyorum. Kıpırdamadan durmak ve ona alışması için zaman tanımak için tüm irademi kullanıyorum.

"Evet... Hareket etmeni istiyorum. Becer beni, lütfen."

Kontrolümü kaybettim. Geri çekiliyorum, sonra tekrar içine giriyorum. Çılgılık atıyor ve canını yaktığımdan endişeleniyorum ama başını geriye atıp gözlerini kapattığında yüzünde zevkten başka bir şey göremiyorum. Yavaş bir ritim tutturuyorum ama her hamlem bir öncekinden daha sert oluyor. Her itişime karşılık veriyor ve daha fazlası için yalvarıyor.

"Daha hızlı... Çok yaklaştım..."

Düşük bir hırıltı çıkardım, tamamen çekip onu karnına doğru çevirdim. Onu dizlerine kadar çekiyorum, sonra sert bir hamleyle kendimi içine gömüyorum. Ona tam olarak istediği şeyi veriyorum, onu sert ve hızlı bir şekilde beceriyorum. İnliyor ve daha fazlasını isteyerek beni tahrir ediyordu.

Tanrım, o benim için mükemmel.

Elimi sert bir tokatla kıkına indiriyorum. Solgun teni hemen mükemmel bir pembe el iziyle çiçek açıyor. Amcığı etrafımda bir kengene gibi sıkılıyor, bu yüzden onu becerirken tekrar tekrar şaplak atıyorum. Ona verdiğim her şeyi alıyor ve hala daha fazlası için yalvarıyor.

"Hoşuna gitti mi, bebek kız? Ben senin yaramaz kıkına şaplak atarken benim koca sikimin seni sikmesi?"

"Evet! Tanrım, baba!" diye çılgılık atıyor, zirveye ulaştığında amcığı etrafımda kenetleniyor.

Bana baba dediğini duyduğumda şok geçiriyorum. Bu beni uçurumun kenarına itmeye yetiyor. Kendimi olabildiğince derine gömüyorum ve onu serbest bırakmamla dolduruyorum. Tohumlarım sikimin etrafına saçılana kadar sikim zonklayıyor. Hayatımda hiç bu kadar boşalmamıştım. Hala sert olan sikimi amından çekiyorum ve kabarık dudaklarından damlayan dölleri görürken inliyorum.

Doğum kontrolü hakkında konuşmamıştık ama bebeklerimi içine sokma düşüncesi sikimin tekrar içine girmek için can atmasına neden oldu. Tohumlarımı toplayıp tekrar içine itiyorum. Titriyor ve inliyor, amcığı parmaklarımin etrafında çırpınıyor.

Kızarmış kıkına bir öpücük kondurduktan sonra temizlenmek için banyoya gidiyorum. Winter onu bıraktığım pozisyonunda, nefis poposu havada. Kalçalarını ve amını ılık bir bezle nazikçe temizleyip sepete atıyorum. Yatağa geri dönüyorum ve onu göğsüme doğru çekiyorum. Memnun bir ses çıkarıyor, daha da sokuluyor.

Parmaklarımı sırtında bir aşağı bir yukarı gezdiriyorum. Ona olabildiğince çok dokunma ihtiyacım henüz giderilmedi. Doyacağını da hiç sanmıyorum. Yumuşak bir iç çekerek göğsüme sokuluyor. Nefes alış veriş düzleşiyor ve uykuya daldığından emin oluyorum.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://ranney.org>

Kollarımı boynuna doluyor ve ona sarılıyorum. Utanç gözyaşlarım mutluluk gözyaşlarına dönüşüyor. Güçlü kolları sahiplenici bir sarılmayla beni sarıyor. Şimdiye kadar söylediğim en çılgınca şeyi söylediğimde derin mavi gözlerini görebilmek için geri çekiliyorum.

"Sana aşık oluyorum. Hızlı olduğunu biliyorum ama elimde değil."

Gözleri parlıyor ve seksi gülümsemesi karşısında şaşkına dönüyorum. "Bu beni çok mutlu ediyor çünkü sana çoktan aşık oldum. Hızlı olması umurumda değil. Bununla ilgili her şey doğru hissettiriyor. Sen benimsin, ben de senin. Sonsuza dek birlikteyiz."

"Sonsuza dek," diye fısıldıyorum.

Sonsuzluk fikri gerçek olamayacak kadar güzel ama yine de onun dediği gibi doğru geliyor. Onunla birlikteyim. Sonuçların canı cehenneme. Her nasılsa, Jude'un düştüğümde beni yakalamak için burada olacağını biliyorum. Dudaklarımı onunkilere çarpıyorum, hissettiğim tüm sevgiyle onu öpüyorum. Öpücüğün kontrolünü çabucak ele geçiriyor ve ben de isteyerek ona veriyorum. Beni ele geçirmesine bayılıyorum. Ona her şeyimi vermek istiyorum.

Ağızıma kendi ağzıyla tapınırken vücudum uyarılmışlıkla ısınıyor. Amım onun sert sikine karşı kayganlaşıyor. Kendime engel olamıyorum ve ona sürtünüyorum. O da benim hareketlerime uyuyor, klitorisimi okşuyor ve benden muhtaç bir inilti çıkartıyor. Hareketlerimi hızlandırıyorum, serbest kalmamı kovalıyorum. Kalçalarımı kavrayıp beni durdurduğunda uçuşumun kenarında sallanıyorum.

"Baba, lütfen," diye sızlanıyorum.

"Sus, bebeğim. Seninle ilgileneceğim."

Verdiği söz amımı sıkıyor. Sırada ne yapacağını görmek için bekliyorum. Beni yere atmasını ve beni mahvetmesini umuyorum. Biraz ağrım olsa da, onu sert ve hızlı istiyorum. Düşüncelerim o kadar dikkatimi dağıtıyor ki, kalın siki girişime girene kadar pozisyonumu değiştirdiğini fark etmiyorum. Beni yavaşça üzerine indiriyor, santim santim dolduruyor. Sonuma ulaştığında ikimiz de inliyoruz. İçimde o kadar büyük ki ağrıyor ama aynı zamanda çok iyi hissettiriyor.

"Çok iyi hissediyorsun, bebeğim. Sıkı ve ıslaksın ve hepsi benim."

"Senin," diye soluyorum, kalçalarımı sallıyorum çünkü o içime gömülmüşken hareketsiz kalmak mümkün değil.

Kalçalarındaki sıkı tutuşu daha rahat hareket edebilmem için yeterince gevşiyor. İçgüdülerimin beni yönlendirmesine izin veriyorum. Önce yavaşça, sonra neyin en iyi hissettirdiğini bulduğumda daha hızlı sürüyorum. Aşağıya doğru her inişte klitorisimi ona sürtüyorum ve vücuduma zevk patlamaları gönderiyorum.

Tıpkı öpüşmemizde olduğu gibi, kontrolü uzun süre bana bırakmıyor. Üstte olabilirim, ama kalçalarımı kavrayıp beni kaldırdığında ve içime girerken beni tekrar aşağıya ittiğinde, kontrol onda. Meme ucumu dudaklarının arasına alıyor, sert tepeyi emiyor ve kemiriyor. İkimizin de boşalmanın peşine düşmesi uzun sürmüyor.

"Sikimin her yerine gel," diye homurdanıyor.

Meme ucumu ısıyor ve aynı anda kıcıma şaplak atıyor. Hafif acı vücuduma bir sarsıntı gönderiyor. Orgazmım onun emriyle sert ve hızlı bir şekilde vuruyor. Kitaplarımdaki kahramanların istek üzerine boşalmalarının hep saçmalık olduğunu düşünürdüm ama Jude bunun mümkün olduğunu kanıtlıyor. Özellikle de vücudumla bir maestro gibi oynadığı için.

"Baba!"

"İşte bu, bebek kız. Bu küçük dar amcığa boşalacağım. Bebeğim içinde büyüye kadar seni dolduracağım."

Tanrım. Bu o kadar da seksi olmamalı ama öyle. Çocuk sahibi olmayı düşünmek için bile çok yeniyiz. Yine de, beni hamile bırakma düşüncesi vücudumda bir orgazm çılgılığı daha attırıyor. Ne kadar çılgınca olsa da, bunu istiyorum. Hem de çok istiyorum. Hiç gerçek bir ailem olmadı ve Jude bana bunu verebilir. Bir daha asla yalnız kalmayacağım.

"Evet! İçime gel baba. Hepsini istiyorum."

Beni sertçe aşağı çekiyor, bir çılgılık üzerine kendini kabzasına kadar gömüyor. Sikinin içimde zonkladığını ve salıverilmesinin sıcaklığının beni doldurduğunu hissediyorum. Amım onun etrafında kenetleniyor, hala artçı şoklarla çırpınıyor. Tamamen tükenmiş bir halde göğsüne yığılıyorum. Onu ezmek için üzerinden kalkmalıyım ama kaslarım beni dinlemiyor. Neyse ki, beni hareket ettirmeye çalışmadığı için aldırıyor gibi görünüyor. Hatta beni kendine yakın tutuyor, başımın üstünü öpüyor.

Uykuya dalarken, Jude'un beni sevdiğini söylediğini duyduğuma yemin edebilirim, ama kesinlikle değil. İkimizin de birbirimize aşık olduğumuzu itiraf ettiğimizi biliyorum, ama bu 'seni seviyorum' demekten farklı.

Değil mi?

İkinci sevişmemizden sonra **WINTER** çabucak uykuya daldı ve benim de onu takip etmem uzun sürmedi. Uyandığımda hala üzerimde yatıyordu, mışıl mışıl uyuyordu. Onu uyandırmak istemediğim için hareketsiz kaldım ve anın tadını çıkardım. Hiç bu kadar mutlu olmamıştım. Winter'ı bulmak başıma gelen en güzel şey. Onunla bunun gibi milyonlarca an daha yaşamak için sabırsızlanıyorum.

Karnı ikinci kez guruldadığında nihayet kalkma zamanının geldiğine karar veriyorum. Öğle yemeğini atladık ve akşam yemeği vakti geçti ve kızımı beslemem gerekiyor. Uyanmasını bekleyerek onu yavaşça göğsümden kaldırıyorum. Onun yerine yastığıma kıvrılıyor ve huzurlu bir uykuya geri dönüyor. O kadar tatlı ki.

Bir çift eşofman giyiyorum ve akşam yemeği için bir şeyler bulmak üzere mutfğa gidiyorum. Kabuklu ekmekle tavuk alfredo'da karar kıldım. İtalyan yemeklerini sevdiğini ve alfredo ile yanlış yapamayacağını söyledi. Yemek neredeyse bitmişti, ben de uyuyan güzelimi uyandırmaya karar verdim. Kapının çalınmasıyla dikkatim dağıldı. Kaşlarını çattım çünkü kimseyi beklemiyordum.

Chance sabah Winter'ın diğer eşyalarıyla birlikte gelecek. Bugün aldığımız birkaç şeyin her şey olduğunu düşünüyor ama aslında denediği ve beğendiği her şeyin satın alınıp teslim edilmesini ben ayarladım. Sinirleneceğini biliyorum ama şımartılmaya alışması gerekecek.

Gözetleme deliğinden dışarı baktım ve inledim. Annem. Tabii ya. Chance öğle yemeğimizi iptal etmem konusunda beni uarmıştı. Peşini bırakmayacağını biliyordum ama buraya gelmesini beklemiyordum. En azından bu kadar çabuk değil. Genelde bir ya da iki gün bekler. Kapıyı çalmasını görmezden gelmek istiyorum ama şansım yaver giderse sağlık kontrolü için polisi falan arayacaktır. Bunu ondan beklemezdim.

Ben kapıyı tam açamadan, o içeriye doğru ilerliyor. "Nihayet. Beni orada donmaya terk edeceğini sanıyordum."

"Kusura bakma anne. Yemek pişirmenin ortasıydım."

"Öğle yemeğimizi son dakikada iptal ettikten sonra çok acıkmış olmalısın. Ofise gittim ve orada olmadığını görünce şok oldum. Seni gripten ya da başka bir şeyden yarı ölü bulacağımı düşünmüştüm. Ama işte buradasın, bir at kadar sağlıklı görünüyorsun. Bu da bana sevgili annenle öğle yemeğinden daha önemli olan şeyin ne olduğunu merak ettirdi."

Onun suçluluk duygusuyla irkildim. Suçluluk duygusunun kraliçesi. Annemi severim ama her şeye burnunu sokar. İsteyeceğim son şey, daha çok yeniyken benim ve Winter'ın ilişkisine burnunu sokması. Onu görmeden önce buradan gitmeliyim.

"İptal ettiğim için özür dilerim. Yeniden planlamaktan bahsetmiştim. Ayrıca, Noel için birkaç gün sonra görüşeceğiz."

Alay etti. "Birkaç gün sonra görüşecek olmamızın iptal için bir mazeret olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Bugün dikkat etmem gereken bir şey vardı."

Burnunu yukarı çevirdi ve mutfığa doğru yürüdü. Tezgâha koyduğum iki tabağı ve şarap kadehlerini aldı ve kaşlarını kaldırarak bana baktı.

"Dikkatini çekmesi gereken şey bir kadın mıydı?" diye soruyor. Elimi yüzümde gezdiriyorum ve bıkkınlıkla iç çekiyorum. "Evet, anne. O bir kadın."

"Kim o? Onunla nerede tanıştınız? Neden onu şimdi öğreniyorum? Bu ne zamandır devam ediyor?" Soruları çok hızlı, cevap vermem için bana bir saniye bile vermiyor.

"Adı Winter ve birkaç gece önce tanıştık." Barda tanıştığımızı söylemiyorum çünkü bunun annemin fikrini etkilemesini istemiyorum. Bunun bir kaçamak olduğunu düşünmesini göze alamam.

"Yani anneni sadece birkaç gündür tanıdığın bir kadın için mi terk ettin?"

"Öyle bir şey değil-"

Ben daha açıklama yapmadan Winter üzerinde sadece benim atılmış tişörtümle içeri girdi. Yeni sikilmiş bir günah gibi görünüyor ve eğer annem burada beni engellemeseydi, onu tezgâhın üzerine yatırıp tekrar sikerdim. Gözleri çıplak göğsümün üzerinde geziniyor ve aynı arzusun onda da yansıdığını görebiliyorum. Gülümseyerek kollarıma doğru yürüdü. Ona sıkıca sarılıyorum, dokunuşumu arzulamasını seviyorum.

Annem boğazını temizleyince Winter kollarımda zıplıyor. Annemin kollarını kavuşturmuş ve kaşlarını çatmış bir şekilde orada dikildiğini görünce gözleri kocaman açılıyor. Winter uzaklaşıyor ve ben homurdanıyorum, sonra onu ait olduğu yere, yanıma sokuyorum.

"Anne, bu Winter. Winter, annemle tanış, Claire."

Winter rahatsız bir şekilde kıpırdanıyor ama elini sıkınası için cesurca anıme uzatıyor. Annem bir an için gözlerini kısar.

Sonra Winter'ın uzattığı elini kullanarak onu kucaklıyor. Winter bu ani hareket karşısında ciyaklıyor, annemin kollarında kaskatı duruyor. Yavaşça gevşiyor ve sarılmaya karşılık veriyor.

Tuttuğumu fark etmediğim bir nefes verdim. Benim için en önemli iki kadının birbirini kabul etmesi çok önemli. Annem beni deli etse de onu çok seviyorum. Winter'ı tanıdığım kadarıyla, hayatında onu seven daha fazla insana ihtiyacı olduğunu hissediyorum. Umarım annem de o insanlardan biri olur. Onun sıcak karşılaşması olumlu bir işaret.

"Tanıştığımıza memnun oldum, tatlım."

Annem Winter'ı bir kol boyu uzağa koyuyor ve ona bakıyor. Winter kıpırdanıyor, neredeyse dizlerine kadar uzanmasına rağmen tişörtümü aşağı çekiyor. Annemle pantolonsuz karşılaştığı için utandığından eminim ama utanmasına gerek yok. Annemin onu kabul ettiğini şimdiden söyleyebilirim. Farkında olsun ya da olmasın, o ailenin bir parçası.

"Çok güzelsin. İyi iş, evlat. O bir kaleci."

Winter'ın yanakları pembeleşiyor ve annemi güldürüyor. Onu annemin elinden çekip alıyorum ve tekrar yanıma yatırıyorum. Ona yakın olmalıyım.

Winter'ın başının tepesine bir öpücük kondurarak, "O zaman iyi ki onu yanımda tutmayı planlıyorum," diyorum. Utancını gizlemeye çalışarak yüzünü bana gömüyor.

"Utanmana gerek yok, Winter. Çok iyi arkadaş olacağız, göreceksin. Oğlumun beni sebepsiz yere başından savmadığını bildiğime göre artık buradan gideyim. Sizinle tanışmak çok güzeldi. Birkaç gün içinde görüşmek üzere."

Annem geldiği gibi hemen gidiyor. Kendisini yemeğe davet etmemesine biraz şaşırdım ama içimden bir ses Kış'ın kalıcı olmasını istediğini söylüyor ve bunun tek yolu da birlikte vakit geçirmemiz. Yıllardır torunlarına bebek vereceğini ima ediyordu ve eminim kafasında dans eden bebek patikleri görüyordu.

"Beni birkaç gün içinde göreceğini söyleyerek ne demek istedi?"

Winter sorar. "Bu onun seni Noel'de evine davet etme şekliydi."

Winter'ın gözleri büyüyor ve yüzü soluyor. "Noel mi? Ailenin Noel kutlamasına gidemem. Ben aileden değilim." Olamaz.

Bu düşünce tarzına bir son vermeliyim. Yeni birlikte olabiliriz ama o benim. O artık benim ailem, ben de onun ailesiyim.

Bu Noel'i ve gelecekteki her Noel'i birlikte geçireceğiz.

"İşte burada yanılıyorsun, bebeğim. Sen benimsin ve bu seni aileden biri yapar." "Ama..."

Yüzünü iki elimle kavrayarak bana bakmasını sağlıyorum. Ne kadar samimi olduğumu görmesini ve söylediklerimi gerçekten duymasını istiyorum. "Bebeğim, aması yok. Benim misin?"

"Evet," diye cevaplıyor hemen. "Ben senin miyim?"

Gözleri parlıyor ve bana tatlı bir gülümseme veriyor. "Olmanı istiyorum."

"Tamamen seninim, bebeğim. Bu da bizi aile yapar. Noel için katılmak zorunda olduğun başka planların var mı?" Cevabın hayır olduğundan emin olmama rağmen soruyorum.

"Hayır," diyor sessizce, sanki utanıyormuş gibi.

"O zaman annemin evine gelir ve bizimle kutlarsın. O da ben de hayır cevabını kabul etmeyeceğiz." "Daha önce hiç gerçek bir Noel geçirmedim," diyor hüzünle.

Kalbim onun için kırılıyor. Bu Noel'i şimdiye kadarki en iyi Noel yapacağım. Noel'i annemin evinde geçirdiğim için genelde evimi süslemem ama sanırım bunu değiştirmenin zamanı geldi. Kış, tüm ışıkları ve süsleri olan bir ağacı hak ediyor. Noel müziği ve ateş başında sıcak çikolata. Sabah hediyeler ve krallara layık bir ziyafet.

"Bu yıl bunu değiştireceğiz."

"Annenin kutlamayı bölmeme kızmayacağından emin misin?"

Kollarımı ona doladım ve sarılmak için kendime çektim. "Eğer yapmazsan üzülür."

"Tamam, eğer eminsen."

"Başka türlü olmasını istemezdim, bebeğim."

Sözlerimi hızla hararetlenen bir öpücükle mühürlüyorum. Dudakları bir nefesle ayrılıyor ve dilim onunla dans etmek için içeri giriyor. Kendimi tamamen onun içinde kaybetmeden önce öpücüğü kesiyorum. Kızımı beslemeliyim, sonra da Noel ağacı almaya gitmeliyiz.

"Akşam yemeği hazırladım. Hadi yiyelim, sonra alışverişe gideriz." İnliyor. "Daha fazla alışveriş mi? Yapmak zorunda mıyız?"

Alışverişten hiç hoşlanmamasına gülüyorum. "Bunu seveceksin, söz veriyorum." "Artık alışveriş merkezi yok. Lütfen, sana yalvarıyorum."

"Söz veriyorum. Alışveriş merkezi yok."

"Tanrıya şükür," diyor kıkırdayarak.

Yemeğimizi yedikten sonra ikimiz de giyindik. Alışveriş merkezine yaptığımız geziden kalan çantaları almak için kamyonete koştum ve

Winter'ın fiyat etiketini görene kadar hayranlıkla baktığını gördüğüm mor yün palto. Sürpriz olmasını istediğim için o görmeden Sasha'ya poşetlettim. Winter'ın yüzündeki ifadeye bakılırsa, şaşırdığını söyleyebilirim.

"Ne yaptın sen?!"

"Yeni bir paltoya ihtiyacın vardı ve bunu beğendin ama öyle olmadığı halde çok pahalı olduğunu düşündün." "Benim zaten bir paltom var."

"Yavrum, bu palto kış için yeterince sıcak değil. Seni güzel ve sıcak tutacak bir tane almazsam berbat bir erkek arkadaş ve baba olurum."

"Gerçekten erkek arkadaşım... ve babam olmak istiyor musun?" diye soruyor utangaç bir şekilde.

"Hiç dikkat etmedin mi, bebeğim? Sen benimsin, tamamen ve bütünüyle. Sana bakmak, korumak ve sevmek bana ait."

"Aşk mı?" diye soruyor hayranlığa benzer bir ifadeyle.

"Evet, aşkım. Hızlı olduğunu biliyorum ve yapmak istediğim son şey seni korkutmak ama kendimi sana aşık olurken görebiliyorum."

Söylemediğim şey, zaten ona sıırıslıklam aşık olduğum. Bunu başka bir zamana saklayacağım. Onu bunaltmak istemiyorum ve zaten biraz bunalmış hissettiği izlenimini edindim.

"Aştan korktuğumu söylesem hakkımda daha az mı düşündürdünüz?"

"Hayır, hiç de değil. Seni daha az korkutmak için yapabileceğim bir şey var mı?"

İç geçiriyor ve kanepeye doğru yürüyüp omuzları çökmüş bir şekilde oturuyor. Mutlu gülümsemesi gitmiş, yerine derin bir hüznü bırakmıştır.

"Beni hiç bırakmayacak mısın?" diyor kendini küçümseyen bir kahkahayla. Önünde diz çöküp ellerini ellerimin arasına alıyorum.

"Bebeğim, sonsuza dek dediğimde ciddiylim. Benden kurtulmanın tek yolu beni uzağa göndermen. O zaman bile senin için savaşaacağım."

"Daha önce hiç kimse benim için savaşmamıştı. Ailem bile."

"Onlar aptaldı. Sen uğruna savaşmaya değersin ve ben asla durmayacağım. Artık ben varım ve sen yanımda olmadan hiçbir yere gitmeyeceğim."

Yüzüne kocaman bir gülümseme yayılıyor ve kollarını bana doluyor, dengemi kaybetmeme neden oluyor ve o üstümdeyken yere yuvarlanıyoruz. Dudaklarıma küçük tatlı öpücükler konduruyor ama ben daha fazlasını istiyorum. Parmaklarımı saçlarından geçirip onu kendime doğru çekiyorum, böylece öpücüğü derinleştirebiliyorum. Yumuşak bir inilti çıkarıyor ve sikim sertleşiyor. Eğer buna şimdi bir son vermezsem, onu soyacağım ve günün geri kalanını ona taparak geçireceğim. Bunu ne kadar istesem de, ona tam bir Noel deneyimi yaşatmayı daha çok istiyorum.

Öpüşmeyi kesiyorum, ikimiz de nefes nefese kalıyoruz. Ayağa kalkmasına ve yeni paltosunu giymesine yardım ediyorum. Yüzünde mutlu bir gülümsemeyle yumuşak kumaşı ovalıyor. Çok güzel bir kız. Benim olduğuna inanamıyorum. Şanslı bir piç olduğum kesin.

"Hazır mısın?"

"Alışveriş merkezine gitmeyeceğimizden emin olduğun sürece sorun yok. Orayı bir ömür boyu yeterince gördüm."

"Alışveriş merkezine gitmiyoruz. Bir dahaki sefere kıyafete ihtiyacın olduğunda, kişisel bir alışverişçi tutacağız. Artık kızım için alışveriş merkezi yok." Kıkırdıyor. "Ya da internetten alışveriş yapabilirim."

"Ya da bu."

Bizi ağaç çiftliğine götürürken Noel müziğini açıyorum. Winter müziğe mırıldanarak eşlik ediyor ve beni gülümsetiyor. Holly Hills Noel Ağacı Çiftliği tabelasını gördüğünde gözleri parlıyor.

"Noel ağacı alacak mıyız?" diye soruyor heyecanla.

"Evet. Ve bir tanesini süslemek için ihtiyaç duyabileceğiniz her şeyin bulunduğu harika bir hediyeelik eşya dükkânı da var." "Bu çok heyecan verici! Daha önce hiç Noel ağacım olmamıştı."

Kalbim, Noel'in basit sevinçlerini hiç yaşamamış olan o küçük kız için acıyor. Mümkün olan en iyi tatili geçirmesini sağlamaya daha da kararlıyım. Winter o kadar heyecanlı ki kapısını açtığımda kendini kollarıma atıyor. Beni girişe doğru sürüklüyor ve ben de mutlulukla onu takip ediyorum. Sonunda mükemmel ağaç olduğunu ilan ettiği ağacı seçmeden önce bir düzine ağaca bakıyor.

Elinde testereyle bizi takip eden genç çocuk, belli ki canı çok sıkılmış, ağacımızı kesmeye koyuluyor. Birkaç dakika içinde, ağacı yolculuğa hazırlamak için parçalayıcıya ve balya makinesine doğru sürüklüyor. Ona hangi kamyonun benim olduğunu söyledikten sonra Winter'ı hediyeelik eşya dükkanına doğru çeviriyorum.

"Burası harika bir yer!" diyor ve mutlu bir şekilde ilerliyor.

"Eğlenmene sevindim, bebek kız. Hediyeelik eşya dükkanını görene kadar bekle."

Mağazayı gezerken gözlerinin parladığını görmek beni uzun zamandır olmadığım kadar mutlu ediyor. Tüm dükkan Noel patlaması gibi görünüyor. Süsler tipik bir mağazadaki gibi sergilenmiyor. Alan boyunca birden fazla Noel ağacına asılmışlar. Ayrı bir odada, ışık kutuları ve isteyebileceğiniz diğer tüm dekorasyonlarla dolu raflar var. Kış beni daha da içeri sürüklemekten önce bir sepet kapmaya ancak fırsat bulabiliyorum.

"Burası inanılmaz bir yer. Nereden başlayacağımı bile bilmiyorum" diyor.

"Neden önce her şeye bakmıyoruz, sonra ağacımız için ne istediğinize karar verirsiniz?" "İyi fikir."

Etrafta dolaşıp tüm süsleri ve diğer dekorasyonları inceliyoruz; hepsini gördükten sonra en beğendiklerini seçmeye başlıyoruz. Alışveriş merkezindeki aksine, her fiyat etiketini kontrol etmiyor, bu da beni inanılmaz mutlu ediyor. İlk sepeti doldurması uzun sürmüyor. Eklektik bir karışım seçmesine hiç şaşırmadım. Mükemmel tasarlanmış bir ağaç istemiyor; belli ki sevdiği şeyleri bir araya getirmek istiyor.

İkinci bir sepeti ağaç için süsler ve çelenklerle doldurduktan sonra, ışıkları ve mükemmel ağaç tepesini aramaya başlıyoruz. Işıkları seçmek hiç zaman almıyor. Rengarenk pırıltılı ışıklara çabucak karar veriyor, hem de bir sürü. Ağacın tepesi çok daha zor.

"Tepelik konusunda nasıl karar vereceğim? Hepsi çok güzel." "Bir yıldız mı yoksa melek mi istiyorsun?" Ben soruyorum.

"Geleneksel olmayan bir şey seçsem kızarmıydın?"

"Asla. Seni ne mutlu edecekse onu elde etmeni istiyorum." Başının üstünü öpüyorum. "Hangisini istiyorsun?"

Işıktaki parıldayan ve ışıldayan düzinelerce kristali olan gümüş bir kar tanesini işaret ediyor. Ona uzatıyorum ve o da her yöne çevirip parıltısına bakıyor.

"Bu mükemmel."

"Sen mükemmelsin."

İltifat karşısında yanakları pembeleşiyor ve onu burada parçalamak istiyorum. Tatlılığı karşı konulmaz. Yumuşak dudaklarından bir öpücük çalmakla yetiniyorum. Yeterli değil ama şimdilik idare eder. Süslemelerimizin parasını ödüyoruz ve tam olarak istediğimi alabileceğim eve doğru yola çıkıyoruz.

Hayatımda hiç bu kadar eğlenmemiştim. Ağaç çiftliğinden döndükten sonra Jude ağacı standı yerleştirdi ve istediğim yere gelene kadar sabırla milyonlarca kez yerini değiştirdi. Sonraki bir saati *Grinch* filmini izleyerek ve ağacımızı süsleyerek geçirdik. Bir keresinde ağaca onun ağacı demek gibi bir hata yaptım ve ağacın bizim ağacımız olduğunu anlayana kadar beni öptü. Şimdi odadaki tek ışık Noel ağacının ışıklarıken onun kucağına sarılmış durumdayım.

Mükemmeldi. Hayal ettiğim her şeyden daha iyi. Eğer Jude'la birlikte olmak böyleyse, onsuz asla olmak istemiyorum. Çok hızlı oldu ama ona aşık oldum. Beynim yavaşlamamı ve mesafemi korumamı söylese de, kalbim tamamen içinde. Değişiklik olsun diye onu dinleyeceğim. Jude'la ilgili bir şey beni daha önce hiç hissetmediğim şekilde güvende hissettiriyor. Bu işi yürütmek istiyorum ve korkunun yoluma çıkmasına izin vermeyeceğim.

"Gerçekten çok güzel," diye mırıldanıyorum.

"Senin güzelliğinin yarısı kadar bile değil, bebeğim." "Çok güzel şeyler söylüyorsun."

"Ciddiyim, aşkım. Sen güzel, tatlı ve istediğim her şeysin."

Yanağımı kavıyor ve dudaklarımı şefkatli bir öpücükle kendi dudaklarına götürüyor. Kalbim göğsümde küçük bir takla atıyor ve göbeğim sıkılaşıyor. Kucağında dönüyorum, ona sarılıyorum ve dudaklarımı onunkilere daha sıkı bastırıyorum. Dudaklarını ayırıp dilini dudaklarımda gezdirdiğinde inliyorum. Öpücükleri bağımlılık yapıyor ve daha fazlasını istiyorum. Kucağında kayıyorum, amıma karşı sertliğini hissettiğimde nefes nefese kalıyorum. Zevk vücudumda zonkluyor ve kalçalarımı onun sert horozuna karşı taşıyarak sallıyorum. Beni teşvik eden seksi bir inilti çıkarıyor.

Kontrolü ele alması uzun sürmüyor. İri elleri kıcımlı kavıyor, ben kucağında kıvrınana kadar hareketlerimi kontrol ediyor. Külotum tamamen ıslanmıştı ve henüz bana doğru düzgün dokunmamış olmasına rağmen orgazmın eşiğine gelmişim bile. Tişörtünü çekiştiriyorum, tenine dokunmak istiyorum. Dudaklarımız gömleğini başından çekecek kadar uzun süre ayrılıyor ve sonra tekrar birbirimizin üzerindeyiz.

"Baba, lütfen," diye sızlanıyorum. "Ne istiyorsun, bebeğim?" "Seni. Seni içimde istiyorum."

Ben hâlâ kollarımdayken hızla ayağa kalkıyor. Ciyaklıyorum ve kollarımı ve bacaklarımı ona sıkıca sarıyorum. Hızlı adımlarla yatak odasına giderken şakacı bir şekilde kıcımlı tokatlıyor. Beni çıtır çıtır soymadan önce ayaklarımı yere zar zor basıyor. Çıplak bedenime bakarken ürperiyorum. Açıktan ölmek üzere olan bir adam gibi bakıyor ve sanki ihtiyacı olan tek besin benmişim gibi.

Kemerini yavaşça çıkarıp yatağın üzerine bırakıyor. Gözlerim açılıyor çünkü bu hareket çok kasıtlı. Onun benim babam olduğunu ve şaplak atmanın da bunun bir parçası olduğunu biliyorum ama kemerinin gerçek bir tehdit olduğunu hatırlatması beni hem tahrik ediyor hem de endişelendiriyor. Bu düşünceleri bir kenara itip pantolonunu ve iç çamaşırını indirmesini izliyorum. Koca siki serbest kalıyor ve ağzım sulanıyor. Oral seks hakkında kitaplarımda okuduklarımdan ötesinde hiç düşünmemiştim, ama dizlerimin üzerine çöküp ağzımla onu memnun etme arzusu neredeyse ezici. Ona kendini iyi hissettirmek istiyorum.

"Sikime böyle bakmaya devam edersen, bu uzun sürmez ve gecenin geri kalanını vücuduna taparak geçirmeyi planlıyorum" diye homurdanıyor.

Dudaklarımı yalıyorum, amım yeni bir uyarılma seline izin verirken meme uçlarım sıkı zirvelere çakılıyor. "Bunu istiyorum baba. Ama ben de seni iyi hissettirmek istiyorum."

Beni kendine doğru çekerek inliyor. Sıcak, sert kaslı vücudunun yumuşaklığıma karşı hissi beni öncekinden daha da muhtaç hale getirdi. Onu hissetmeyi seviyorum. Beni yatağa atmasını ve bana baskı yapan o kalın sertliği içimin derinliklerine itmesini istiyorum. Beni ne kadar iyi gerdiğini hatırlayınca içim kasılıyor.

Saçlarımı yumrukluyor, başımı geriye doğru eğiyor, böylece onun yoğun bakışlarına bakıyorum. "Beni iyi hissettirmek için hiçbir şey yapmana gerek yok bebeğim. Sadece sana yakın olmak bile beni iyi hissettiriyor."

"Senin beni tattığın gibi ben de seni tatmak istiyorum baba."

İnliyor, gözleri karanlık bir arzuyla parlıyor. "Dizlerinin üzerine çök, bebeğim. İyi bir kız gibi sikimi yala."

Bana iki kez söylemesine gerek yok. Hemen dizlerimin üzerine çöküyorum ve kalın aletini elime alıyorum. Şimdi buradayım ve ne yapacağımı bilmiyorum. Teoride biliyorum ama daha önce hiç yapmadım. Ya emmeyi beceremezsem? Ya onu hayal kırıklığına uğrattıysam?

Tanrım, ya gelmesini sağlayamazsam? Bu çok utanç verici olur. Onu memnun edemezsem beni kesin terk eder. Birden bu berbat bir fikir gibi geldi. Ne düşünüyordum ki ben?

Jude saçlarımı sıkıca kavrayarak beni düşüncelerimden uzaklaştırıyor. "Ne düşündüğünü bilmiyorum ama durman gerek. Eğer yapmazsan kışına bir şaplak atarım."

Gözlerim yaşıyor. Her zaman ne düşündüğümü nasıl biliyor? Tüm mantığa meydan okuyor. Birbirimizi çok az tanıyoruz ama bana o kadar uyum sağlıyor ki, sanki birkaç gündür değil de hayatımız boyunca birlikteymişiz gibi.

"Ne yapacağımı bilmiyorum. Ya yanlış yaparsam?"

Kıkırdıyor. "Bebeğim, denesen bile yanlış bir şey yapamazsın. Hatırlaman gereken tek şey dişlerinin olmaması. Aksi takdirde, her şey harika hissettirecek."

Dudaklarımı yaladım ve başımı salladım. Bunu hatırlayabiliyorum. Dişsiz olmak hiç akıllıca değil gibi görünüyor. Onu incitmek istemezdim, bu yüzden bu düşünce aklımdan hiç geçmedi. Derin, sakın bir nefes alıyorum ve eğilip sikinin ucunu yalıyorum. Avucumun içinde sarsıldı ve inledi. Kendimi cesaretlenmiş hissederek ağzımı açtım ve başını içeri aldım. Önce hafifçe emiyorum, bunu yaparken ona bakıyorum. Yüzündeki zevki görmek bana ihtiyacım olan güveni veriyor. Onu ciddiyetle emmeye başlıyorum, uzunluğunun daha fazlasını ağzıma alıyorum. Boğazımın arkasına çarpıyor ve utanç içinde öğürerek geri çekiliyorum. Bu işte iyi olamayacağımı biliyordum.

"Siktir, bebeğim. Bu çok ateşli. Seni dizlerinin üstünde sikimde boğarken görmek beni patlatmaya hazır hale getirdi." "Gerçekten mi?" Emin olmadığımı hissederek sordum.

Alçak bir hırıltı çıkarıyor ve saçlarımı yumruklayarak dudaklarımı tekrar sikine doğru sürüklüyor. "Aç ağzını, ben de sana öğürmeden ne kadar hoşlandığımı göstereyim."

Hemen ağzımı onun için açıyorum. Bu sefer kontrolü ele alıyor, sikini önce sık bir şekilde ağzıma sokuyor, sonra boğazımın arkasına vurana kadar daha derine sokuyor. Öğürüyorum ve o da geri çekiyor.

"Boğazını gevşet, bebeğim. Sana zarar vermeyeceğim.

Güven bana." "Sana güveniyorum, baba."

"Mmm... işte benim güzel kızım. Babanın sikini em."

Bu sefer, boğazımın arkasına vurduğunda, rahatlamak için elimden geleni yapıyorum. İnliyor ve ben refleks olarak yutkunuyorum. Geri çekiyor ve bunu tekrar tekrar yapmadan önce nefes nefese kalıyorum. Bunun beni ne kadar tahrik ettiğinden dolayı uyarılmışlığım kalçalarımın aşağı damlıyor. Kitapların abartılı olduğunu düşünmüştüm ama tamamen yanıltılmışım. Jude'u memnun etmek beni neredeyse onun bana dokunması kadar tahrik ediyor.

Ne kadar yoğun nefes aldığından ve saçlarımı ne kadar sıkı kavradığından sınırda olduğunu anlayabiliyorum. Yakıcı acı, hissettiğim arzuyu daha da körüklüyor. Ağzıma girerken dilimle onu okşamak için elimden geleni yapıyorum, böylece ona mümkün olduğunca fazla zevk veriyorum. Tam boşalacağını düşündüğüm anda ağzımdan çekiliyor ve beni ayağa kaldırıyor.

Güvensizliğim tekrar su yüzüne çıktı. Yanlış bir şey mi yaptım? Ben daha şüphe sarmalına düşmeden Jude dudaklarını dudaklarıma çarpıyor ve beni öyle bir tutkuyla öpüyor ki düşünmeye yer kalmıyor.

"Tanrım, bebeğim. Ağzın cennet gibi. Yine de boğazından aşağı boşalmayacağım. Boşaldığımda sikim amının derinliklerine gömülmüş olacak. Seni tamamen benim yapmaktan başka bir şey için bir damla bile harcamayacağım."

Vay anasını.

Geçen sefer bana bebeğini içime koymak istediğini söylemişti, ama ben bunun sadece tabu bir edepsiz konuşma olduğunu düşünmüştüm. Şimdi gözlerinde ne kadar ciddi olduğunu görebiliyorum. Beni hamile bırakmak istiyor. Bu beni korkutmalı ama istendiğimi ve sevildiğimi hissettiriyor. Bunu sadece iyi vakit geçirmek için yapmıyor; söylediği gibi sonsuza kadar istiyor.

"Bunu istiyorum. Tamamen senin olmak istiyorum. Sen benim her şeyimsin, baba."

"Aynen öyle. Yatağa, bebek kız. Seksi kışın havada, dizlerinin üstünde olmanı istiyorum."

Yatağın üzerinde çırpınarak pozisyonumu alıyorum. Parmaklarını kaygan amımda gezdiriyor, içime daldırıyor, sonra klitorisimin etrafında dolaştırıyor. Elini geri itiyorum, sessizce daha fazlası için yalvarıyorum. Eli kışma çarpıyor ve şaşkınlıkla haykırıyorum.

"Yaramaz kız. Yetkili kim?"

"Sen," diye nefes nefese kaldım.

"Bu doğru. Yetki babanda. Seni döllerimle doldurmadan önce seks kışma şaplak atacağım. Dar amcığının içine her soktuğumda sıcak kışını bana karşı hissetmek istiyorum."

"Aman Tanrım," diye inliyorum, çizdiği resim karşısında amım sıkılıyor.

"Bunu seviyorsun, değil mi? Babanın sana şaplak atmasını, sonra da seni sertçe becermesini istiyorsun." "Evet, baba... Lütfen... Buna ihtiyacım var."

Şaplak yemek ve becerilmek için yalvardığımdan bile utanmıyorum. Jude ve benim aramda utanmaya yer yok. Bana vermek istediği her şeyi istiyorum. Daha fazlası için hevesle yalvarmayacağım hiçbir şey yapamaz.

Eliyle kışma hızlı hızlı şaplaklar atıyor. Her vuruşta çığlık atıyorum. İkisi de acıtıyor ama bir şekilde aynı anda acıtmıyor. Yanaklarım arasında gidip geliyor, tokatlarını sert ve hızlı ile daha yumuşak alaycı olanlar arasında değiştiriyor. Bir sonraki vuruşunun nereye olacağını, acıtacak kadar sert mi yoksa sadece alay eden bir sevgi dokunuşu mu olacağını tahmin edemiyorum.

Amım, ne kadar tahrik olduğum için uyluklarımdan aşağı damlıyor. Onun sikini çok istiyorum, ama durmasını da istemiyorum.

Bana şaplak atmak da. Tahrik ve ihtiyaç karmaşası içindeyim. Acı ve zevk arasındaki kafa karıştırıcı yan yana geliş beni mümkün olan en iyi şekilde gergin tutuyor. Hem tahrik edici hem de işkence edici. Bunun mümkün olup olmadığını bilmiyorum ama sanırım sadece bana şaplak attığı için bile orgazm olabilirim. Acı bu kadar iyi hissettirmemeli.

"Kukun sırlısklam olmuş. Sanırım şaplak yemekten biraz fazla zevk alıyorsun," diye homurdanıyor. "Özür dilerim," diye sızlanıyorum.

"Üzülme, bebeğim. Şaplak atmayı sevmene bayılıyorum. Kıçını kırmızıya çevirmek yeni favori hobim olacak. Sana o kadar sık şaplak atacağım ki kıçın sürekli kırmızı olacak. Her oturduğunda, seni nasıl tokatladığımı ve becerdiğimi hatırlayarak amin ısınacak."

"Tanrım," diye inliyorum. Bu sestten hiç hoşlanmamam gerekirdi ama hoşlanıyorum. Tanrım, hoşuma gidiyor.

Şaplak atmayı bırakıyor ve koca elleriyle kıçımı yoğuruyor. Acı bir şekilde daha derine iniyor ve beni inletiyor. Elleri beni bırakıyor ve ben inliyorum çünkü durmasını istemiyorum. Bu çok iyi hissettiriyor. Hiçbir uyarıda bulunmadan amıma tokat atıyor. Keskin acı karşısında şaşkınlıkla haykırıyorum. Amımı tekrar tokatlamadan önce ne yaptığını fark edecek zamanım yok.

Üçüncü tokatta, çözüldüm. Yediğim şaplaktan dolayı o kadar gergindim ki, istesem bile kendimi tutamıyordum. Klitorisim keskin acıdan ağrıyor, ama çok iyi acıyor. Kukum kasılıyor, doruk noktandan fişkırıyor. Jude içime girdiğinde hâlâ orgazmın sancıları içindeydim. Kalın siki beni neredeyse acı verecek kadar geriyor ve sevdiğim o kenarı ekliyor.

Beni sert ve hızlı bir şekilde sikiyor, amım onun etrafında kasılırken homurdanıyor ve inliyor. İkinci kez boşalıyor muyum yoksa hiç durmadım mı emin değilim çünkü akıl almaz bir zevk dalgası dalga dalga geliyor. Tam daha iyi olamayacağını ve zevkimin doruğuna ulaştığımı düşündüğümde, Jude uzanıyor ve klitorisimi çimdikliyor. Öncekinden daha güçlü bir boşalmaya sürüklendiğimde çılgık atıyorum. Parmakları klitorisimin etrafında çıldırtıcı daireler çizerek beni deliliğin eşiğinde tutuyor.

"Baba, baba, baba..." Tutarsızca hıçkırdım.

Jude'un hamleleri ritmini kaybediyor ve yaklaştığını anlıyorum. Elleri kalçalarımı öyle sıkı kavıyor ki morluklarım olacak. Bu sadece daha fazlasını arzulamama neden oluyor. Sonunda ihtiyacına boyun eğiyor, kendini içime o kadar derin gömüyor ki ağrıyor. Sikinin sarsıldığını ve sıcak tohumunun içime fişkırıldığını hissettiğimde inliyorum. Neredeyse çok derin olmasından kaynaklanan acı sancılarını severek ona karşı geri çekiliyorum. Sikinin her zonklaması vücuduma bir ürperti gönderiyor. Onun içime boşalmasını hissetmek çok samimi ve başka türlüünü hayal edemiyorum. Çılgınca olsa da, onu asla başka bir şekilde istemiyorum. Beni doldurması belki de bana yaşattığı tüm orgazmlardan daha tatmin edici.

Orgazmı nihayet dindiğinde, beni yatağa doğru iterek üstüme yığılıyor. Beni ezmek için kendini dirseklerinin üzerinde tutuyor ama ağırlığının üzerimde yarattığı his mükemmel. Bunu daha iyi hale getirecek tek şey, beni altında yatağa sabitlerken kendimi vücuduna sarabilmem olurdu. Bir dahaki sefere.

Nefesini tuttuktan sonra bacaklarımın arasından sıyrılıp ayağa kalkıyor. Hem içimdeki sikini hem de sırtımdaki vücudunun sıcaklığını kaybettiğim için suratımı asıyorum. Suyun aktığını duyuyorum, sonra geri dönüyor, kalçalarımı ve şişmiş amımı nazikçe temizliyor. Yatağa tırmanıyor ve beni göğsüne çekiyor. Sarılıyorum, kalbinin sabit atışının beni uyutmasına izin veriyorum.

Uykudan uyanıklığa yavaşça kayıyorum ve ağrıyan bedenimi esnetiyorum. Noel arifesinden önceki gün ve Jude'un büyük, yumuşak yatağında uyandığım dördüncü sabah. Her zamanki gibi yastığının etrafına kıvrılmış, sıcak battaniyelerle koza örmüştüm. Hayatım boyunca hiç bu kadar iyi uyumamıştım. Sadece rahat yatak ve sıcak battaniyeler değil; yatağın Jude'a ait olması da önemli. Daha önce hiç hissetmediğim bir şekilde kendimi güvende ve şefkatli hissediyorum. Burada rahatım. Hayatımda ilk kez kendimi özgür hissediyorum.

Bir süre daha yatakta kalıp geçen haftayı düşündüm. Bir insanın hayatının bu kadar kısa bir süre içinde bu kadar büyük ölçüde değişmesi imkansız gibi görünüyor, ama öyle oldu. Ben de hiçbir şeyi değiştirmedim. Bunu pek konuşmadık ama Jude beni kendi evine taşıdı. Alışveriş merkezine yaptığımız gezinin ertesi günü kişisel asistanı düzinelerce kıyafet ve ayakkabı torbasıyla geldiğinde biraz kızmıştım.

Denediğim, dokunduğum ya da belli belirsiz ilgi gösterdiğim her şey o çantaları doldurdu. Jude'a aklımdan geçenleri söyledim ama o sadece omuz silkti ve şımartılacak kişinin ben olduğumu hatırlattı. Parasını benim için harcamasına ihtiyacım olmadığını söylemeye çalıştığım da, beni omzuna attı, yatağa geri taşıdı ve beni bambaşka bir şekilde şımarttı.

Eşyalarımı yer açmak için dolabının yarısını boşalttı ve şifonyerindeki ve banyosundaki birkaç çekmeceyi boşalttı. Bu tartışmayı da kaybettim. Artık tüm yeni kıyafetlerim ve banyo malzemelerim onunkilerle yan yana duruyor. Bundan nefret ettiğimi de söyleyemem. Beni evine getirdiği günden beri dairemde hiç bahsetmedim. Bana halledeceğini söyledi ve ben de ona izin vermeye karar verdim. Şimdi bu konuyu açmaktan korkuyorum, bu yüzden tamamen kaçınıyorum.

O daireye geri dönmek, yalnız kalmak istemiyorum. Her zaman burada babamla kalmak istiyorum. Ona bağımlı oldum. Şimdi bile ona gitmek istiyorum. Ama o burada değil. Daha fazla erteleyemeyeceği toplantıları vardı ve tatil boyunca her türlü işi tamamen engelleyebilmek istedi. Bu iyi bir şey çünkü Noel hediyeleri için alışverişe çıkmam gerekiyor.

Daha önce hiç Noel hediyesi almamıştım, bu yüzden biraz bunalmış durumdayım. Jude'a mükemmel bir şey almak istiyorum ama ona ne alacağım konusunda hiçbir fikrim yok. Onun bir sürü parası var ve istediği her şeyi alabilir. Benim banka hesabım çok daha küçük ve ona layık bir şey alabileceğimi düşünmüyorum. Annesi için bir şey almaktan bahsetmiyorum bile.

Jude aldığı hediyelerin ikimizden geldiğini söyleyerek endişelenmememi istedi ama annesinin bunu böyle görmeyeceğini biliyorum. Ben de öyle görmüyorum. Kendini ailesine adanmış olması dışında onun hakkında pek bir şey bilmiyorum. Kocasını uzun zaman önce ölmüş olsa da bir kez bile biriyle çıkmadı ya da hayatına devam etmekle ilgilenmedi. Kendini ailesine adanmış ve Jude'u utanç verici bir şekilde kışkırtacak kadar seviyor. Benim sahip olduğum boktan anne yerine onun gibi bir anneye sahip olmanın nasıl bir şey olacağını hayal bile edemiyorum.

Gerçi hayatım farklı bir şekilde başlamış olsaydı, Jude ile tanışmazdım ve şu anda burada olamazdım. Her şey olması gerektiği gibi geliyor ve elimde olsa bile bunu değiştirmeydim. Yaşadığım tüm zorluklar beni ona getirdi ve şu anda tam da olmak istediğim yerdeyim.

Hızlı bir duş alıyorum, ardından sıcak tutan bir kazak ve tayt giyip, çok sevdiğim tereyağı yumuşaklığındaki deri botlarımı giyiyorum. Mutfak tezgahının üzerinde Jude'dan gelen ve kahvaltının buzdolabında olduğunu söyleyen tatlı bir not buluyorum. Bana omlet ve sosis köftesi yapmış. Tabağı mikrodalgada ısıtıyorum ve bir fincan kahve dolduruyorum. Jude buzdolabını ve dolaplarını çikolatalı karamel kreması da dahil olmak üzere en sevdiğim yiyeceklerle doldurmuştu.

Yıllardır bu kadar iyi beslenmemiştim. Eğer dikkatli olmazsam yeni yıla kadar 100 kilo alacağım. Beni beslemeyi ve benimle ilgilenmeyi çok seviyor, bu yüzden şikayet etmiyorum. Yine de koşuya başlamam ya da bir spor salonuna falan yazılmam gerekecek. Tabii bundan ona bahsetmeyeceğim. Kendim hakkında kötü konuşmak, doğru olsa bile, yasak. Charles'a yardım ettiğim ve Lawrence Tech'teki işi ona kaptırdığım için kendime aptal dediğim için ilk seksi olmayan şaplağımı yedim. Ben onun işlerinin çoğunu yapmasaydım o işi alamazdı.

Jude aynı fikirde değildi ve aptallığının benim suçum olduğunu söylemeye çalıştığım için kıcıma yanana kadar şaplak attı. Bir şaplak atmanın inanılmaz orgazmlarla sonuçlanmadığı tek zamandı. Ayrıca tüm şaplakların eşit yaratılmadığını da kanıtladı. Hâlâ amımı ıslatıyordu ama aynı zamanda beni bebek gibi ağlatıyordu. İş bittiğinde, Jude beni kucağına aldı ve yumuşak bir şekilde bırakmamı söyledi. Bana ne kadar harika ve zeki olduğumu ve Lawrence Tech'in bunu göremediği için ne kadar aptal olduğunu söyledi. Gözyaşlarım kuruduğunda kendimi arınmış hissettim. Tam da ihtiyacım olan şeydi ve Jude bir kez daha bunu biliyordu.

Kahvaltımı yapıyorum, kahvemi bitiriyorum ve sonra kirli bulaşıklarımı yıkıyorum. Yeni telefonumu buluyorum - telefonumun ne kadar eski ve güvenilmez olduğunu fark ettiğinde Jude'un bir başka hediyesi. Bataryanın bir gün bile dayanmaması onu çok kızdırdı. I

bana ışıltılı bir kılıf içinde yepyeni mor bir iPhone verdiğinde itiraz bile etmedi. Güvenliğim konusunda çok kararlı ve ihtiyacım olduğunda arama yapamamak hiç de güvenli değil.

Telefonun kilidini açıyorum, Jude'un yakışıklı yüzü ekranı doldurduğunda gülümsüyorum. Bu fotoğrafı onun haberi olmadan çekmiştim. Saf sevgi ve hayranlık dolu bakışlarla beni izlediğini fark ettiğimde telefonumda bir şeyler okuyordum. Hemen kamera uygulamasını açtım ve fotoğrafı çektim. Ne zaman ilişkimizin kalıcılığından şüphe etmeye başlasam, onun da en az benim kadar bu işin içinde olduğunu hatırlatan mükemmel bir fotoğraf.

Çalışırken onu rahatsız etmeden Jude'a gideceğimi bildirmek için mesajlaşma uygulamasını açtım. Ne yapıyor olursa olsun onu her zaman arayabileceğimi ve benim için her zaman vakti olduğunu söyledi ama işini bölme düşüncesinden hoşlanmıyorum. Mesajlaşmak yeterince iyi bir uzlaşma.

Kahvaltı için teşekkürler, baba.

Üç nokta hemen zıplamaya başlıyor ve bana yanıt verdiğini bildiriyor.

Bir şey değil, bebeğim. Bu sabah nasılsın?

Seni özliyorum tabii ki.

Ben de seni özledim, aşkım. Orada seninle olmayı tercih ederdim.

Sözlerine gülümsüyorum. İş yerine benimle olmayı tercih etmesini seviyorum. Ben de aynı şekilde hissediyorum. Gerçi çalışmak zorunda kaldığım son iki gece Jude kendini bir masaya park etti ve bütün gece beni izledi. Bundan nefret ettiğimi de söyleyemem.

Sorun değil, baba. Senin sorumlulukların var. Ayrıca, alışverişe gideceğim, burada bile olmayacağım.

Telefonum çaldığında hiç şaşırmadım. Benimle konuşmadan evden çıkmama izin vermeyeceğini hissediyordum. Muhtemelen bana güvenlik konusunda nutuk çekecek ve gideceğim yere vardığımda, ayrıldığımda ve tekrar eve döndüğümde ona mesaj atmam gerektiğini söyleyecek. Bu çok saçma çünkü bana vermeden önce telefonuma bir takip uygulaması yüklediğini itiraf etti. Sadece bir parmak dokunuşuyla her an nerede olduğumu bilebilir.

"Merhaba baba."

"Merhaba, bebek kız. Alışverişe mi gidiyorsun?" diyor kuşkuyla.

Kıkırdıyorum. "Evet. Takvime yaz. Kendi isteğimle alışveriş merkezine gideceğim. Noel arifesinden bir gün önce bile."

"İhtiyacın olan her şeyi Chance'e aldırabilirim. Bir daha asla alışveriş merkezine gitmek zorunda değilsin. Bir söz verdim ve bunu tutmaya niyetliyim."

Ses tonundaki ciddiyete yine kıkırdıyorum. "Sorun değil. Chance ihtiyacım olanı alamaz çünkü ben bile henüz ne alacağımı bilmiyorum. Ayrıca bu Noel için, yani kendim seçmeliyim."

"Noel için senden başka bir şeye ihtiyacım olmadığını söyledim ve annem ona bir şey almasan da umursamaz. O sadece bizimle vakit geçirmek ve seni tanımak istiyor. Ona bir şey almanı beklemiyor."

İçimi çekiyorum ve gözlerimi deviriyorum. "Biliyorum ama ona bir hediye almamak yanlış geliyor ve zaten bana sahipsin, yani bu berbat bir Noel hediyesi."

Alçak bir hırıltı çıkarıyor. "Bebeğim, sen en güzel Noel hediyesisin. Her gün, her gün açabileceğim bir hediye."

Vücudum kızarıyor ve anında ıslanıyorum. Beni çözmek için ne söyleyeceğini her zaman biliyor. Beni bir hediye olarak görmesini seviyorum çünkü o istediğimi bile bilmediğim en iyi Noel hediyesi.

"Paketimi açman hoşuma gidiyor ama yine de sana bir hediye alıyorum."

Kıkırdıyor. "Seni Noel ağacının yanında da açabildiğim sürece." "Anlaştık," diye kabul ediyorum.

"Dikkatli sür ve oraya vardığında bana mesaj at..."

"Ve evden çıktığımda ve eve döndüğümde. Ne yapacağımı biliyorum baba. Endişelenmene gerek yok.

Güvende olacağım." "Yine de endişeleneceğim. İyi eğlenceler, bebeğim. Akşam yemeği için evde olacağım. Eve Çin yemeği getirmemi ister misin?"

Ağzım sulandı. Sevdiklerimiz ve sevmediklerimiz hakkında konuşarak çok zaman geçirdik ve en sevdiğim yemek türünün Çin yemeği olduğunu ama yıllardır yemediğimi öğrenince şok oldu. Çin yemeğini sevdiğim gerçeği gibi önemsiz bir şeyi hatırlaması çok tatlı.

"Tabii ki evet!" Heyecanla söyledim.

Kıkırdıyor. "Yengeç Rangoons ve portakallı tavuk?"

Vay anasını, en sevdiğim yemekleri bile hatırladı mı? Nasıl bu kadar şanslı olabildim? "Evet, lütfen. Pilav yerine erişte alabilir miyim?"

"Bebeğim, istersen menüdeki her şeyden bir tane alabilirsin."

Kıkırdıyorum. "Menünün tamamına ihtiyacım yok ama erişte sana kesinlikle bir ya da üç öpücük kazandıracaktır."

"O öpücükleri toplamayı unutmayacağım."

"Güzel," diye takılıyorum.

"Bu gece görüşürüz, aşkım. İyi ol."

"Olacağım."

Mutlu bir iç geçirdim. Jude ile konuşmak beni her zaman mutlu eder. Söz verdiğim öpücükleri vermek için alışveriş merkezine gitmekten vazgeçip onun yerine ofisine gitmeyi düşünüyorum. Bu daha eğlenceli olurdu. Belki bir dahaki sefere. Bugün sevdiğim adam ve annesi için mükemmel hediyeleri bulmakla ilgili.

Anahtarları çevirdiğimde Jude'un 1970 model Chevelle'inin motoru kükrüyor. Jude bana tamamen restore edilmiş kaslı arabanın anahtarlarını verdiğinde mücadele ettim. Eğer ona harcayacak param olsaydı benim Nova'm da böyle olabilirdi. Arabayı seviyorum, ama sürmek beni çok endişelendiriyor. Çizeceğim ya da mahvedeceğim diye çok endişeleniyorum. Bunu söylediğimde Jude güldü ve bana bir düzine dükkânı olduğunu ve arabadaki herhangi bir hasarı onarabileceğini hatırlattı. Sonra beni azarladı ve dikkatli olmam gerektiğini, çünkü arabayı hurdaya çevirmenin bana zarar verebileceğini ve bunun kabul edilemez olduğunu söyledi.

Park yeri bulmak on dakikamı alıyor. Geçen gün Jude beni getirdiğinde alışveriş merkezinin çılginca olduğunu düşündüysem, fena halde yanılmışım. Bugün tam bir kaos var ve insanlar huysuz. O kadar çok kötü bakışa maruz kaldım ki, bu delilik. Hatta bir mağazanın vitrinine bakmak için duraksadığım için yaşlı bir kadın tarafından azarlandım. Görünüşe göre Noel arifesinden önceki gün vitrin alışverişi yasak.

Sonunda umut verici bir şey görmeden önce bir saat boyunca etrafta dolaşıyorum. Dükkân diğerleri kadar kalabalık değil, bu da alışveriş merkezine geldiğimden beri ilk kez rahatlamamı sağlıyor. Mağaza harika kokuyor, Noel ve sıcak elmalı turta gibi. Mağazadaki her şeyin el yapımı ve kaliteli olduğu belli. Tığ işi battaniyelerden mücevherlere kadar her şey var. Sabunlar, losyonlar ve mumlar da. Mağazaya anında aşık oldum ve ticarileşmiş ıvır zıvır satan diğer mağazalar gibi nasıl insanlarla dolup taşmadıklarını anlamadım.

"Serendipity'ye hoş geldiniz! Ben June. Size nasıl yardımcı olabilirim?" diyor dostça gülümseyen güzel ve yaşlı bir kadın. "Merhaba, mağazanız harika."

Gülümsüyor ve gururla etrafına bakınıyor. "Burası aslında kızımın dükkânı. Tatiller için yardım ediyorum."

"Çok güzelmiş. İlk nereye bakacağımı bile bilmiyorum."

Gülüyor. "Peki, neden bana ne aradığınızı söylemiyorsunuz, ben de sizi doğru yöne yönlendireyim."

"Pek emin değilim. Erkek arkadaşım ve annesi için bir şeyler bulmam gerekiyor. Onun her şeyi var gibi görünüyor ve ben annemi çok iyi tanımıyorum."

Başını sallıyor ve bir süre düşünüyor. "Annesi hakkında ne biliyorsun?"

"Ailesine çok düşkün. Kocasını uzun zaman önce öldü ve o zamandan beri kimseyle çıkmadı. Jude'a çok yakın ve Jude'un bana anlattığına göre, Jude'un istediğinden biraz daha fazla karışsa da harika bir anne."

"Hmm... anne takılarına ne dersiniz? Doğum taşı ve doğum ayı çiçekli birkaç farklı bileklik ve kolyemiz var. Hatta kazıyabiliriz bile."

"Oh, bu harika bir fikir!"

İlk defa Jude'un annesi için bir şey seçerken heyecanlanıyorum. Kendisi için alabileceği mücevherler kadar süslü olmayacağını biliyorum ama umarım önemli olanın düşünce olduğunun farkına varır. June beni düzinelerce seçeneğin olduğu bir vitrine götürüyor. Doğum taşı seçeneklerini hemen reddetmeye karar veriyorum. Hepsisi güzel ama gerçek bir değerli taşla kıyaslanamayacaklarını biliyorum ve ucuz bir taklit alarak onu utandırmak istemem.

Jude'un doğum ayı çiçeğinin reçine ile kaplandığı güzel bir kolye buldum. Reçineyi yerinde tutan narin yapraklar ve sarmaşıklarla gümüşe yerleştirilmiş. Daha önce hiç böyle bir şey görmemiştim ve mükemmel olduğuna karar verdim.

"Ah, iyi seçim. Bu kızımın tasarımlarından biri." "Çok yetenekli. Bu çok güzel."

"Bunun için bir zincir mi yoksa sadece kolye ucu mu almak istersiniz?" "Zincir de lütfen."

Bana birkaç seçenek gösteriyor ve sarmaşıkların narin hissinden uzaklaşmayan bir tanesini seçiyorum. Ne kadar para harcayacağım konusunda biraz gerginim ama bunu bir kenara itmeye çalışıyorum. Para sorunlarımın hediye verme sevincimi lekelemesini istemiyorum. Para sorunlarım Noel'den sonra da devam edecek. Şimdilik tüm iyi şeylere odaklanmak istiyorum.

"Ben bu işi hallederken sen de etrafa baksana. Belki erkek arkadaşın için bir fikir bulursun," diyor June gülümseyerek.

"Teşekkürler. Bunu yapacağım."

Gördüğüm her şey harika. Tığ işi battaniyeler çok yumuşak ve güzel yapılmış. Jude'un şöminesinin önünde güzel bir kitapla bir tanesinin altına kıvrılmak istiyorum. Eşleşen şapkalar ve eldivenlerle örme atkılar, hatta çok yumuşak ve lüks kazaklar var. Sınırsız bir bütçem olsaydı, her şeyden bir tane alırdım.

Almamam gerektiği halde el yapımı mumlardan birini alıyorum, mağazayı dolduran aynı Noel kokusu. Uzun zamandır kendim için bir şeylere para harcamamıştım. Jude için bir şey bulamayınca mücevher reyonuna geri döndüm. Tüm güzelliklere hayranlıkla bakarken, gümüşün ortasında siyah yanardöner bir taş bulunan kalın gümüş bir bant gözüme çarpıyor.

"Yüzüğü görebilir miyim?"

June'a sordum. "Tabii ki."

Yüzüğü bana uzattı. Düşündüğümünden daha ağır ve siyah taş zifiri karanlık bir gökyüzüne hapsolmuş bir gökkuşağı gibi parlıyor. Çok güzel. Yüzüğü çeviriyorum, ışıktaki parıldayan farklı renklere hayranlıkla bakıyorum. Taşın yüzüğün tüm uzunluğu boyunca hiç bitmeyen bir daire çizmesine bayılıyorum. Sanki gökkuşağı durmadan karanlık geceyi kovalıyor. Bazı nedenlerden dolayı bu bana derinden hitap ediyor. Belki de Jude'u bulduğumdan beri onun hayatımın kasvetini kovaladığını hissettiğim içindir. Klişe olabilir ama o benim kişisel gökkuşağım gibi.

"Bu ne tür bir taş?"

"Bu siyah bir labradorit. Koruma ve iyi şans taşı olduğu söylenir." "Bu mükemmel. Onu alacağım."

June gülümsüyor. "Erkek arkadaşın için mükemmel şeyi burada bulacağını biliyordum."

"Haklıymışsın. Buraya geldiğim için çok mutluyum. Neden müşteri akınına uğramadığınızı anlamıyorum. Buradaki her şey çok iyi hazırlanmış."

June omuz silkiyor. "Kızım sadece üç aydır açık. Mücevherlerini birkaç başka butikte satıyordu ama sonunda kendi mağazasını açmaya karar verdi. Teknolojiden pek anlamıyor, o yüzden henüz bir web sitesi ya da reklamı yok."

"Bu konuda yardımcı olabilirim!" Bu küçük dükkânın başarılı olmasına yardım etme ihtimalinden heyecan duyarak, "Bu konuda yardımcı olabilirim" dedim.

"Bu harika olur. Kızım her an dönebilir. Eminim yardımınız için minnettar olacaktır."

June'un daha genç bir versiyonuna benzeyen muhteşem bir kadın, onunkiyile aynı parlak gülümsemeyeyle yürüyor. Belli ki bu onun kızı. Annesi kadar sevimli olduğunu hemen söyleyebilirim.

"Ne tür bir belaya bulaşıyorsun anne?" diyor alaycı bir şekilde. "Bela değil.

Bu... ah! Özür dilerim canım. Adını bile sormadım." "Ben Winter..."

"Memnun oldum Winter. Ben Lauren," diyor elini sıkmam için bana uzatarak.

"Winter bir web sitesi kurmaya ve reklam vermeye yardım etmeyi teklif etti."

"Gerçekten mi?" Lauren şaşırılmış bir sesle, "Gerçekten mi?" diyor.

"Evet, kesinlikle! Dükkanınızı çok seviyorum ve burada olduğunu öğrendiklerinde herkesin de seveceğini düşünüyorum." "Şu anda bütçem kısıtlı..."

Kıkırdıyorum. "Bunu para için yapmayı teklif etmedim. Yardım etmek istiyorum. Sadece web adresini ve web sitesinin barındırma ücretini ödemeniz gerekiyor. Geri kalan her şeyi ben hallederim."

"Bunu bedavaya mı yapmak istiyorsun?" Lauren bana şüpheyle baktı.

Omuz silkiyorum. "Bilgisayarda iyiyimdir ve bunu kurup çalıştırmam uzun sürmez. Ayrıca, en iyi reklam şekli sosyal medyadır. Bunu doğrudan cep telefonundan yapabilirsin. Reklam işlerinde iyi değilim ama iyi bir web sitesi ilk adımdır."

Reklamcılık konusunda iyi olmadığım tamamen yalan değil, ancak sosyal medya hakkında çok şey biliyorum. Aslında, birden fazla sosyal medya kuruluşuna reklam vermeyi kolaylaştıracak bir uygulama oluşturmanın ortasındayım. Bir iş bulmanın düşündüğüm kadar kolay olmayacağını fark ettiğimde bunun üzerinde çalışmaya başladım. Uygulama üzerinde çalışmak iyi bir dikkat dağıtıcı oldu; eğer mükemmelleştirebilirim, iyi bir gelir kaynağı olabilir.

Uygulama yapmak aslında yapmak istediğim şey değil ama Lush'ta çalışmadığım ya da iş başvurusunda bulunmadığım boş zamanlarımda yapabileceğim bir şey. Lauren ile tanıştığıma göre uygulamayı bitirmek için heyecanlıyım. Onunki gibi küçük bir işletmenin reklamını yapmak çok daha kolay olacak. Özellikle de teknoloji meraklısı olmadığı için. Uygulamanın tüm konsepti, çoğu uygulamanın aşırı karmaşık hale getirdiği bir şeyi yapmayı kolaylaştırmak.

"Hiç tanımadığınız biri için neden böyle bir şey yapmayı teklif ettiğinizi anlamıyorum."

June kızına dirsek atar. "Hediye atının ağzına bakma. Sadece evet de ve teşekkür et."

Lauren annesinin müdahalesinden bıkmış görünüyor ama teklifi kabul etmek istediğini ve bunu bedavaya yapmamdan rahatsız olduğunu söyleyebilirim. Birden aklıma bir fikir geliyor ve mumu kaldırıyorum.

"Bir takas yapsak nasıl olur? Ben senin web siteni yaparım, sen de bu harika kokulu mumu bana verirsin." June Lauren'ı tekrar dürttü. "Yap o zaman."

"Tamam, anlaştık."

"Harika! Başlamak için çok heyecanlıyım. Web sitesi için bana bazı bilgiler göndermeniz gerekiyor... yayınlanmasını istediğiniz ürünlerin resimleri. Eğer herhangi bir ürünü online olarak satmak isterseniz, fiyatlara ve benzer şeylere ihtiyacım olacak. Mümkün olduğunda bana e-posta gönderin ve site için herhangi bir sorunuz veya fikriniz olursa arayın veya mesaj atın."

Telefon numaramı ve e-posta adresimi not ediyorum. Lauren bana kendi bilgilerini de içeren bir kart uzatıyor. June güzelce paketlenmiş kolyeyi ve yüzüğü kasaya getirip paramı alıyor. Fiyat karşısında midem biraz bulanıyor ama bu duyguyu bir kenara itiyorum. Onlara hediyelerimi vermek ve Lauren'ın Serendipity'nin web sitesini hayata geçirmesine yardımcı olacak yeni projem için o kadar heyecanlıyım ki paranın ruh halimi bozmasına izin veremem.

Jude'un arabasına döndüğümde hâlâ çok mutluydum. Endişelenmemesi için ona eve gittiğimi bildiren bir mesaj atıyorum. Bana basit bir 'xo' mesajı gönderiyor, bu da muhtemelen bir toplantının ortasında olduğunu söylüyor. Jude'un evine vardığımda, iki hediye Noel ağacının altına koyuyorum ve mumu yakıyorum, yangın tehlikesi yaratmaması için mutfak tezgahının ortasına dikkatlice oturtuyorum.

Bir ısıtıcı almalıydım ama aklıma gelmedi. Mum yüzünden yangın çıkmasından endişe etmemek için bir tane almam gerekecek. Bunun gerçekleşme olasılığının düşük olduğunu biliyorum, ancak birden fazla dairede yaşadktan sonra birinin mumla dikkatsiz davranıp tüm binayı yakması korkusu içimde gerçek bir korku yarattı. Muhtemelen ben çocukken komşu binada böyle bir şey olduğu içindir. Çok korkutucuydu.

Daha öğleden sonra ve Jude birkaç saatten önce dönmeyecek. Alışverişin çok daha uzun süreceğini düşünmüştüm. Lauren'in bana e-posta göndermesini beklerken uygulamam üzerinde çalışmaya karar verdim. Web sitesi için çok fazla fikrim var ve başlamak için sabırsızlanıyorum.

Her zamanki gibi, çalışırken zamanın nasıl geçtiğini anlamıyorum. Ön kapının kapanması beni gerçekliğe geri döndürüyor. "Tatlım, ben geldim..." Jude diğer odadan sesleniyor.

İşimi çabucak kaydedip girişe doğru koşuyorum. Ben üzerine atladığımda Jude ceketini çıkarmayı yeni bitirmişti. Beni kolayca yakaladı ve dudaklarımı onunkilere yapıştırdım. O da beni öpüyor ve benim onu özlediğim kadar onun da beni özlediğini gösteriyor.

"Eve hoş geldin baba," diye mırıldanıyorum dudaklarına karşı. "Eve, sana gelmeyi seviyorum bebeğim."

Beni tekrar öpüyor, sonra ayağıma kadar indiriyor. Surat asıyorum çünkü ondan ayrılmak istemiyorum. "Surat asmak yok. Yemek vakti geçti ve yemeğimizin soğumasını istemeyiz."

Fark etmediğim paket servis çantasını aldı ve beni mutfaka götürdü. Ben tabakları ve çatalları alırken o da yiyecek kartonlarını çıkarmaya başlıyor. Önümdeki tüm lezzetleri görünce ağızım sulanıyor. Hepsinin tadına bakmak istiyorum. Sadece ikimiz için çok fazla şey almıştı. Muhtemelen yarın kalanların tadını çıkaracağımı bildiği için.

Tabaklarımızı hazırlıyoruz, sonra masaya götürüyoruz. Yemeklerimizi bu şekilde birlikte yemeyi seviyorum. Gerçek bir aile olduğumuzu hissettiriyor. Diğer sandalyelerin çocuklarımızla dolu olduğunu, gültüklerini ve dağınık bir şekilde yemek yediklerini hayal ediyorum. Umutsuzca istediğim bir şey bu. Bu yüzden evimi gündeme getirmek istemiyorum. Bunu ya da gerçek bir aileye sahip olma hayallerimi kaybetmek istemiyorum. Çoktan hamile kalmış olabilirim. Günlerdir azgın tavşanlar gibi sevişiyoruz. Eğer hamile değilsem, bu deneme eksikliğinden değil.

"Günün nasıl geçti?" diye soruyor.

"Güzel! Sen ve annen için mükemmel hediyeler buldum. Umarım beğenirsiniz."

"Eminim harikadrlar, aşkım. Seçtiğin her şeyi seveceğiz," diyor masanın altından dizimi sıkarak.

Sözlerine gülümsüyorum. Bana her zaman güven vermesini seviyorum. Bana değer verildiğini ve sevildiğimi hissettiriyor. Bu harika bir duygu. Portakallı tavuktan bir ısırik alıyorum. Lezzet dilimde patlıyor ve kulağa çok seksi gelen bir inilti çıkarıyorum. Vay anasını, bu çok güzel. Şimdiye kadar tattıklarımından daha iyi. Yemeği bir domuz gibi mideye indirmek istiyorum ama yemeğin tadını çıkarmak istiyorum ve Jude'la böyle konuşmak beni mutlu ediyor.

"Hediyeleri aldığım mağazanın sahibiyle de tanıştım. Yeni bir mağaza ve bilgisayar işlerinde iyi değil. Ona web sitesini yapmayı ve sosyal medya reklamcılığına başlaması için bazı şeyler göstermeyi teklif ettim."

"Çok nazıksınız."

Başımı salladım. "Başta yardım etmeme izin vermek istemedi. Kimseye ödeme yapacak bütçesi yok, parasını istediğimden falan değil. Sadece ona yardım etmek istiyorum çünkü dükkânı harika. Her neyse, bir takas yapabileceğimize karar verdim. Ben onun web sitesini kuracağım, o da bana satın alacağım bir mumu verecek."

"İşte benim kızım. Birine yardım ettiğin ve bunu yaparken yardımını kabul etmesini sağlayacak bir yol bulduğun için seninle gurur duyuyorum."

Onun övgüleriyle gururlanıyorum. Onu gururlandırmak hoşuma gidiyor. Ona diplomalarımından bahsettiğimde ve üzerinde çalıştığım uygulamayı açıkladığımda hayranlık içindeydi. Madem diplomam var neden Lush'ta çalıştığımı sordu. İşte o zaman stajı ve Lawrence Tech'te olan her şeyi anlattım. Kendime aptal diyene kadar benim adıma kızdı... sonra beni tokatladı ve bana ders verdi. Daha sonra beni başvurum üzerinde çalışmaya ve hayalimdeki işi bulmaktan vazgeçmemeye teşvik etti.

"Günün nasıl geçti?" Sıkıcı toplantılar olduğunu düşünse bile neler yaptığını duymak istediğim için soruyorum. "Sensiz uzun sürdü. Bundan sonra ofise benimle gelmen gerektiğine karar verdim."

Kıkırdıyorum. "Hiç iş yapamazsın."

"Katılmıyorum. Günün her saniyesinde ne yaptığını düşünmek yerine seni görebilsem dikkatim çok daha az dağılır. Ayrıca, ben sıkıcı ofis işlerimi yaparken sen de uygulaman üzerinde çalışabilir ya da iş başvurularında bulunabilirsin. Tüm zamanımızı birlikte geçirirken ikimiz de üretken oluruz."

Bu kulağa bağımlı olmanın ötesinde geliyor ama hoşuma gitti. Tek sorun Lush. Çalıştığım geceler ertesi gün uyuyorum ve ben uyanmadan önce o çoktan ofise gitmiş oluyor. Sanırım o kadar uyumadan da yaşayabilirim. Günü onunla geçirmek için yorgun olmaya değer.

"Kulağa hoş geliyor. Seninle olmak hoşuma gidiyor. Yine de benden bıkabilirsin. Özellikle de ben çalışırken sen bütün gece Lush'ta kaldığın için."

Alay ediyor. "Senden asla bıkmayacağım, bebeğim. Bunu yanlış anlamamı istemem ama Lush'ta çalışmayı bırakmamı istiyorum."

Çatalımı yere bıraktım ve tüm dikkatimi ona verdim. İsteği hakkında ne hissettiğimden pek emin değilim. Lush'ta çalışmayı pek sevmiyorum ama zar zor da olsa faturalarımı ödüyor. İşten ayrılırsam, uygulamamı bitirene kadar hiç para alamayacağım. O da ancak hazır olduğunda biri satın alırsa. Görünüşe göre dairem hakkında korktuğum konuşmayı yapmak üzereyiz. Midem endişeyle dolup taşıyor.

"İşimi bırakamam. Nasıl yaşayacağım? Kira ve faturalarımı ödemek zorundayım. Market alışverişi..."

"Bebeğim, burada benimle yaşamamı istiyorum. O boktan daireye geri dönmeni istemiyorum. Orası güvenli değil. Lush'ta çalışmaya devam etmek istiyorsan, sorun değil ama kendini mecbur hissettiğin için orada çalışmamı istemiyorum. Yapmayı sevdiğin bir şeye odaklanmamı tercih ederim."

"Senin yanına taşınmamı mı istiyorsun?" İnanamayarak sordum.

"Fark ettin mi bilmiyorum ama sahip olduğun her şey zaten burada. Zaten taşındınız; ben sadece kalmanızı istiyorum."

Haksız da değil. Sahip olduğum her şey yok oldu, bu yüzden fotoğrafım ve bilgisayarım dışında sahip olduğum tek şey Jude'un bana aldıkları. Mezuniyet resmimi taşıyan ucuz, kırık çerçeveyi bile şömine rafındaki çerçevelerle uyumlu yeni bir çerçeveye değiştirdi. Ona yer açmak için fotoğraflarını yeniden düzenlediğinde itiraz etmeye çalıştım ama beni dinlemedi. Benim için yaptığı güzel şeyleri protesto ettiğimde beni hiç dinlemiyor.

"Peki ya benim dairem? Kira kontratım var."

"Ev sahibinizle çoktan konuştum. Eğer geri dönmemeye karar vererseniz kira kontratınızı feshetmeyi kabul etti. Tüm bu durum için çok özür diledi."

"Özür dilemek mi? Doğru adamla konuştuğuna emin misin? Ev sahibim tam bir pislik. Fahiş bir ücret ödmeden kira kontratımı feshetmeme izin vermiyor."

Jude sırtıyor. "Gerektiğinde çok ikna edici olabiliyorum diyelim." "Ev

sahibimi tehdit mi ettin?"

"Yüzünü beğenmedim."

Kıkırdıyorum. "Şu anda sana çok kızgın olmalıydım." "Ama değilsin?"

Başımı salladım. "Hayır, kızgın değilim. Sana bu kadar aşıkken kızgın olamam." Gözleri açılıyor ve yüzüne kocaman bir gülümseme yayılıyor. "Beni seviyor musun?"

"Evet, gerçekten öyle. Hızlı ve çılgınca ama elimde değil. Sana çok aşığım baba."

Beni sandalyemden çekip kucağına oturtuyor. "Ben de seni seviyorum Winter. Hem de çok. Bu benim yanıma taşınacağın anlamına mı geliyor?"

"Evet, senin yanına taşınacağım."

Gözleri mutlulukla dans ediyor. "Seni mutlu eden bir şey yapabilmek için işini bırakacak mısın?"

Dudaklarımı onunkilere bastırıyorum, onu yumuşak ve yavaşça öpüyorum. "Evet, baba. Lush'ta çalışmayı bırakacağım."

Beni öpme sırası onda. Onu çok mutlu ettiğimi söyleyebilirim. Sadece beni coşkulu bir şekilde öpmesinden değil, sikinin altımda ne kadar sert ve kalın olduğundan da. Üzerinde kıvranıyorum, ikimizi de inletiyorum. Beni yatak odasına götürdüğünde şaşırmadım, akşam yemeğimiz çoktan unutulmuştu.

on bir

Bu Noel, hayatımın en güzel Noel'i olduğunu kanıtlıyor. Dün gece Winter sadece kalıcı olarak yanıma taşınmayı değil, aynı zamanda işinden ayrılmayı da kabul etti. Bütün gece seviştik, tam güneş doğarken yorgun bir uykuya daldık. Uyandığımızda banyo yaptık ve birlikte kahvaltı hazırladık. Daha çok geç bir öğle yemeği gibiydi ama kahvaltılık bir şeydi.

Günün geri kalanını kanepeye kıvrılıp Noel filmleri izleyerek ve her şey hakkında konuşarak geçirdik. Ona çocukluğumu anlattım. Babamdan ve onun araba sevgisini nasıl aktardığından. Ailemin Noel gelenekleri hakkında konuştuk. Ona kurabiye süslemeden bahsettiğimde heyecanlandı. Bu da onun için yapılacaklar listesinin bir başka maddesi.

Konuştuğumuz bir diğer şey de buydu. Her zaman deneyimlemek isteyip de asla yapamadığı şeyler. Her şeyi tek tek not aldım, böylece hepsini listesinden çıkarabileceğimden emin olabilirim. Tüm hayallerini gerçekleştirmek için sabırsızlanıyorum. Bu Noel, gelecek güzel şeylerin sadece başlangıcı.

Bana çocukluğunu ve ailesini anlattı. Birçok şeyi geçiştirdiğini biliyorum çünkü çocukken ne kadar ihmal edildiğini duymanın beni ne kadar üzdüğünü saklamakta iyi bir iş çıkaramadım. Kimse böyle yaşamak zorunda kalmamalı. Bana Gerald ve Maude ile ilgili güzel hikayeler anlattı. Şimdiye kadar bir parçası olduğu tek gerçek aile onlar olsa da, yine de gerçekten ait değilmiş gibi hissediyordu. Onları seviyor ve takdir ediyordu ama hiçbir zaman onların yanında kendini tamamen güvende hissetmiyordu.

Evlatlık çocuklar her zaman diğer ayakkabının düşmesini bekliyor gibi görünürler ve bunun Winter için çok doğru olduğunu hissediyorum. Sanırım hâlâ o şekilde yaşıyor. Bir daha asla böyle hissetmemesini sağlamaya kararlıyım. Şu andan itibaren hayatta bileceği tek şey sevgi ve kabul görmek olacak.

Winter küçük bir zevk çılgılığı atıyor ve daha da yakınımı sokuluyor. Ona sarılarak saatlerdir burada yatıyordum. İkimiz de bir çılgılla boşalana kadar sert ve hızlı bir şekilde üzerime bindikten sonra üzerime yığıldı. Daha sikim içinde yumuşamadan uyuyakalmıştı. Bazı erkekler bir kadının siklerinin üzerinde uyuyakalmasına kızabilir ama ben bununla gurur duyuyorum. Bebek kızımı o kadar iyi becerdim ki kendinden geçti. Hayatımın geri kalanını bilincini kaybedene kadar onu becererek geçirmekten mutluluk duyarım.

Bir şekilde zihnimi uykuya dalacak kadar sakinleştirmeyi başarıyorum. Yarın büyük bir gün ve yorgun olmak istemiyorum.

Winter'ın sert sikimden aşağı kayarken beni öpmesiyle uyandım. Islak amcığı her santimini mükemmel bir şekilde alıyor. Kollarımı ona dolayarak onu sabit tutuyorum. Sikimin üzerinde hareket etmeye çalışıyor ama bir santimden fazla hareket edemiyor.

"Babacığım..." diye sızlanıyor.

"Benim yaramaz kızım bir şey mi istiyor?"

"Seninle sevişmek istiyorum," diyor tatlı tatlı.

"Yani kontrolü ele alacağını mı düşündün?"

Surat asıyor. "Sorumluluğu ben almadım. Seni uyandırmanın en iyi yolunun bu olduğuna karar verdim. Herkes Noel'de orgazmla uyanmalı."

Kıkırdıyorum. "Noel orgazmları, ha?"

"Evet. En iyisi onlar."

"Bizi en iyi orgazmlardan mahrum etmek istemem," diyorum, onu sırt üstü çevirerek.

Şaşkınlık içindeki nefesi, ıslak sıcağıma doğru bir hamle yaparken yüksek sesli bir inlemeye dönüşüyor. İkimiz de o kadar hazırız ki, onun doruğa ulaşması hiç zaman almıyor. Başka zaman olsa, onun zevkini ortaya çıkarmak için kendimi tutardım, ama bugün gitmemiz gereken yerler var, bu yüzden kendimi onunla birlikte bıraktım. Onu tohumlarımla doldurduğumu hissettiğinde küçük zevk iniltileri çıkarıyor.

"Seni seviyorum, bebeğim."

"Mmm... Ben de seni seviyorum, baba."

Sikimin içinden kaymasına izin vermeden önce onu nazikçe öpüyorum. Her seferinde yaptığı gibi kaybettiğinde inliyor. Onun bu özelliğini seviyorum. Doyduktan sonra bile, çekildiğimde hissettiği boşluk duygusundan nefret ediyor. Yataktan kalkıyorum ve duşu başlatmak için banyoya gidiyorum. Bir saat içinde brunch için annemin evinde olmamız gerekiyor. Yatak odasına geri dönüyorum ve tembel kızımı alıyorum.

"Duş zamanı, tembel kemikler."

Kıkırdıyor ve kollarını boynuma doluyor. "Noel orgazmları uykumu getiriyor."

Onu sıcak suyun altına ayaklarının üzerine yatırdım. Gözlerini kapatıyor ve zevkle inliyor. Beni sevdiğini bilmeseydim, lanet düşümü kıskanırdım. Birden fazla kez onunla evlenmekten bahsetti. Onun için çok kötü, onunla evlenen ben olmayı planlıyorum. Er ya da geç.

Onu tepeden tırnağa yıkıyorum, saçlarını yıkamak ve bakım yapmak için ekstra zaman harcıyorum. Saçlarıyla oynanmasına bayılıyor. Tamamen rahatlıyor ve dokunuşlarımın tadını çıkarıyor. Tamamen temizlendiğinde, hemen kendimi yıkıyorum. Genellikle, ben onu yıkarken o da beni yıkardı, ama bu her zaman sikimin amının derinliklerinde olmasıyla biter ve bugün bunun için zamanımız yok.

Bunu söylediğimde suratını asıyor ama annemin evine geç kalmak istemediği için kabul ediyor. Ona yüzlerce kez geç kalmasına gerek olmadığını söylememe rağmen şimdiden strese girdi. Umarım annemi tanıdıkça rahatlayacak ve endişelenecek bir şey olmadığını anlayacak. Annem onu sevecek, zaten seviyor ve onunla neredeyse hiç vakit geçirmedi.

Winter kıyafetlerinin önünde durmuş, bakıyor. "Ne giyeceğimi bilmiyorum."

"Sadece rahat bir şeyler giy, bebeğim. Bu süslü bir şey değil."

"Annenin benden hoşlanmasını

istiyorum." "O zaten senden

hoşlanıyor."

Alay ediyor. "İlk izlenimim pek iyi değildi. Benimle pantolonsuz tanıştı, Tanrı aşkına."

Kıkırdıyorum. "Aşkım, keşiş olmadığımı öğrenince çok heyecanlandığından hiç şüphem yok. Torun istiyor ve seninle tanışana kadar bunun için hiç umudu yoktu."

Yüzünü kapatıyor ve inliyor. "Aman Tanrım. Seks yaptığımızı kesinlikle biliyor!"

Gülüyorum. "Utanmana gerek yok. Annem bu konuyu büyütmez, sen de büyütmemelisin."

"Elimde değil! İlk erkek arkadaşım ve annesiyle yarı çıplakken tanıştım."

Kollarımı arkadan sarıyorum ve boynunun yan tarafını öpüyorum. "Her şey yoluna girecek, bebeğim.

Güven bana." "Sen öyle diyorsan."

"Var. Neden mor kazağı giymiyorsun?"

Yumuşak kumaşı parmaklıyor ve gülümsüyor. "Beni daha iyi hissettirdiğin için teşekkürler." "Her zaman, bebeğim. Her zaman daha iyi hissettirmek için burada olacağım, ne olursa olsun."

Winter hızlıca giyiniyor ve sonra saçlarını kurutmaya gidiyor. Giyindikten sonra Noel hediyesini almak için ofisime gidiyorum. Yani, bir tanesini. Kasamı açtım ve kadife kutuyu çıkardım. Kapağını açtım ve içindeki yüzüğe baktım. Gördüğüm anda bunun Kış için mükemmel olduğunu anlamıştım. Zümrüt kesim alexandrite taşı, koyu mor rengi nedeniyle hemen gözüme çarptı. Işığa tuttuğumda ve renklerin değiştiğini gördüğümde, küçük kızım için mükemmel olduğundan daha da emin oldum.

"Jude?" Winter koridorun sonundan sesleniyor. Kutuyu hızla kapatıp daha sonra kullanmak üzere

cebime koyuyorum. "Buradayım, aşkım."

Ofisime gülümseyerek girdi. Saçları düz ve parlak. Işıl ışıl. Şu anda dizlerimin üzerine çöküp ona evlenme teklif etmeye hazırım ama bunu doğru yapmak istiyorum. Bunu onun için özel kılmak istiyorum.

"Çok güzel görünüyorsun."

"Teşekkürler. Sen de oldukça yakışıklı görünüyorsun." "Gitmeye hazır mısın?"

"Evet. Sadece hediyeleri almam gerekiyor."

Chance hediyelerimi annemin evine çoktan teslim etti, bu yüzden sadece Winter'ın alışveriş merkezine yaptığı gezide aldığı iki hediyeyi getirmemiz gerekiyor. Anneme gitmemiz sadece on beş dakika sürüyor ve bu kadar yakın olduğu için hiç bu kadar mutlu olmamıştım. Zavallı Winter biz oraya varana kadar kendini paraladı. Biraz daha uzun sürseydi panik atak geçirecekti.

Kapısını açıyorum ve kemerini çözmek zorunda kalıyorum çünkü bunu yapmak için hiçbir hareket yapmıyor. "Hadi bebeğim. Sıcak bir yere girelim."

"Burada kalabilirim..."

"Ya da seni omzuma atıp bir patates çuvalı gibi annemin evine taşıyabilirim." Bu düşünceyle gözleri dehşetle irileşti. "Buna cesaret edemezsin."

"Dene beni, bebek kız. Öyle ya da böyle içeri gireceksin. Kendi ayakların üzerinde yürümeni tercih ederim ama gerekirse seni taşıyım."

Ne kadar ciddi olduğumu görünce kamyonetten inmekte tereddüt etmiyor. Hediyeleri alıyorum ve Winter'ı nazikçe ön kapıya doğru itiyorum. Biz oraya varmadan kapı açılıyor ve annem kocaman bir gülümsemeyle dışarı fırlıyor.

"Kış, sevgilim! Geldiğine çok sevindim."

Annem Winter'ın elinden tutup onu içeri ve doğruca mutfığa sürüklüyor, brunch için pişirdiği her şey hakkında bir dakika boyunca bir mil konuşuyor. Her Noel sabahı içtiği mimozalara çoktan dalmış olduğunu söyleyebilirim. Winter'ın gergin olmasıyla ilgili komik olan şey, annemin de aynı derecede gergin olması. Winter'a bunu söyleme zahmetine girmedim çünkü zaten bana inanmazdı.

Hediyeleri annemin devasa ağacının altına koyuyorum, onları zaten orada olan devasa yığına ekliyorum. Hediyeleri gördüğümde gülümsüyorum.

Annemin zarif el yazısıyla yazılmış Kış için etiketler. Kızımı şımartmak için zaman ayırmasına da bayıldım. Bugünkü tüm amacımız Winter'ın hayalini kurduğu en iyi Noel'i geçirmek. Anneme Winter'ın çocukluğundan ve Noel'in eksikliğinden bahsettiğimde kalbi kırılmıştı. Onun gerginliği, bugünü özel kılmak için bu kadar baskı yaptığım için çoğunlukla benim hatam.

Annem ve Winter'ı mutfakta mimozalarını yudumlarken ve gülerken buluyorum. Her yerde süslenecek kurabiye tabakları ve yemek tabakları var. Sadece üçümüz olsak bile bir orduyu doyuracak kadar yemek yapmıştı.

"İşte buradasın oğlum. Soğumadan yemeği masaya taşımaya başla." "Peki anne," diyorum ve yanından geçerken yanağını öpüyorum.

Ben yemekleri taşıırken annem mimoza sürahisini, Winter da tabak ve çatal bıçak takımlarını taşıyor. Yemekler her zamanki gibi çok lezzetliydi. Bu dünyada en çok sevdiğim iki kadının birbirlerini tanımalarını izlerken kendi kendime gülümsüyorum. Winter tamamen rahatlamış ve mutlu. Çok iyi anlaşıpacaklarını biliyordum. İşimiz bittikten sonra temizlik yapmayı teklif ediyorum, böylece oturma odasında dinlenebilirler.

Ben bulaşıkları yıkarken onların mutlu kahkahalarını duyabiliyorum. Temizliği bitirdikten sonra kahkaha seslerini takip ederek oturma odasına gidiyorum. Kanepede karşılıklı oturmuşlar, sanki ezelden beri en iyi arkadaşlarıymış gibi konuşuyorlar.

"Kim hediyeleri açmaya hazır?" Ben soruyorum.

Winter'ın gözleri parlıyor ve annem ellerini çırpıyor. "Bütün hafta bunu bekledim!"

Annem ayağa fırlıyor ve hediyeleri dağıtmaya başlıyor. Winter annemin önüne koyduğu hediyelerin çokluğu karşısında şok olmuş görünüyor. Bazıları ondan, bazıları da benden.

"Çok fazla var..."

Yanağından öperim. "Senin için asla çok fazla yoktur, aşkım." Kızardı. "Bütün bunlar için size yeterince şey almadım."

"Oh, sus, canım. Noel kısasa kısas değildir. Sadece biraz delirdim. Daha önce hiç şımartacak bir kızım olmamıştı ama şimdi var. Bırak da yaşlı bir kadın seni biraz şımartсын."

Annemin sözlerinin Winter'ı tamamen şoke ettiğini söyleyebilirim. Onun kızı olarak anılmak hiç beklediği bir şey değildi ama bu düşüncenin ne kadar hoşuna gittiğini görebiliyorum. Bunun gerçek olmasını o kadar çok istiyor ki. Artık dünyada yalnız olmadığını anlaması biraz zaman alacak. Ben ve annem varız ve hiçbir yere gitmiyoruz.

"Pekâlâ, önce bayanlar" diyorum.

Annem hemen dalıyor ve hediyelerin kâğıtlarını yırtıyor. Winter izlerken kıkırdıyor. Annem ona aldığım her şeye bayılıyor. Winter'dan gelen hediyeye geliyor ve onu çok daha yavaş açıyor. Gümüş kurdeleyi dikkatlice çözmeye ve koyu mavi kâğıdı çekip çıkarmaya zaman ayırıyor. İçinde basit siyah bir kutu var. Annem kutuyu açtığında bir nefes alıyor ve gözleri doluyor.

Winter panik içinde bana bakıyor. Annemi ağlattığı için çok korkmuş. Anneme onu bu kadar duygulandıracak ne aldığını merak ediyorum. Annem kolay kolay ya da sık sık ağlamaz, bu yüzden çok merak ediyorum.

"Kış, tatlım, çok güzel. Çok teşekkür ederim."

"Beğendiğine sevindim."

"Bu mükemmel." Annem çiçeği bana uzatıyor, ben de merakla bakıyorum, onu bu kadar duygulandıran şeyin ne olduğunu anlayamıyorum. "Bu senin doğum ayının çiçeği."

Oh. Şimdi anladım. Winter gerçekten de onun için mükemmel bir hediye bulmuş. Çok nazik ve düşünceli. Benim tatlı kızım. "Senin sıran, Winter," diyor annem heyecanla.

Winter utangaç bir şekilde ilk hediyeği açıyor ve içindekini görünce nefesi kesiliyor. "Bir iPad mi?! Bu çok fazla."

"Oh, sus. Jude bana telefonundan kitap okuduğunu söyledi, ki bu olmaz. Sana iPad aldım çünkü onda hem okuyabilir hem de çalışabilirsin."

"Bayıldım! Teşekkürler, Claire."

Winter tüm hediyelerini bir çocuk heyecanıyla açıyor. Her şeyi çok seviyor ve ikimize de en az yüz kere teşekkür etti. Ona aldığım bilekliğin üzerindeki tılsımlara gülümseyerek bakıyor. Şu anda sadece iki tane var: birlikte geçirdiğimiz ilk tatili hatırlatan bir Noel ağacı ve ikisi bir arada bir araba. Bu noktaya nasıl geldiğimizi hatırlatıyor. Eğer o gece arabası bozulmasaydı, şu anda burada olmayabilirdik. Aynı zamanda tamamen restore edilmiş Nova'sı için bir yer tutucu. Yeni yıla kadar bitmiş olacak ama o bunu henüz bilmiyor.

"Senin sıran, Jude."

Önce annemden gelen hediyeleri açtım. Bana birkaç yeni kitap, bir kazak, en sevdiğim hokey takımını izlemek için biletler ve sıkıldığınızda poposundan toplar fişkırtan bir tek boynuzlu at aldı. Her yıl mutlaka tamamen saçma bir şey ekler. Bir yerlerde muhtemelen Winter ve onun için iki tane daha bu patlaklardan var.

Hediyesine geldiğimde Winter endişeyle parmaklarını büküyor. Ne olursa olsun beğeneceğime dair onu rahatlatmak istiyorum ama işe yarayacak tek şey hediyeği sevdiğimi görmesi. Annemin hediyesiyle aynı tarzda siyah bir kutu buluyorum, sadece daha küçük. Açıyorum ve gümüş yüzüğü çıkarıyorum, bandın ortasını çevreleyen parıldayan siyah taşla hayranlıkla bakıyorum.

"Bayıldım bebeğim," diyorum dürüstçe, sonra sağ yüzük parmağıma geçiriyorum. Sol elime takmayı tercih ederdim ama o da yakında olacak.

"Emin misin?"

Winter'ı kucağıma çekip uzun uzun ve sertçe öpüyorum. "Eminim, aşkım. Her şey mükemmel." Kollarını boynuma doluyor ve bana sıkıca sarılıyor. "Beğenmene çok sevindim."

"Boşuna endişeleniyorsun. Harika bir hediye vericisi olduğun ortaya çıktı."

Kıkırdıyor. "Bu sefer şanslıydım. Bir dahaki sefere raydan çıkabilirim." "Şüpheli, ama raydan çıksan bile buna bayılacağım."

"Bir hediye daha var..." Winter'ı kucağımdan kaydırarak söylüyorum. "Daha fazla mı?" diyor kuşkuyla.

"Sadece bir tane..."

Cebimden yüzük kutusunu çıkarıp Winter'ın önünde tek dizimin üzerine çöküyorum. Elleri ağzına gidiyor ve şaşkınlığını gizliyor.

"Winter, bebeğim, hızlı ilerlediğimizi biliyorum ama seninle sonsuza dek birlikte olmak için sabırsızlanıyorum. Seni hiç düşünmediğim kadar çok seviyorum ve bundan sonraki her Noel'i sonsuza dek seninle geçirmek istiyorum. Bir ailemiz olsun ve evimizi senin düşündüğünden çok daha fazla sevgiyle dolduralım istiyorum. Tüm hayallerini gerçeğe dönüştürmek istiyorum. Benimle evlenir misin?"

Nefesimi tutmuş cevabını beklerken gözyaşları yanaklarından süzülüyor. Kanepeden atlıyor ve kendini üzerime atarak beni sırt üstü yere düşürüyor. "Evet! Evet, seninle evleneceğim!"

Saçlarını avuçluyorum ve ikimiz de nefessiz kalana kadar onu öpüyorum. Annem heyecandan bir çığlık atıyor. Winter yavaşça üzerimden kalkıyor, kıpkırmızı kızarıyor. Çok tatlı bir kız. Ayağa kalkıp Winter'ın elini tutuyorum ve yüzüğü parmağına geçiriyorum. Mor taş hayranlıkla bakmak için elini hareket ettirdiğinde parılıyor ve ışıltıyor.

"Çok güzel."

"Senin kadar güzel değil, aşkım."

Gözlerini deviriyor. "Önyargılısın."

"Kesinlikle öyleyim. Sen her zaman benim dünyamdaki en güzel şey olacaksın. En güzel gelin olana kadar bekleyemem."

"Evleneceğime inanamıyorum."

"İnan buna, bebeğim. Elimden geldiğince çabuk seni koridordan aşağı indireceğim."

"Yeni yıl düğününe ne dersin?" diye soruyor. "Yeni yıla başlamak için sonsuza dek birlikte olmaktan daha iyi bir yol düşünmüyorum."

"Bence bu mükemmel bir fikir."

Annem ciyaklıyor. "Planlamamız gereken çok şey var! Bir elbise ve bir mekan bulmalıyız... davetiyeler, yemek ve pasta."

"Bugün olmaz anne. Winter'ı eve götüreceğim."

Annem bilmiş bilmiş sırıtıyor ve Winter kızarıyor.

"Ama-" Kış başlıyor.

"Aması yok. Açmam gereken bir hediye daha var ve bunu yapmak için onu eve götürmeliyim."

Winter'ın nefesi kesiliyor ve benim onu istediğim kadar onun da beni istediğini biliyorum. Artık yüzüğüm parmağında olduğuna göre, o yüzükten başka bir şey takmadan onu becermek istiyorum. Birbirimize sarılmadan önce zar zor içeri giriyoruz. Ön kapıdan yatak odasına kadar bir kıyafet izi bırakıyoruz. Günün geri kalanını yatakta nişanımızı kutlayarak geçirdik.

Kesinlikle geçirdiğim en güzel Noel'di. Her Noel'i bunun gibi geçirmek için sabırsızlanıyorum.

ayrica rory reynolds tarafindan

ÇAĞDAŞ ROMANTİZM

[Ariel'e Sahip](#)

[Çıkmak Oyun Alanı Kutu Seti Kitap](#)

[1-4](#)

[Kız Çocuğuna Değer](#)

[Vermek Kız Çocuğuna](#)

[Sahip Çıkmak Kız](#)

[Çocuğunu Eğitmek Kız](#)

[Çocuğunu Korumak Kız](#)

[Çocuğuna Koçluk](#)

[Yapmak Kız Çocuğuna](#)

[Öğretmenlik Yapmak](#)

[Onların Bebek](#)

[Kızı Babanın Bebek Kızı](#)

[Kutu Seti Babanın Baştan](#)

[Çıkarması Babanın](#)

[Saplantısı Babanın İkramı](#)

[Noel için](#)

[Babasının Prensesi Kız](#)

[Bebek](#)

[Turta Gibi Tatlı](#)

[Kibirli Çöpçatan](#)

[Aşkını Zorlamak](#)

[Kalbini Kaybetmek](#)

[Onu Benim Yapmak](#)

[Aşkını Kazanmak](#)

[Sonsuza Dek Onun](#)

[Peşinde Onun Fişeği](#)

[Karsına](#)

[Sahip Çıkan](#)

[Cehennem Kedisi](#)

[Yeni Evlendik](#)

[Kirli Kız](#)

KARANLIK ÇAĞDAŞ ROMANTİZM

[Evcilleşmemiş](#)

[Arzular Suçlu](#)

[Arzular](#)

PARANORMAL ROMANTİZM

[Ejderhanın](#)

[Hırsızı Ejderhanın](#)

[Laneti Ejderhanın](#)

[Umudu Ejderhanın](#)

[Harabesi](#)

[Ejderhanın](#)

[Hazinesi](#)

[Ejderhanın Ateşi](#)

Rory Reynolds evde oturan iki çocuk annesi bir kadın. Açgözlü bir romantizm okuyucusu ve asla çok fazla kitap sevgilisine sahip olunamayacağına inanıyor.

Cesur kadın kahramanlar ve bol baharatlı alfa kahramanlar yazıyor.

Haber bültenime ABONE olun ve ücretsiz bir kitap kazanın.

<http://roryreynoldsromance.com>

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.